

Sygnatura akt II AKa 262/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2017 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Barbara Krameris (spr)

Sędziowie: SSA Grzegorz Kapera

SSA Bogusław Tocicki

Protokolant: Iwona Łaptus

przy udziale prokuratora Prokuratury Regionalnej Urszuli Piwowarczyk-Strugała

po rozpoznaniu w dniach 27 października 2017r. i 7 listopada 2017 r.

sprawy **A. C. (1)**

oskarżonego z art. 56 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 kk w związku z art. 65 § 1 kk, art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 26 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 65 § 1 kk,

M. K. (1)

oskarżonego z art. 59 ust. 1 Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12kk, art. 59 ust. 1 Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

J. K. (1)

oskarżonego z art. 158 § 1 kk w związku z art. 157 § 2 kk i art. 288 § 1 kk przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk

D. N.

oskarżonego z art. 258 § 1 kk, art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 kk, art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 263 § 2 kk, art. 158 § 1 kk w związku z art. 157 § 2 kk i art. 288 § 1 kk przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk

M. N. (1)

oskarżonego art. 56 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 kk w związku z art. 65 § 1 kk, oskarżonego art. 54 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 258 § 1 kk, art.18§3 kk w zw. z art. 63 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 55 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk, art. 63 § 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

A. N.

oskarżonego z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 kk,

L. N. (1)

oskarżonego z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 kk w związku z art. 65 § 1 kk, art. 54 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 63 ust.1 i art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 kk, art.18§3 kk w zw. z art. 63 ust.1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

Ł. P. (1)

oskarżonego z art. 258 § 1 k, art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 kk w związku z art. 65 § 1 kk,

art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 65 § 1 kk, art. 55 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk, art. 54 ust.1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 63 ust.1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 270 § 1 kk, art. 158 § 1 kk w związku z art. 157 § 2 kk i art. 288 § 1 kk przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk, art. 263 § 2 kk

P. P. (1)

oskarżonego z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

K. R. (1)

oskarżonego z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 kk,

T. T. (1)

oskarżonego z art. 258 § 1 kk, art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomani, art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomani w zw. z art. 12 kk, art.18§3 kk w zw. z art. 63 ust.1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 263 § 2 kk,

Ł. W. (1)

oskarżonego z art. 258 § 1 kk, oskarżonego z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i przy zast. art. 65§1kk, art. 55 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk, art. 54 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 276 kk

W. W. (1)

oskarżonego z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 kk

D. W. (1)

oskarżonego z art. 258 § 1 kk, art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i przy zast. art. 65§1kk, art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. art. 65§1kk,

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonych (z wyjątkiem K. R. (1) i Ł. W. (1)) oraz prokuratora wobec oskarżonych M. K. (1), M. N. (1), A. N., Ł. N. (1), Ł. P. (1), P. P. (1), K. R. (1), Ł. W. (1), W. W. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy

z dnia 18 stycznia 2017 r. sygn. akt III K 118/10

I. *uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonego (...) w pkt IX części rozstrzygającej w zakresie uniewinnienia oskarżonego od popełnienia czynu opisanego w pkt XVII części wstępnej*

dotyczącego występkę z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Legnicy do ponownego rozpoznania.

II. *n adto*, tenże wyrok zmienia wobec oskarżonego Ł. P. (1) w ten sposób, że:

1) z opisu czynu przypisanego mu w pkt VIII części rozstrzygającej, dotyczącego skazania za przestępstwo z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. eliminuje ustalenie o działaniu oskarżonego w ramach kierowanej przez niego grupy przestępczej oraz o działaniu wspólnie i w porozumieniu z D. N..

2) z opisu czynu przypisanego mu w pkt I części rozstrzygającej obejmującej skazanie za czyn zawarty w pkt VIII części wstępnej eliminuje ustalenie o przekazaniu środków odurzających D. W. (1).

3) z opisu czynu przypisanego mu w pkt I części rozstrzygającej obejmującym skazanie za czyn zawarty w pkt VI części wstępnej przyjmuje, że oskarżony nabył od Ł. N. (1) nie mniej niż 6000 g marihuany o wartości 90.000 złotych.

4) obniża orzeczoną w pkt II części rozstrzygającej – na podstawie art. 45 § 1 k.k. – kwotę zwrotu równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa do 101.200 (sto jeden tysięcy dwieście) złotych.

I. w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec oskarżonego Ł. P. (1) utrzymuje w mocy.

II. uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonego Ł. N. (1) w pkt XLIII części rozstrzygającej i sprawę w zakresie czynów zarzucanych mu w pkt XCIII i XCIV aktu oskarżenia przekazuje Sądowi Okręgowemu w Legnicy do ponownego rozpoznania.

III. *nadto*, tenże wyrok zmienia wobec oskarżonego Ł. N. (1) w ten sposób, że:

1) w ramach czynu przypisanego oskarżonemu w pkt XL części rozstrzygającej ustala, że oskarżony uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi w postaci 6.000 g marihuany o wartości nie mniejszej niż 90.000 zł i wymierzoną mu na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. karę obniża do 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet – na podstawie art. 63 § 1 k.k. - okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego od dnia 3 grudnia 2007 r. do dnia 28 sierpnia 2008 r.

2) obniża orzeczoną w pkt XLI – na podstawie art. 45 § 1 k.k. części rozstrzygającej kwotę zwrotu równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa do 6.000 (sześciu tysięcy) złotych.

I. w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec oskarżonego Ł. N. (1) utrzymuje w mocy.

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego J. K. (1).

III. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego W. W. (1) w ten sposób, że za podstawę prawną wymierzonej mu grzywny za przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. przypisane mu w pkt LXXIV części rozstrzygającej przyjmuje przepis art. 33 § 2 k.k.

IV. w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec oskarżonego W. W. (1) utrzymuje w mocy.

V. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego P. P. (1) w ten sposób, że:

1) z opisu czynu przypisanego mu w pkt LI części rozstrzygającej, eliminuje nazwisko (...), zastępując je słowami „inną osobą”.

2) uzupełnia podstawę prawną orzeczenia o dozorze kuratora zawartego w pkt LXXXVI części rozstrzygającej o przepisaniu art. 73 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

I. w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec oskarżonego P. P. (1) utrzymuje w mocy.

II. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego D. W. (1) w ten sposób, że : obniża wymierzoną mu w pkt XXXII części rozstrzygającej karę pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. do 11 (jedenastu) miesięcy.

III. w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec oskarżonego D. W. (1) utrzymuje w mocy.

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu D. W. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 17 lipca 2007 r. do dnia 10 czerwca 2008 r., a na poczet kary grzywny okres pozbawienia wolności od 11 czerwca 2008 r. do 3 lipca 2008 r., przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny.

V. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego T. T. (1) w ten sposób, że : obniża wymierzoną mu w pkt XLIV części rozstrzygającej karę pozbawienia wolności za ciąg przestępstw z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w zw. z art. 91 § 1 k.k., przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. do 5 (pięciu) miesięcy.

VI. w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec oskarżonego T. T. (1) utrzymuje w mocy.

VII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu T. T. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 15 stycznia 2008 r. do 13 czerwca 2008 r., a na poczet kary grzywny okres pozbawienia wolności od 14 czerwca 2008 r. do 25 czerwca 2008 r., przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny.

VIII. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. C. (1) w ten sposób, że obniża wymierzoną mu w pkt LVIII części rozstrzygającej karę pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k., przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. do roku, zaliczając na jej poczet – na podstawie art. 63 § 1 k.k. – okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 24 kwietnia 2008 r. do 25 kwietnia 2008 r.

IX. w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. C. (1) utrzymuje w mocy.

X. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego D. N. .

XI. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego L. W. (1) w ten sposób, że :

1) za podstawę orzeczenia kary grzywny zawartego w pkt X części rozstrzygającej przyjmuje przepis art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

2) za podstawę orzeczenia kary grzywny zawartego w pkt XIII części rozstrzygającej przyjmuje przepis art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

3) *za podstawę orzeczenia o dozorze kuratora zawartego w pkt LXXXV części rozstrzygającej przyjmuje przepis art. 73 § 2 k.k.*

4) *na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego Ł. W. (1) do informowania kuratora o przebiegu okresu próby.*

I. *w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec oskarżonego Ł. W. (1) utrzymuje w mocy.*

II. *tenże wyrok zmienia wobec oskarżonych:*

- *K. R. (1) w pkt LXIV;*

- *M. K. (1) w pkt LXVII;*

- *A. N. w pkt LXXI*

części rozstrzygającej - w ten sposób, że za podstawę wymierzonych oskarżonym kar grzywnien przyjmuje przepis art. 33 § 2 k.k.

III. *w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec oskarżonych K. R. (1), M. K. (1) i A. N. utrzymuje w mocy.*

IV. *zaskarżony wyrok zmienia wobec oskarżonego M. N. (1) w ten sposób, że przyjmuje, iż podstawę prawną skazania i wymiaru kary za czyn przypisany mu w pkt XXVI części rozstrzygającej stanowi przepis art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.*

V. *w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. N. (1) utrzymuje w mocy.*

VI. *zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokatów:*

- *B. M. – obrońcy oskarżonego Ł. P. (1);*

- *L. K. – obrońcy oskarżonego M. N. (1);*

- *B. G. – obrońcy oskarżonego W. W. (1)*

po 600 zł tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonych w postępowaniu odwoławczym oraz po 138 zł tytułem zwrotu VAT.

VII. *zasądza od oskarżonych: A. C. (1), M. K. (1), J. K. (1), D. N., M. N. (1), A. N., Ł. N. (1), Ł. P. (1), P. P. (1), K. R. (1), T. T. (1), Ł. W. (1), W. W. (1) i D. W. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w zakresie poniesionych przez Skarb Państwa wydatków w częściach ich dotyczących i zwalania oskarżonych od uiszczenia opłaty za druga instancję z tym, że stwierdza, iż w zakresie apelacji prokuratora w części dotyczącej oskarżonego Ł. N. (1) co do czynu opisanego w pkt XLIII obejmującego uniewinnienie za czyn opisany w pkt XCV części wstępnej koszty postępowania odwoławczego ponosi Skarb Państwa.*

UZASADNIENIE

Ł. P. (1) został oskarżony o to, że :

I. w okresie od lipca 2005r. do dnia 10.03.2007r na terenie L., B. i innych miejscowości woj. (...) kierował zorganizowaną grupą przestępczą w skład której wchodził T. T. (1), D. N., Ł. W. (1), M. N. (1), D. W. (1), B. K. (1), mającą na celu na zasadzie podziału ról popełnianie przestępstw wprowadzenia do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych oraz przemytów środków odurzających w postaci marihuany z Holandii

do Polski i wprowadzenie jej do obrotu - w ten sposób, że organizował zakup środków odurzających w Holandii, ich przewóz na teren Polski, a następnie organizował i osobiście brał udział w transakcjach przekazywania narkotyków innym członkom grupy, celem dalszej dystrybucji, uczestniczył w rozliczeniach wewnątrz grupy z uzyskanych z tych przestępstw korzyści majątkowych,

tj. o przestępstwo z art. 258 §1 i 3 kk

II. w okresie od lipca 2005r. do jesieni 2006r. w L., działając w warunkach czynu ciągłego w ramach kierowanej przez siebie zorganizowanej grupy przestępczej, wbrew przepisom ustawy i z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 1 200 gramów marihuany o wartości nie mniejszej niż 18 000 złotych, przekazując wskazane środki odurzające B. K. (1) do dalszego obrotu, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i przy zast. art. 65§1kk

III. w okresie od stycznia 2006r. do października 2006r. w L., B. i innych miejscowościach woj. (...), działając w warunkach czynu ciągłego ramach kierowanej przez siebie zorganizowanej grupy przestępczej, wbrew przepisom ustawy i z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 1000 gramów marihuany o wartości nie mniejszej niż 15 000 złotych, przekazując wskazane środki odurzające osobiście lub za pośrednictwem T. T. (1), Ł. W. (1) do dalszego obrotu, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i przy zast. art. 65§1kk

IV. w okresie od lipca 2006r. do września 2006r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w warunkach czynu ciągłego, w ramach kierowanej przez siebie zorganizowanej grupy przestępczej, wbrew przepisom ustawy i z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 40 000 gramów marihuany o wartości nie mniejszej niż 600 000 złotych, pochodzącej z wewnątrzspółnotowego nabycia, zakupionej od osób (odnośnie których Prokuratura Apelacyjna w Poznaniu skierowała w sprawie Ap V Ds 3/09, w dniu 15 maja 2009 r. akt oskarżenia do Sądu Okręgowego w Poznaniu), następnie pozyskane w ten sposób środki odurzające zostały przez niego przekazane innym nieustalonym osobom do dalszego obrotu, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12kk i przy zast. art. 65§1kk

V. w okresie od września 2006r. do listopada 2006r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w warunkach czynu ciągłego w ramach kierowanej przez siebie zorganizowanej grupy przestępczej, wbrew przepisom ustawy i z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 30 000 gramów marihuany o wartości nie mniejszej niż 450 000 złotych, pochodzącej z wewnątrzspółnotowego nabycia, a zakupionej przez niego od osób (odnośnie których Prokuratura Apelacyjna w Poznaniu skierowała w sprawie Ap V Ds 3/09, w dniu 15 maja 2009 r. akt oskarżenia do Sądu Okręgowego w Poznaniu), a następnie pozyskane w ten sposób środki odurzające zostały przez niego przekazane D. W. (1), M. N. (1), jak również innym nieustalonym osobom do dalszego obrotu, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12kk i przy zast. art. 65§1kk

VI. w okresie od listopada 2006r. do marca 2007r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w warunkach czynu ciągłego w ramach kierowanej przez siebie zorganizowanej grupy przestępczej, wbrew przepisom ustawy i z

chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 8000 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 120 000 złotych, pochodzącej z uprawy na terenie Polski, nabytej od Ł. N. (1), a następnie w ten sposób pozyskane środki odurzające zostały przez niego osobiście lub za pośrednictwem T. T. (1) przekazane Ł. W. (1), D. W. (1), B. K. (1), M. N. (1), jak również innym nieustalonym osobom do dalszego obrotu, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12kk i przy zast. art. 65§1kk

VII. w okresie od listopada 2006r. do marca 2007r. w T. i okolicach, działając w warunkach czynu ciągłego wspólnie i w porozumieniu z osobami (odnośnie których postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2008r. wyłączono w części materiały sprawy do postępowania Prokuratury Apelacyjnej w Poznaniu o sygnaturze PR IV-VII Ds 15/070) oraz innymi osobami, wbrew przepisom ustawy i z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci łącznie nie mniejszej niż 15 000 gramów marihuany, w tym w dniu 02.03.2007r. nie mniej niż 5000 gramów marihuany, o wartości nie mniejszej niż 225 000 złotych, przekazując pozyskane w ten sposób środki odurzające, nieustalonym osobom z T. do dalszego obrotu, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12kk i przy zast. art. 65§1kk

VIII. w dniu 23 listopada 2006r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach kierowanej przez siebie zorganizowanej grupy przestępczej, wbrew przepisom ustawy i z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 5000 gramów marihuany o wartości nie mniejszej niż 75 000 złotych, zakupionej od osób (odnośnie, których postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2008 r. wyłączono w części materiały sprawy do postępowania Prokuratury Apelacyjnej w Poznaniu o sygnaturze PR IV-VII Ds 15/07), a następnie pozyskane w ten sposób środki odurzające zostały przez niego osobiście lub za pośrednictwem T. T. (1) przekazane Ł. W. (1), D. W. (1) - w ilości nie mniejszej niż 2000 gramów, B. K. (1), M. N. (1), jak również innym nieustalonym osobom do dalszego obrotu, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

IX. w dniu 24 listopada 2006r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach kierowanej przez siebie zorganizowanej grupy przestępczej, wbrew przepisom ustawy i z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniejszej niż 5000 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 75 000 złotych, zakupionej od osób (odnośnie, których postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2008 r. wyłączono w części materiały sprawy do postępowania Prokuratury Apelacyjnej w Poznaniu o sygnaturze PR IV-VII Ds 15/07), a następnie pozyskane w ten sposób środki odurzające zostały przez niego osobiście lub za pośrednictwem T. T. (1) przekazane Ł. W. (1), D. W. (1) - w ilości nie mniejszej niż 3000 gramów, B. K. (1), M. N. (1), jak również innym nieustalonym osobom do dalszego obrotu, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

X. w dniu 19 grudnia 2006r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach kierowanej przez siebie zorganizowanej grupy przestępczej, wbrew przepisom ustawy i z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej , uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniejszej niż 11 000 gramów marihuany o wartości nie mniejszej niż 165 000 złotych, zakupionej od osób (odnośnie, których postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2008 r. wyłączono w części materiały sprawy do postępowania Prokuratury Apelacyjnej w Poznaniu o sygnaturze PR IV-VII Ds 15/070), a następnie pozyskane w ten sposób środki odurzające zostały przez niego osobiście lub za pośrednictwem

T. T. (1) przekazane Ł. W. (1), D. W. (1), B. K. (1), M. N. (1), jak również innym nieustalonym osobom do dalszego obrotu, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

XI. w dniu 30 stycznia 2007r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach kierowanej przez siebie zorganizowanej grupy przestępczej, wbrew przepisom ustawy i z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 2000 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 30 000 złotych, zakupionej od osób (odnośnie, których postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2008r. wyłączono w części materiały sprawy do postępowania Prokuratury Apelacyjnej w Poznaniu o sygnaturze PR IV-VII Ds 15/07), które to środki odurzające osobiście lub za pośrednictwem T. T. (1) przekazał Ł. W. (1), D. W. (1), B. K. (1), M. N. (1), jak również innym nieustalonym osobom do dalszego obrotu, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

przy czym czynów popełnionych w okresie od lipca 2005r do stycznia 2007r., określonych w punktach II- XI, dopuścił się w ramach ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91§1 kk

XII. w dniach 07-12 stycznia 2007r. działając w ramach kierowanej przez siebie zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. N. (1), Ł. W. (1) i innymi osobami (odnośnie których postanowieniem z dnia 2 października 2009 r. wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, postanowieniem z dnia 4 listopada 2009 r. umorzono śledztwo w części wobec przyjęcia podstawy z art. 17 § 1 pkt 7 kpk) na zasadzie podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia środków odurzających w ten sposób, że na terenie Holandii, przy udziale innej osoby zorganizował zakup środków odurzających w postaci marihuany w ilości 15 000 gramów o wartości nie mniejszej niż 225 000zł, które to środki odurzające zostały następnie przez inne osoby przewiezione przez granicę holendersko – niemiecką i niemiecko – polską, po czym wspólnie z tymi osobami wprowadził je do obrotu na terytorium Polski, przekazując łącznie nie mniej niż 2600 gramów marihuany osobiście lub za pośrednictwem T. T. (1), w tym Ł. W. (1) w ilości nie mniejszej niż 1500 gramów, oraz łącznie nie mniej niż 1100 gramów D. W. (1), B. K. (1), M. N. (1), jak również innym nieustalonym osobom do dalszego obrotu, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 55 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

XIII. w dniach 17-20 stycznia 2007r. działając w ramach kierowanej przez siebie zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. N. (1), Ł. W. (1) i innymi osobami (odnośnie których postanowieniem z dnia 2 października 2009 r. wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, postanowieniem z dnia 4 listopada 2009 r. umorzono śledztwo w części wobec przyjęcia podstawy z art. 17 § 1 pkt 7 kpk), na zasadzie podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia środków odurzających w ten sposób, że na terenie Holandii, przy udziale innej osoby zorganizował zakup środków odurzających w postaci marihuany w ilości 20 000 gramów o wartości nie mniejszej niż 300 000zł, które to środki odurzające zostały następnie przez inne osoby przewiezione przez granicę holendersko – niemiecką i niemiecko – polską, po czym wspólnie z tymi osobami wprowadził je do obrotu na terytorium Polski przekazując łącznie nie mniej niż 13 000 gramów marihuany osobiście lub za pośrednictwem T. T. (1), w tym: Ł. W. (1) w ilości nie mniejszej niż 1500 gramów, oraz łącznie nie mniej niż 11 500 gramów D. W. (1), B. K. (1), M. N. (1), jak również innym nieustalonym osobom, do dalszego obrotu, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 55 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

XIV. w dniach 27-30 stycznia 2007r. działając w ramach kierowanej przez siebie zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. N. (1), Ł. W. (1) i innymi osobami (odnośnie których postanowieniem z dnia 2 października 2009 r. wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, postanowieniem z dnia 4 listopada 2009 r. umorzono śledztwo w części wobec przyjęcia podstawy z art. 17 § 1 pkt. 7 kpk), na zasadzie podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia środków odurzających w ten sposób, że na terenie Holandii, przy udziale innej osoby zorganizował zakup środków odurzających w postaci marihuany w ilości 7000 gramów o wartości nie mniejszej niż 105 000 zł, które to środki odurzające zostały następnie przez inne osoby przewiezione przez granicę holendersko – niemiecką i niemiecko – polską, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 55 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

XV. w dniach 8-10 lutego 2007r. działając w ramach kierowanej przez siebie zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. N. (1), Ł. W. (1), i innymi osobami (odnośnie których postanowieniem z dnia 2 października 2009 r. wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, postanowieniem z dnia 4 listopada 2009 r. umorzono śledztwo w części wobec przyjęcia podstawy z art. 17 § 1 pkt 7 kpk), na zasadzie podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia środków odurzających w ten sposób, że na terenie Holandii, przy udziale innej osoby zorganizował zakup środków odurzających w postaci marihuany w ilości 15 000 gramów o wartości nie mniejszej niż 225 000zł, które to środki odurzające zostały następnie przez inne osoby przewiezione przez granicę holendersko – niemiecką i niemiecko – polską, po czym wspólnie z tymi osobami wprowadził je do obrotu na terytorium Polski przekazując je osobiście lub za pośrednictwem M. N. (1) lub T. T. (1) w tym: Ł. W. (1) w ilości nie mniejszej niż 2000 gramów, oraz nieustalone ilości D. W. (1), B. K. (1), M. N. (1), jak również innym nieustalonym osobom do dalszego obrotu, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 55 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

XVI. w dniach 7-10 marca 2007r. działając w ramach kierowanej przez siebie zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z Ł. W. (1) i innymi osobami, na zasadzie podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia środków odurzających w ten sposób, że na terenie Holandii od W. F. (1) zakupił środki odurzające w postaci 10 401 gramów marihuany o wartości nie mniejszej niż 150 000 złotych, a następnie przewoził je przez granicę holendersko – niemiecką i niemiecko – polską, używając do tego samochodu m-ki R. (...) bez tablic rejestracyjnych, przewożonego na jego zlecenie samochodem lawetą, który następnie odebrał w miejscowości B. na parkingu strzeżonym, na którym został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji, przy czym wskazane ilości środków odurzających nabył celem wprowadzenia ich do obrotu na terytorium Polski, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 55 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

przy czym czynów popełnionych w okresie od 7 stycznia 2007 r do 10 marca 2007r. , określonych w punktach XII - XVI, dopuścił się w ramach ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91§1 kk

XVII. w okresie od października 2006r. do lutego 2007r. w L. posiadał nabyte osobiście i przez K. K. (1) pochodzące z Holandii 2 specjalistyczne szafy z pełnym oprzyrządowaniem przeznaczone do niedozwolonej uprawy konopi (C.-L), z których jedną sprzedał Ł. N. (1),

tj. o przestępstwo z art. 54 ust.1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XVIII. w okresie styczeń – luty 2007r w L., wbrew przepisom ustawy, w specjalistycznej szafie z pełnym oprzyrządowaniem przeznaczonej do niedozwolonej uprawy konopi (C.-L), prowadził uprawę nieustalonej ilości krzaków konopi,

tj. o przestępstwo z art. 63 ust.1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XIX. w dniu 3 stycznia 2007r. w K. w celu użycia za autentyczną, podrobił umowę kupna - sprzedaży z dnia 03.01.2007r. samochodu marki V. (...) nr rej (...), podpisując się na sporządzonej umowie w rubryce „kupujący” jako J. P.,

tj. o czyn z art. 270§ 1 kk

XX. w dniu 12 stycznia 2007r w lokalu (...) przy ul. (...) w L. woj. (...), działając w ramach kierowanej przez siebie zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu z D. N., J. K. (1), K. L., w ramach podziału ról, brał udział w pobiciu S. W. i A. F., narażając ich na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, ciężki uszczerbek na zdrowiu albo naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający powyżej 7 dni, w wyniku którego S. W. doznał obrażeń ciała w postaci rany tłuczonej głowy i złamania kości nosa, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała poniżej dni 7, zaś A. F. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy i klatki piersiowej oraz złamania żebra IX po stronie lewej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała poniżej dni 7, jak również, w tym samym miejscu, czasie i okolicznościach dokonał zniszczenia mienia w postaci wyposażenia lokalu (...), o łącznej wartości 8500 zł, na szkodę E. B. (1),

tj. o czyn z art. 158§1kk w zw. z art. 157§2 kk i art. 288§1kk przy zast. art. 11§2 kk

XXI. w dniach 31 stycznia -1 lutego 2007 roku w L., działając w ramach kierowanej przez siebie zorganizowanej grupy przestępczej, posiadał bez wymaganego zezwolenia broń palną w postaci pistoletu maszynowego typu „ (...)” wraz z tłumikiem i amunicją w ilości 30 sztuk,

tj. o czyn z art. 263§2 kk

Ł. W. (1) został oskarżony o to, że:

XXII. w okresie od stycznia 2006 do dnia 10 marca 2007r w L., B. i innych miejscowości woj. (...) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez Ł. P. (1), w skład której wchodził T. T. (1) , D. N., M. N. (1), D. W. (1), B. K. (1), mającej na celu na zasadzie podziału ról popełnianie przestępstw wprowadzania do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, oraz dokonywania przemytów środków odurzających w postaci marihuany z Holandii do Polski i wprowadzenie jej do obrotu - w ten sposób, że wykonywał ustalone dla siebie działania przestępcze polegające na organizowaniu zakupu środków odurzających w Holandii, oraz osobistym przekazywaniu innym osobom celem dalszej dystrybucji środków odurzających w postaci marihuany, amfetaminy i tabletek extazy.

tj. o przestępstwo z art. 258§1 kk

XXIII. w okresie od stycznia 2006r. do stycznia 2007r. w B. i innych miejscowości woj. (...), działając w warunkach czynu ciągłego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wbrew przepisom ustawy i z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie zakupioną od Ł. P. (1) znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 4000 gramów marihuany o wartości nie mniejszej niż 60 000 złotych, przekazując wskazane środki odurzające M. N. (1), za jego pośrednictwem D. Ł. (1), oraz K. R. (2), M. G. (1), P. I., A. Ż. (1) (odnośnie których postanowieniem z dnia 3 listopada 2008r., oraz 11 lutego 2009r. wyłączono materiały do odrębnego postępowania prowadzonego pod

sygnaturą V Ds 49/08, oraz V Ds 12/09), jak również innym nieustalonym osobom, w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu

tj. o przestępstwo z art. 56 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 kk i przy zast. art. 65§1kk

XXIV. w okresie od stycznia 2006 r. do grudnia 2006r. w B. i innych miejscowościach woj. (...), działając w warunkach czynu ciągłego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wbrew przepisom ustawy i z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie zakupioną od T. T. (1) znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 500 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 7 500 złotych, przekazując wskazane środki odurzające M. N. (1), za jego pośrednictwem D. Ł. (1), oraz K. R. (2), M. G. (1), P. I., A. Ż. (1),

(odnośnie których postanowieniem z dnia 3 listopada 2008r., oraz 11 lutego 2009r. wyłączono materiały do odrębnego postępowania prowadzonego pod sygnaturą V Ds 49/08, oraz V Ds 12/09), jak również innym nieustalonym osobom, w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i przy zast. art. 65§1kk

XXV. jesienią 2006r. w B. i innych miejscowościach woj. (...), działając w warunkach czynu ciągłego wbrew przepisom ustawy i z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie zakupioną od D. Ł. (1) i M. N. (1) znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 1000 sztuk tabletek extazy, wartości nie mniejszej niż 2500 złotych, przekazując wskazane środki odurzające K. R. (2), M. G. (1) P. I., A. Z., (odnośnie których postanowieniem z dnia 3 listopada 2008r., oraz 11 lutego 2009r. wyłączono materiały do odrębnego postępowania prowadzonego pod sygnaturą V Ds 49/08, oraz V Ds 12/09), jak również innym nieustalonym osobom, w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i przy zast. art. 65§1kk

XXVI. w okresie od lipca 2006r. do marca 2007r. w B. i innych miejscowościach woj. (...), działając w warunkach czynu ciągłego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wbrew przepisom ustawy i z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie zakupioną od D. N. znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 1500 gramów amfetaminy o wartości nie mniejszej niż 12 000 złotych, 6000 sztuk tabletek extazy o wartości nie mniejszej niż 15 000 złotych, 100 znaczków LSD o wartości nie mniejszej niż 2000 złotych, przekazując wskazane środki odurzające K. R. (2), M. G. (1) P. I., A. Z. (odnośnie których postanowieniem z dnia 3 listopada 2008r., oraz 11 lutego 2009r.) wyłączono materiały do odrębnego postępowania prowadzonego pod sygnaturą V Ds 49/08, oraz V Ds 12/09, jak również innym nieustalonym osobom, w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i przy zast. art. 65§1kk

XXVII. w listopadzie 2006r. w B. i innych miejscowościach woj. (...), działając w warunkach czynu ciągłego wbrew przepisom ustawy i z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej , uczestniczył w obrocie zakupioną od nieustalonego mężczyzny o ps. (...) znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 400 gramów marihuany wartości nie mniejszej niż 6200 zł, oraz 1000 tabletek extazy o wartości nie mniejszej niż 2500 złotych, przekazując wskazane środki odurzające M. N. (1), K. R. (2), M. G. (1), P. I., A. Z. (odnośnie których postanowieniem z dnia 3 listopada 2008r., oraz 11 lutego 2009r. wyłączono materiały do odrębnego postępowania prowadzonego pod sygnaturą V Ds 49/08, oraz V Ds 12/09), jak również innym nieustalonym osobom, w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i przy zast. art. 65§1kk

przy czym czynów popełnionych w okresie od stycznia 2006r do 10 marca 2007r., określonych w punktach XXIII- XXVII, dopuścił się w ramach ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91§1 kk

XXVIII. w dniach 07-12 stycznia 2007r. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z Ł. P. (1), M. N. (1) i innymi osobami (odnośnie których postanowieniem z dnia 2 października 2009 r. wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, postanowieniem z dnia 4 listopada 2009 r. umorzono śledztwo w części wobec przyjęcia podstawy z art. 17 § 1 pkt 7 kpk), na zasadzie podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia środków odurzających w ten sposób, że na terenie Holandii przy udziale innej osoby zorganizował zakup środków odurzających w postaci marihuany w ilości 15 000 gramów o wartości nie mniejszej niż 225 000 zł, które to środki odurzające zostały następnie przez inne osoby przewiezione przez granicę holendersko – niemiecką i niemiecko – polską, a następnie wprowadził do obrotu na terytorium Polski nie mniej niż 1500 gramów pozyskanej marihuany, przekazując ją innym osobom w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 55 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk,

XXIX. w dniach 17-20 stycznia 2007r. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu z Ł. P. (1), M. N. (1) i innymi osobami (odnośnie których postanowieniem z dnia 2 października 2009r. wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, postanowieniem z dnia 4 listopada 2009r. umorzono śledztwo w części wobec przyjęcia podstawy z art. 17 § 1 pkt 7 kpk), na zasadzie podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia środków odurzających w ten sposób, że na terenie Holandii przy udziale innej osoby zorganizował zakup środków odurzających w postaci marihuany w ilości 20 000 gramów o wartości nie mniejszej niż 300 000zł, które to środki odurzające zostały następnie przez inne osoby przewiezione przez granicę holendersko – niemiecką i niemiecko – polską, a następnie wprowadził do obrotu na terytorium Polski nie mniej niż 1500 gramów pozyskanej marihuany przekazując ją innym osobom w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 55 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk,

XXX. w dniach 27-30 stycznia 2007r. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z Ł. P. (1), M. N. (1) i innymi osobami (odnośnie których postanowieniem z dnia 2 października 2009r. wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, postanowieniem z dnia 4 listopada 2009 r. umorzono śledztwo w części wobec przyjęcia podstawy z art. 17 § 1 pkt 7 kpk), na zasadzie podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia środków odurzających w ten sposób, że na terenie Holandii, przy udziale innej osoby zorganizował zakup środków odurzających w postaci marihuany w ilości 7000 gramów o wartości nie mniejszej niż 105.000 zł, które to środki odurzające zostały następnie przez inne osoby przewiezione przez granicę holendersko – niemiecką i niemiecko – polską, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 55 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk,

XXXI. w dniach 8-10 lutego 2007r. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z Ł. P. (1), M. N. (1) i innymi osobami (odnośnie których postanowieniem z dnia 2 października 2009 r. wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, postanowieniem z dnia 4 listopada 2009r. umorzono śledztwo w części wobec przyjęcia podstawy z art. 17 § 1 pkt 7 kpk), na zasadzie podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia środków odurzających w ten sposób, że na terenie Holandii, przy udziale innej osoby

zorganizował zakup środków odurzających w postaci marihuany w ilości 15 000 gramów o wartości nie mniejszej niż 225.000 zł, które to środki odurzające zostały następnie przez inne osoby przewiezione przez granicę holendersko – niemiecką i niemiecko – polską, a następnie wprowadził do obrotu na terytorium Polski nie mniej niż 2000 gramów pozyskanej marihuany, przekazując ją innym osobom w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 55 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

XXXII. w dniach 7-10 marca 2007 r. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z Ł. P. (1), na zasadzie podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia środków odurzających w ten sposób, że organizował zakup w Holandii od W. F. (1) środków odurzających w postaci marihuany w ilości 10401 gramów marihuany o wartości nie mniejszej niż 150.000 złotych, które Ł. P. (1) zakupił i przewoził je przez granicę holendersko – niemiecką i niemiecko – polską, używając do tego samochodu m-ki R. (...) bez tablic rejestracyjnych, przewożonego samochodem lawetą, który następnie wspólnie z Ł. P. (1) odebrał w miejscowości B. na parkingu strzeżonym gdzie został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji, przy czym wskazane ilości środków odurzających nabył celem wprowadzenia je do obrotu na terytorium Polski, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 55 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

przy czym czynów popełnionych w okresie od 7 stycznia 2007r do 10 marca 2007r., określonych w punktach XXVIII- XXXII, dopuścił się w ramach ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91§1 kk

XXXIII. w dniu 10 marca 2007r. na terenie miasta B. woj. (...) w swoim mieszkaniu posiadał specjalnie skonstruowane urządzenie grzewcze z tranzystorem i lampą sodową, przeznaczone do niedozwolonej uprawy marihuany,

tj. o przestępstwo z art. 54 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XXXIV. w dniu 10 marca 2007r. na terenie miasta B. woj. (...) w swoim mieszkaniu ukrywał dowód osobisty nr. (...) wydany przez Prezydenta miasta B. na nazwisko R. B., nie mając prawa rozporządzać takim dokumentem,

tj. o przestępstwo z art. 276 kk.

D. N. został oskarżony o to, że :

XXXV. w okresie od lipca 2006 r. do dnia 10 marca 2007r. w L., B. i innych miejscowości woj. (...), brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez Ł. P. (1) w skład której prócz niego wchodził T. T. (1), D. W. (1), Ł. W. (1), M. N. (1), B. K. (1), mającej na celu na zasadzie podziału ról, popełnianie przestępstw wprowadzania do obrotu na terenie L., B. oraz innych miejscowości woj. (...) i innych województw, wbrew przepisom ustawy znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, oraz dokonywania przemytów środków odurzających w postaci marihuany z Holandii do Polski i wprowadzenia jej do obrotu- w ten sposób, że wykonywał ustalone dla siebie działania przestępcze polegające na osobistym przekazywaniu innym osobom celem dalszej dystrybucji środków odurzających w postaci amfetaminy, tabletek ekstazy i znaczków LSD, a także załatwianiu i zakupieniu broni dla członków grupy,

tj. o przestępstwo z art. 258§1 kk

XXXVI. w okresie od lipca 2006 r. roku do marca 2007r. w L. i innych miejscowości woj. (...), działając w warunkach czynu ciągłego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uczestniczył w obrocie zakupioną od nieustalonej osoby znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 1500 gramów amfetaminy, wartości rynkowej nie mniejszej niż 12 000 złotych, tabletek ekstazy w ilości nie mniejszej niż 6000 sztuk, wartości rynkowej nie mniejszej niż 15 000 złotych, znaczków LSD w ilości 100

sztuk wartości rynkowej nie mniejszej niż 2000 złotych, przekazując wskazane środki odurzające Ł. W. (1) w celu ich dalszej sprzedaży,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku w zw. z art. 12 kk

XXXVII. w okresie od października 2006 r. do marca 2007r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uczestniczył w obrocie zakupioną od nieustalonej osoby znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 50 tabletek ekstazy, wartości rynkowej nie mniejszej niż 750 złotych, przekazując wskazane środki odurzające B. K. (1) w celu ich dalszej sprzedaży,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku przy czym czynów popełnionych w okresie od lipca 2006r. do marca 2007r., określonych w punktach XXXVI- XXXVII, dopuścił się w ramach ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91§1 kk

XXXVIII. w dniach 31 stycznia - 2 lutego 2007 roku w L., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, posiadał bez wymaganego zezwolenia broń palną w postaci pistoletu maszynowego (...) wraz z tłumikiem i amunicją w ilości 30 sztuk, którą to broń zakupił w K. od nieustalonych osób, a następnie zwrócił sprzedawcom z uwagi na jej zły stan techniczny,

tj. o przestępstwo z art. 263§2 kk

XXXIX. w dniu 12 stycznia 2007r w lokalu (...) przy ul. (...) w L. woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z Ł. P. (1), K. L., J. K. (1), w ramach podziału ról, brał udział w pobiciu S. W. i A. F., narażając ich na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, ciężki uszczerbek na zdrowiu albo naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający powyżej 7 dni, w wyniku czego S. W. doznał obrażeń ciała w postaci rany tłuczonej głowy i złamania kości nosa, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała poniżej dni 7, zaś A. F. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy i klatki piersiowej oraz złamania żebra IX po stronie lewej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała poniżej dni 7, jak również, w tym samym miejscu, czasie i okolicznościach dokonał zniszczenia mienia w postaci wyposażenia lokalu (...), o łącznej wartości 8500 zł, na szkodę E. B. (1),

tj. o przestępstwo z art. 158§1kk w zw. z art. 157§2 kk i art. 288§1kk przy zast. art. 11§2 kk

M. N. (1) został oskarżony o to, że :

XL. w okresie od stycznia 2004r. do listopada 2006r. w B. i innych miejscowościach woj. (...), działając w warunkach czynu ciągłego wbrew przepisom ustawy i z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie zakupioną od D. Ł. (2) (odnośnie którego toczyło się podstępowanie przygotowawcze o sygnaturze VI Ds 19/06) znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 200 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 3 000 złotych, 200 gramów amfetaminy, wartości nie mniejszej niż 2800 złotych, 1000 sztuk tabletek ekstazy o wartości nie mniejszej niż 2500 złotych, 1 gram kokainy o wartości nie mniejszej niż 130 złotych, 1 znaczek LSD o wartości nie mniejszej niż 20 złotych, przekazując wskazane środki odurzające Ł. W. (1) w ilości 1000 sztuk tabletek ekstazy i innym nieustalonym osobom w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 kk i przy zast. art. 65§1kk

XLI. w okresie od lata 2005r. do lata 2006r. w B. i innych miejscowościach woj. (...), działając w warunkach czynu ciągłego wbrew przepisom ustawy i z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie zakupioną od nieustalonej osoby znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 1000 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 15 000 złotych, 1000 sztuk tabletek ekstazy, wartości nie mniejszej niż 2000 złotych, 1 gram kokainy o wartości nie mniejszej niż 130 złotych, przekazując wskazane środki odurzające D. Ł. (2) (odnośnie którego toczyło się podstępowanie przygotowawcze o sygnaturze VI Ds 19/06), w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 kk i przy zast. art. 65§1kk

XLII. w okresie od końca 2006r do marca 2007r. w B. skonstruował urządzenie grzewcze z tranzystorem i lampą sodową, przeznaczone do niedozwolonej uprawy marihuany, które następnie przekazał Ł. W. (1),

tj. o przestępstwo z art. 54 ust.1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XLIII. w okresie od stycznia 2006r. do dnia 10 marca 2007r. w L., B. i innych miejscowościach woj. (...), brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez Ł. P. (1) w skład której prócz niego wchodził T. T. (1) , Ł. W. (2), Ł. W. (1), D. N., B. K. (1), mającej na celu na zasadzie podziału ról, popełnianie przestępstw wprowadzania do obrotu na terenie L., B. oraz innych miejscowości woj. (...) i innych województw, wbrew przepisom ustawy znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, oraz dokonywania przemytów środków odurzających w postaci marihuany z Holandii do Polski i wprowadzenie jej do obrotu- w ten sposób, że wykonywał ustalone dla siebie działania przestępcze polegające na znalezieniu w Holandii osoby- dostawcy marihuany, ustalania ilości, ceny oraz terminów dokonywanych przemytów a także na osobistym przekazywaniu innym osobom celem dalszej dystrybucji środków odurzających w postaci marihuany,

tj. o przestępstwo z art. 258§1 kk

XLIV. w okresie od stycznia 2006r. do stycznia 2007r. w B. i innych miejscowościach woj. (...), działając w warunkach czynu ciągłego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej , wbrew przepisom ustawy i z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie zakupioną od Ł. W. (1) znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 3000 gramów marihuany o wartości nie mniejszej niż 15 000 złotych, przekazując wskazane środki odurzające D. Ł. (2) (odnośnie którego toczyło się podstępowanie przygotowawcze o sygnaturze VI Ds 19/06) i innym osobom, w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 kk i przy zast. art. 65§1kk

XLV. Jesienią 2006 r. w B. i innych miejscowościach woj. (...), działając w warunkach czynu ciągłego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wbrew przepisom ustawy i z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie zakupioną od Ł. P. (1) znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 400 gramów marihuany o wartości nie mniejszej niż 6000 złotych, przekazując wskazane środki odurzające innym nieustalonym osobom w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 kk i przy zast. art. 65§1kk

przy czym czynów popełnionych w okresie od stycznia 2004r do stycznia 2007r., określonych w punktach XL-XLI oraz XLIV-XLV, dopuścił się w ramach ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91§1 kk

XLVI. w okresie styczeń – luty 2007r w L., poprzez udzielanie wskazówek co do prowadzenia uprawy oraz przycinanie roślin, udzielił pomocy Ł. P. (1) do prowadzenia w specjalistycznej szafie z oprzyrządowaniem niedozwolonej uprawy nieustalonej ilości krzaków konopi (C.-L),

tj. o przestępstwo z art.18§3 kk w zw. z art. 63 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XLVII. w dniach 07-12 stycznia 2007r. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu z Ł. P. (1), Ł. W. (1) i innymi osobami (odnośnie których postanowieniem z dnia 2 października 2009 r. wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, postanowieniem z dnia 4 listopada 2009 r. umorzono śledztwo w części wobec przyjęcia podstawy z art. 17 § 1 pkt 7 kpk), w ramach podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia środków odurzających w ten sposób, że na terenie Polski telefonicznie zorganizował u innej osoby zamieszkałej w Holandii zakup środków odurzających w postaci marihuany w ilości 15 000 gramów o wartości nie mniejszej niż 225 000 zł, które to środki odurzające zostały zakupione przez Ł. P. (1), a następnie przez inne osoby przewiezione przez granicę holendersko – niemiecką i niemiecko – polską, po czym wprowadził do obrotu na terytorium Polski nie mniej niż 100 gramów pozyskanej marihuany, przekazując ją innym osobom w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 55 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

XLVIII. w dniach 17-20 stycznia 2007r. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu z Ł. P. (1), Ł. W. (1) i innymi osobami (odnośnie których postanowieniem z dnia 2 października 2009 r. wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, postanowieniem z dnia 4 listopada 2009 r. umorzono śledztwo w części wobec przyjęcia podstawy z art. 17 § 1 pkt 7 kpk), w ramach podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia środków odurzających w ten sposób, że na terenie Polski telefonicznie zorganizował u innej osoby zamieszkałej w Holandii zakup środków odurzających w postaci marihuany w ilości 20 000 gramów o wartości nie mniejszej niż 300 000 zł, które to środki odurzające zostały zakupione przez Ł. P. (1), a następnie przez inne osoby przewiezione przez granicę holendersko – niemiecką i niemiecko – polską, po czym wprowadził do obrotu na terytorium polski nie mniej niż 100 gramów pozyskanej marihuany przekazując ją innym osobom w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

XLIX. w dniach 27-30 stycznia 2007r. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu z Ł. P. (1), Ł. W. (1) i innymi osobami (odnośnie których postanowieniem z dnia 2 października 2009 r. wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, postanowieniem z dnia 4 listopada 2009 r. umorzono śledztwo w części wobec przyjęcia podstawy z art. 17 § 1 pkt 7 kpk), w ramach podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia środków odurzających w ten sposób, że na terenie Polski telefonicznie zorganizował u innej osoby zamieszkałej w Holandii zakup środków odurzających w postaci marihuany w ilości 7000 gramów o wartości nie mniejszej niż 105 000 zł, które to środki odurzające zostały zakupione przez Ł. P. (1), a następnie przez inne osoby przewiezione przez granicę holendersko – niemiecką i niemiecko – polską, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 55 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

L. w dniach 8-10 lutego 2007r. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu z Ł. P. (1), Ł. W. (1) i innymi osobami (odnośnie których postanowieniem z dnia 2 października 2009 r. wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, postanowieniem z dnia 4 listopada 2009 r. umorzono śledztwo w części wobec

przyjęcia podstawy z art. 17 § 1 pkt 7 kpk), w ramach podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia środków odurzających w ten sposób, że na terenie Polski telefonicznie zorganizował u innej osoby zamieszkalnej w Holandii zakup środków odurzających w postaci marihuany w ilości 15 000 gramów o wartości nie mniejszej niż 225 000zł, które to środki odurzające zostały zakupione przez Ł. P. (1), a następnie przez inne osoby przewiezione przez granicę holendersko – niemiecką i niemiecko – polską, po czym wprowadził do obrotu na terytorium Polski nie mniej niż 2000 gramów pozyskanej marihuany, przekazując ją Ł. W. (1), w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 55 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

przy czym czynów popełnionych w okresie od 7 stycznia 2007r do 10 lutego 2007r., określonych w punktach XLVII - L, dopuścił się w ramach ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91§1 kk

LI. w dniu 28 maja 2007 roku w B. woj. (...) w mieszkaniu przy al. (...) działając wbrew przepisom ustawy prowadził uprawę 12 krzaków konopi indyjskich (C. L.),

tj. o przestępstwo z art. 63 § 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

D. W. (1) został oskarżony o to, że :

LII. w okresie od listopada 2006 do dnia 10 marca 2007r w L., B. i innych miejscowościach woj. (...), brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez Ł. P. (1) w skład której prócz niego wchodził T. T. (1), D. N. , Ł. W. (1), M. N. (1), B. K. (1) mającej na celu na zasadzie podziału ról popełnianie przestępstw wprowadzania do obrotu na terenie L., B. oraz innych miejscowości woj. (...) i innych województw, wbrew przepisom ustawy znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, oraz dokonywania przemytów środków odurzających w postaci marihuany z Holandii do Polski i wprowadzenie jej do obrotu - w ten sposób, że wykonywał ustalone dla niego działania przestępcze polegające na osobistym przekazywaniu innym osobom celem dalszej dystrybucji środków odurzających w postaci marihuany, amfetaminy i tabletek ekstazy,

tj. o przestępstwo z art. 258§1 kk

LIII. w okresie od listopada 2006r. do marca 2007r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w warunkach czynu ciągłego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 7000 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 98.000 złotych, 250 gramów amfetaminy, wartości nie mniejszej niż 3500 złotych, zakupionych od Ł. P. (1) i innych osób, przekazując wskazane środki odurzające B. K. (1) w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku w zw. z art. 12 kk i przy zast. art. 65§1 kk

LIV. w dniu 23 listopada 2006r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 2000 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 30 000 złotych, zakupionej od Ł. P. (1), przekazując ją innym nieustalonym osobom w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

LV. w dniu 24 listopada 2006r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 3000 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 45 000 złotych, zakupionej od Ł. P. (1), przekazując ja innym nieustalonym osobom w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

LVI. w dniu 25 stycznia 2007 roku w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 50 tabletek ekstazy wartości nie mniejszej niż 110 złotych, zakupionych od nieustalonej osoby, przekazując je T. P. w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

LVII. w dniu 25 stycznia 2007 roku w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 150 gramów marihuany wartości nie mniejszej niż 2250 złotych, zakupionej od Ł. P. (1), przekazując je A. C. (1) w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

LVIII. w dniu 27 stycznia 2007 roku w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy uczestniczył w obrocie uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 5 gramów marihuany wartości nie mniejszej niż 75 złotych, oraz nie mniej niż 50 tabletek ekstazy wartości nie mniejszej niż 110 złotych, zakupionych od Ł. P. (1) i innych nieustalonych osób przekazując je T. P. w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

LIX. w dniu 28 stycznia 2007 roku w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 350 gramów marihuany wartości nie mniejszej niż 5250 złotych, zakupionej od Ł. P. (1), przekazując je T. P. w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

LX. w dniu 30 stycznia 2007 roku w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 100

gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 1500 złotych, zakupionej od Ł. P. (1), przekazując je innej nieustalonej osobie w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

LXI. w dniu 1 lutego 2007 roku w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 50 gramów marihuany wartości nie mniejszej niż 750 złotych, zakupionej od Ł. P. (1), przekazując je innej nieustalonej osobie w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

LXII. w dniu 2 lutego 2007 roku w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 100 gramów marihuany wartości nie mniejszej niż 1500 złotych, zakupionej od Ł. P. (1), przekazując je innej nieustalonej osobie w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

LXIII. w dniu 2 lutego 2007 roku w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 100 gramów marihuany wartości nie mniejszej niż 1500 złotych, zakupionej od Ł. P. (1), przekazując je innej osobie w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

LXIV. w dniu 3 lutego 2007 roku w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 100 gramów marihuany tj. (100 porcji dealerskich) wartości nie mniejszej niż 1500 złotych, zakupionej od Ł. P. (1), przekazując je A. C. (1) w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

LXV. w dniu 05 lutego 2007 roku w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 50 gramów marihuany wartości nie mniejszej niż 750 złotych, zakupionej od Ł. P. (1), przekazując je T. P. w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

LXVI. w dniu 07 lutego 2007 roku w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 100 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 1500 złotych, zakupionej od Ł. P. (1) przekazując je T. P. w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

LXVII. w dniu 07 lutego 2007 roku w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 200 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 3000 złotych, zakupionej od Ł. P. (1), przekazując je A. C. (1) w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

LXVIII. w dniu 07 lutego 2007 roku w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 50 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 750 złotych, oraz 200 tabletek ekstazy wartości nie mniejszej niż 500zł zakupionej od Ł. P. (1), przekazując je innej nieustalonej osobie w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

LXIX. w dniu 08 lutego 2007 roku w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 50 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 750 złotych, zakupionej od Ł. P. (1) i T. T. (1), przekazując je T. P. w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

LXX. w dniu 09 lutego 2007 roku w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 200 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 3000 złotych, zakupionej od Ł. P. (1), T. T. (1) przekazując je T. P. w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

LXXI. w dniu 09 lutego 2007 roku w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 200 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 3000 złotych, zakupionej od Ł. P. (1) i T. T. (1) przekazując je A. C. (1) w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

LXXII. w dniu 12 lutego 2007 roku w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 50 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 750 złotych, zakupionej od Ł. P. (1) i T. T. (1), przekazując je T. P. w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

LXXIII. w dniu 12 lutego 2007 roku w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 200 gramów, marihuany wartości nie mniejszej niż 3000 złotych, zakupionej od Ł. P. (1) i T. T. (1), przekazując je A. C. (1) w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

LXXIV. w dniu 14 lutego 2007r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 100 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 1500 złotych, zakupionej od Ł. P. (1), przekazując je A. C. (1) w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

LXXV. w dniu 15 lutego 2007 roku w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 150 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 2250 złotych, zakupionej od Ł. P. (1), przekazując je T. P. w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

LXXVI. w dniu 15 lutego 2007 roku w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 100 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 1500 złotych, zakupionej od Ł. P. (1), przekazując je A. C. (1) w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

LXXVII. w dniu 16 lutego 2007 roku w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 300 gramów amfetaminy, wartości nie mniejszej niż 4200 złotych, zakupionej od osoby, odnośnie której postanowieniem z dnia 31 maja 2007 r. wyłączono materiały do sprawy VI Ds 22/.07,

przekazując je A. C. (1) w ilości 100 gramów i innym nieustalonym osobom w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

LXXVIII. w dniu 19 lutego 2007 roku w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 250 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 3750 złotych, zakupionej od Ł. P. (1), przekazując je T. P. w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

LXXIX. w dniu 22 lutego 2007 roku w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 2000 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 30 000 złotych, zakupionej od Ł. P. (1), przekazując je T. P. w ilości 100 gramów, A. C. (1) w ilości 350 gramów i innym osobom w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

LXXX. w dniu 05 marca 2007 roku w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 100 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 1500 złotych, zakupionej od Ł. P. (1), przekazując je T. P. w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

LXXXI. w dniu 08 marca 2007r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 500 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 7500 złotych, oraz 1000 tabletek ekstazy wartości nie mniejszej niż 2200 złotych zakupionej od Ł. P. (1) i innych osób, przekazując je T. P. w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

przy czym czynów popełnionych w okresie od listopada 2006r do marca 2007r., określonych w punktach LIII- LXXXI, dopuścił się w ramach ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91§1 kk

B. K. (1) został oskarżony o to, że :

LXXXII. w okresie od końca 2004r. do wiosny 2005r. w L. i innych miejscowościach woj. (...) działając wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uczestniczył w obrocie zakupionymi od nieustalonej osoby środkami odurzającymi w postaci nie mniej niż 20 gramów marihuany wartości nie mniejszej niż 280 złotych, przekazując je innej nieustalonej osobie, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku w zw. z art. 65§1kk

LXXXIII. w okresie od stycznia 2005r. do końca 2006r. w L. i innych miejscowościach woj. (...) działając wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uczestniczył w obrocie zakupionymi od nieustalonego mężczyzny o pseudonimie (...) środkami odurzającymi w postaci nie mniej niż 15 gramów haszyszu wartości nie mniejszej niż 600 złotych, przekazując je innej osobie, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku w zw. z art. 65§1kk

LXXXIV. w okresie od lipca 2005 do dnia 10 marca 2007r w L., B. i innych miejscowościach woj. (...), brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez Ł. P. (1) w skład której prócz niego wchodził T. T. (1), D. W. (1), Ł. W. (1), M. N. (1), D. N., mającej na celu na zasadzie podziału ról popełnianie przestępstw wprowadzania do obrotu na terenie L., B. oraz innych miejscowości woj. (...) i innych województw, wbrew przepisom ustawy znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, oraz dokonywania przemytów środków odurzających w postaci marihuany z Holandii do Polski i wprowadzenie jej do obrotu - w ten sposób, że wykonywał ustalone dla siebie działania przestępcze polegające na osobistym przekazywaniu innym osobom celem dalszej dystrybucji środków odurzających w postaci marihuany, amfetaminy i tabletek ekstazy,

tj. o czyn z art. 258§1 kk

LXXXV. w okresie od lipca 2005r do marca 2007r w L. i innych miejscowościach woj. (...) działając w warunkach czynu ciągłego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wbrew przepisom ustawy i z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej uczestniczył w obrocie zakupioną od Ł. P. (1) i dostarczaną bezpośrednio przez niego oraz za pośrednictwem T. T. (1) znaczną ilością środków odurzających w postaci łącznie nie mniej niż 15 350 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 230.250 złotych, przekazując wskazane środki odurzające P. P. (1), T. P., K. R. (1), A. N., W. W. (1), A. S. (1), a nadto P. C., M. K. (2), J. K. (2), W. M., P. O., P. W. (odnośnie których wyłączono materiały sprawy do odrębnych postępowań: postanowieniem z dnia 3 września 2008 r. do sprawy V Ds 39/08, postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2009 r. do sprawy prowadzonej przez Prokuraturę Apelacyjną we Wrocławiu - V Ds 24/09, postanowieniem z dnia 28 października 2009 r. do sprawy V Ds 40/09, postanowieniem z dnia 8 lutego 2010 r. do sprawy V Ds 10/10), i innym osobom co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku w zw. z art. 12 kk i przy zast. art. 65§1kk

LXXXVI. w 2006r w L. i innych miejscowościach woj. (...) działając wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uczestniczył w obrocie zakupioną od nieustalonej osoby znaczną ilością środków odurzających w postaci 150 gramów amfetaminy, wartości nie mniejszej niż 2100 złotych, przekazując wskazane środki odurzające W. W. (1), co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku w zw. z art. 65§1kk

LXXXVII. w okresie od października 2006 roku do marca 2007 roku w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w warunkach czynu ciągłego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uczestniczył w obrocie zakupioną od D. N. znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 50 sztuk tabletek ekstazy, wartości rynkowej nie mniejszej niż 750 złotych, przekazując wskazane środki odurzające A. S. (1), co stanowiło jego stałe źródło dochodu.

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku w zw. z art.12 kk przy zast. art. 65§1 kk

LXXXVIII. w okresie od listopada 2006r do marca 2007r w L. i innych miejscowościach woj. (...) działając w warunkach czynu ciągłego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uczestniczył w obrocie zakupioną od D. W. (1) znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 7000 gramów marihuany wartości nie mniejszej niż 98 000 złotych, oraz nie mniej niż 250 gramów amfetaminy wartości nie mniejszej niż 3.500 złotych przekazując je W. W. (1), a nadto M. K. (2), M. S. (odnośnie których wyłączono materiały sprawy do odrębnych postępowań : postanowieniem z dnia 31 maja 2007r.-VI Ds 22/07, postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2009 r. do sprawy prowadzonej przez Prokuraturę Apelacyjną we Wrocławiu - V Ds 24/09) i innym osobom, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku w zw. z art. 12 kk i przy zast. art. 65§1kk

LXXXIX. w okresie od końca 2006r do początku 2007r w L. i innych miejscowościach woj. (...) działając, wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie otrzymaną od nieustalonej osoby znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 100 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 1400 złotych, przekazując wskazane środki odurzające innej osobie, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku w zw. z art. 65§1kk

XC. w okresie marca 2007r w L. i innych miejscowościach woj. (...) działając wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uczestniczył w obrocie zakupioną od M. S. (odnośnie którego postanowieniem z dnia 31 maja 2007r. wyłączono materiały do sprawy VI Ds 22/07), znaczną ilością środków odurzających w postaci 100 gramów amfetaminy, wartości nie mniejszej niż 1400 złotych, przekazując wskazane środki odurzające W. W. (1), co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku w zw. z art. 65§1kk

XCI. w maju 2007r w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w warunkach czynu ciągłego, wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie zakupioną od D. W. (2) znaczną ilością środków odurzających w postaci 500 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 6.250zł złotych, przekazując wskazane środki odurzające W. W. (1) w ilości nie mniejszej niż 100 gramów, a nadto J. K. (2), Ł. K. (odnośnie których postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2009 r. wyłączono materiały do sprawy prowadzonej przez Prokuraturę Apelacyjną we Wrocławiu V Ds 24/09),

tj. o czyn z art. 56 ust. 1i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku w zw. z art. 12 kk i przy zast. art. 65§1kk

przy czym czynów popełnionych w okresie od jesieni 2004r do maja 2007r., określonych w punktach LXXXII – LXXXIII oraz LXXXV - XCI, dopuścił się w ramach ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91§1 kk

Ł. N. (1) został oskarżony to, że :

XCII. w okresie od listopada 2006r. do marca 2007r. w P., L. i innych miejscowościach, działając w warunkach czynu ciągłego wspólnie i w porozumieniu z innymi (ustalonymi) osobami, wbrew przepisom ustawy i z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci 8000 gramów marihuany o wartości nie mniejszej niż 120 000 złotych, pochodzącej z uprawy na terenie Polski, przekazując pozyskane środki odurzające osobiście i poprzez inne osoby Ł. P. (1) w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i przy zast. art. 65§1kk

XCIII. w okresie od października 2006r. do lutego 2007r. w okolicach P. posiadał nabytą od Ł. P. (1) pochodzącą z Holandii specjalistyczną szafę z pełnym oprzyrządowaniem przeznaczoną do niedozwolonej uprawy konopi (C.-L), którą następnie sprzedał nieustalonej osobie.

tj. o przestępstwo z art. 54 ust.1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XCIV. w okresie od grudnia 2006r. do lutego 2007r w okolicach P. uprawiał wbrew przepisom ustawy 22 krzaki konopi (C.-L) uzyskując z uprawy 180 gramów marihuany, które następnie wprowadził do obrotu przekazując pozyskane środki odurzające osobiście oraz poprzez inne osoby nieustalonym dotychczas osobom w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 63 ust.1 i art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 kk

XCV. w styczniu 2007r w L., poprzez złożenie szafy i podłączenie oprzyrządowania oraz wyjaśnienie faz procesu uprawy, udzielił pomocy Ł. P. (1) do prowadzenia w specjalistycznej szafie z oprzyrządowaniem niedozwolonej uprawy nieustalonej ilości krzaków konopi (C.-L).

tj. o przestępstwo z art.18§3 kk w zw. z art. 63 ust.1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

T. T. (1) został oskarżony o to, że :

XCVI. w okresie od stycznia 2006r. do dnia 10 marca 2007r. w L., B. i innych miejscowościach woj. (...), brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez Ł. P. (1) w skład której prócz niego wchodził D. N., D. W. (1), Ł. W. (1), M. N. (1), B. K. (1), mającej na celu na zasadzie podziału ról, popełnianie przestępstw wprowadzania do obrotu na terenie L., B. oraz innych miejscowości woj. (...) i innych województw, wbrew przepisom ustawy znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, oraz dokonywania przemytów środków odurzających w postaci marihuany z Holandii do Polski i wprowadzenie jej do obrotu - w ten sposób, że wykonywał ustalone dla siebie działania przestępcze polegające na dysponowaniu i osobistym przekazywaniu innym osobom celem dalszej dystrybucji środków odurzających w postaci marihuany należącej do Ł. P. (1), a także na przechowywaniu broni przeznaczonej dla członków grupy.

tj. o przestępstwo z art. 258§1 kk

XCVII. w okresie od stycznia do grudnia 2006r. w L., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie pochodzącej od Ł. P. (1) znacznej ilości środków odurzających w postaci nie mniej niż 500 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 7 500 złotych, przekazując wskazane środki odurzające Ł. W. (1) w celu ich dalszej sprzedaży,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku

XCVIII. w okresie od lata 2006r. do marca 2007r. w L., działając w warunkach czynu ciągłego, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie pochodzącej od Ł. P. (1) znacznej ilości środków odurzających w postaci nie mniej niż 3000 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 45 000 złotych, przekazując wskazane środki odurzające B. K. (1) w celu ich dalszej sprzedaży,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku w zw. z art. 12 kk

XCIX. w dniu 8 lutego 2007r. w L. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie pochodzącej od Ł. P. (1) znacznej ilości środków odurzających w postaci nie mniej niż 1000 gramów marihuany wartości nie mniejszej niż 15 000 złotych, przekazując w/w środki odurzające D. W. (1), w celu ich dalszej sprzedaży,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku

C. w dniu 9 lutego 2007r. w L. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie pochodzącej od Ł. P. (1) znacznej ilości środków odurzających w postaci nie mniej niż 1000 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 15 000 złotych, przekazując wskazane środki odurzające D. W. (1) w celu ich dalszej sprzedaży,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku

przy czym czynów popełnionych w okresie od stycznia 2006r do marca 2007r., określonych w punktach XCVII – C, dopuścił się w ramach ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91§1 kk

CI. w okresie styczeń – luty 2007r w L., poprzez dogładanie i podlewanie roślin, udzielił pomocy Ł. P. (1) do prowadzenia w specjalistycznej szafie z oprzyrządowaniem niedozwolonej uprawy nieustalonej ilości krzaków konopi (C.-L),

tj. o przestępstwo z art.18§3 kk w zw. z art. 63 ust.1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

CII. w dniach 31 stycznia -1 lutego 2007 roku w miejscu zamieszkania w L. przy ul. (...),działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, posiadał bez wymaganego zezwolenia broń palną w postaci pistoletu typu „(...)” wraz z tłumikiem oraz amunicją w ilości 30 sztuk,

tj. o przestępstwo z art. 263§2 kk

P. P. (1) został oskarżony o to, że :

CIII. w okresie od lipca 2005r. do maja 2006r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w warunkach czynu ciągłego, wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 700 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 10.500 złotych, które zakupił od B. K. (1), przekazując je innym osobom, w celu ich dalszej sprzedaży,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

CIV. w dniu 10 lipca 2007r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, działając wspólnie i w porozumieniu z T. P., uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 100 sztuk tabletek ekstazy, wartości nie mniejszej niż 220 złotych, zakupionych od nieustalonej osoby, przekazując je innym nieustalonym osobom, w celu ich dalszej sprzedaży,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

przy czym czynów popełnionych określonych w punktach CIII – CIV dopuścił się w ramach ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91§1 kk

A. C. (1) został oskarżony o to, że :

CLIII. w okresie od początku 2006r. do sierpnia 2006r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w warunkach czynu ciągłego, wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie zakupionymi od S. G. środkami odurzającymi w postaci nie mniej niż 6350 gramów marihuany wartości nie mniejszej niż 88 900

złotych, przekazując ją innym nieustalonym osobom w celu ich dalszej sprzedaży, w tym zwracając 1000 gramów marihuany S. G.. co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku w zw. z art. 12 kk i przy zast. art. 65§1kk

CLIV. w dniu 25 stycznia 2007r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 150 gramów marihuany wartości nie mniejszej niż 2250 złotych, zakupionej od D. W. (1), przekazując ją innym nieustalonym osobom w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

CLV. w dniu 03 lutego 2007r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 100 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 1500 złotych, zakupionej od D. W. (1), przekazując ją innym nieustalonym osobom w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

CLVI. w dniu 07 lutego 2007r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 200 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 3000 złotych, zakupionej od D. W. (1) przekazując ją innym nieustalonym osobom w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

CLVII. w dniu 09 lutego 2007r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 200 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 3000 złotych, zakupionej od D. W. (1), przekazując ją innym nieustalonym osobom w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

CLVIII. w dniu 12 lutego 2007r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 200 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 3000 złotych, zakupionej od D. W. (1) przekazując ją innym nieustalonym osobom w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

CLIX. w dniu 14 lutego 2007r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków

odurzających w postaci nie mniej niż 100 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 1500 złotych, zakupionej od D. W. (1) przekazując ją innym nieustalonym osobom w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

CLX. w dniu 15 lutego 2007r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 100 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 1500 złotych, zakupionej od D. W. (1), przekazując ją innym nieustalonym osobom w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

CLXI. w dniu 16 lutego 2007r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 100 gramów amfetaminy, wartości nie mniejszej niż 1400 złotych, zakupionej od D. W. (1), przekazując ją innym nieustalonym osobom w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu ,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

CLXII. w dniu 22 lutego 2007r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 350 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 5250 złotych, zakupionej od D. W. (1), przekazując ją innym nieustalonym osobom w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

przy czym czynów popełnionych w okresie od stycznia 2007r do lutego 2007r., określonych w punktach CLIII - CLXII, dopuścił się w ramach ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91§1 kk

J. K. (1) został oskarżony o to, że :

CLXIII. w dniu 12 stycznia 2007r w lokalu (...) przy ul. (...) w L. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z L. P. (1), D. N., K. L., w ramach podziału ról, brał udział w pobiciu S. W. i A. F., narażając ich na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, ciężki uszczerbek na zdrowiu albo naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający powyżej 7 dni, w wyniku czego S. W. doznał obrażeń ciała w postaci rany tłuczonej głowy i złamania kości nosa, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała poniżej dni 7, zaś A. F. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy i klatki piersiowej oraz złamania żebra IX po stronie lewej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała poniżej dni 7, jak również, w tym samym miejscu, czasie i okolicznościach dokonał zniszczenia mienia w postaci wyposażenia lokalu (...), o łącznej wartości 8500 zł, na szkodę E. B. (1),.

tj. o czyn z art. 158§1kk w zw. z art. 157§2 kk i art. 288§1kk przy zast. art. 11§2 kk

K. L. został oskarżony o to, że :

CLXIV. w dniu 12 stycznia 2007r w lokalu (...) przy ul. (...) w L. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z E. P. (1), D. N., J. K. (1), w ramach podziału ról brał udział w pobiciu S. W. i A. F., narażając ich na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, ciężki uszczerbek na zdrowiu albo naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający powyżej 7 dni, w wyniku czego S. W. doznał obrażeń ciała w postaci rany tłuczonej głowy i złamania kości nosa, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała poniżej dni 7, zaś A. F. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy i klatki piersiowej oraz złamania żebra IX po stronie lewej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała poniżej dni 7, jak również, w tym samym miejscu, czasie i okolicznościach dokonał zniszczenia mienia w postaci wyposażenia lokalu (...), o łącznej wartości 8500 zł, na szkodę E. B. (1),

tj. o czyn z art. 158§1kk w zw. z art. 157§2 kk i art. 288§1kk przy zast. art. 11§2 kk

K. R. (1) został oskarżony o to, że :

CLXV. w okresie od lipca 2006r. do marca 2007r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w warunkach czynu ciągłego, wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił innym nieustalonym dotychczas osobom środków odurzających w postaci marihuany, w ilości nie mniejszej niż 700 gramów, wartości nie mniejszej niż 10 500 zł, zakupionej od B. K. (1),

tj. czyn z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 12 kk

M. K. (1) został oskarżony o to, że :

CLXVI. w okresie od marca 2007r do maja 2007r. we W., L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w warunkach czynu ciągłego, wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił innym nieustalonym dotychczas osobom środki odurzające w ilości nie mniejszej niż 50 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 1000 zł, zakupionej od T. G. (1),

tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 12 kk

CLXVII. w dniu 10 marca 2007 roku w L., W. i innych miejscowościach woj. (...) działając wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił innym nieustalonym dotychczas osobom środki odurzające w ilości 100 sztuk tabletek ekstazy, wartości nie mniejszej niż 300 zł, zakupionych od T. P.,

tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii przy czym czynów popełnionych w okresie od marca 2007r do maja 2007r., określonych w punktach CLXVI - CLXVII, dopuścił się w ramach ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91§1 kk

A. N. został oskarżony o to, że :

CLXVIII. w okresie od września 2006r. do maja 2007r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w warunkach czynu ciągłego, wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił innym nieustalonym dotychczas osobom środki odurzające w ilości nie mniej niż 500 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 7500 zł, zakupionej od B. K. (1),

tj. czyn z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 12 kk

W. W. (1) został oskarżony o to, że :

CLXIX. w okresie od sierpnia 2006r. do maja 2007r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w warunkach czynu ciągłego, wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił innym nieustalonym dotychczas osobom środki odurzające w ilości nie mniejszej niż 1000 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 15.000 zł, w ilości nie mniejszej niż 500 gramów amfetaminy, wartości nie mniejszej niż 7000 zł, zakupionych od B. K. (1),

tj. czyn z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 12 kk

A. S. (1) został oskarżony o to, że :

CLXX. w okresie od października 2006r. do marca 2007r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w warunkach czynu ciągłego wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 1500 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 22 500 złotych, oraz nie mniej niż 50 sztuk. tabletek ekstazy, wartości nie mniejszej niż 750 złotych, zakupionych od B. K. (1), przekazując je innym osobom, w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i przy zast. art. 65§1kk

CLXXI. w dniu 02 marca 2007 r. L. i innych miejscowościach woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 50 gramów amfetaminy, wartości nie mniejszej niż 700 złotych, zakupionej od nieustalonej osoby, przekazując ją T. P. w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

CLXXII. w dniu 03 marca 2007r. L. i innych miejscowościach woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci nie mniej niż 50 gramów amfetaminy, wartości nie mniejszej niż 700 złotych, zakupionej od nieustalonej osoby, przekazując ją T. P. w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

CLXXIII. w dniu 05 marca 2007r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających w postaci nie mniej niż 200 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 3000 złotych, zakupionej od nieustalonej osoby, przekazując ją T. P. w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

CLXXIV. w dniu 07 marca 2007r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających w postaci nie mniej niż 200 gramów marihuany, wartości nie mniejszej niż 3000 złotych, zakupionej od nieustalonej osoby, przekazując ją T. P. w celu ich dalszej sprzedaży, co stanowiło jego stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk

przy czym czynów popełnionych w okresie od października 2006r do marca 2007r., określonych w punktach CLXX - CLXXIV dopuścił się w ramach ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91§1 kk.

Sąd Okręgowy w Legnicy wyrokiem z dnia 18 stycznia 2017 r., sygn.. akt: III K 118/10:

I. Oskarżonego **L. P. (1)** uznał za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach: II, III, IV, V, VI, VIII, IX, X i XI części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, że z opisu czynów eliminuje działanie oskarżonego w ramach kierowanej przez siebie zorganizowanej grupy przestępczej oraz przyjmuje, że czynów tych dopuścił się w ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to, przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk, na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 kk, w zw. z art. 65 § 1 kk wymierzył mu kary 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w ilości 300 stawek dziennych w wysokości po 70 zł każda,

II. Na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł zwrot równowartości korzyści w kwocie 118.020,00 zł osiągniętej z popełnienia przestępstw przypisanych oskarżonemu **L. P. (1)** w punkcie I części dyspozytywnej wyroku,

III. Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego **L. P. (1)** na rzecz Poradni (...) i (...) w L., ul. (...) nawiązkę w kwocie 4.000,00 zł w zakresie skazania z punktu I części dyspozytywnej wyroku,

IV. Oskarżonego **L. P. (1)** uznał za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach: XII, XIII, XIV, XV i XVI części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, że z opisu czynów eliminuje działanie oskarżonego w ramach kierowanej przez siebie zorganizowanej grupy przestępczej oraz przyjmuje, że czynów tych dopuścił się w ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to, przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk na podstawie art. 55 ust. 3 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 kk, art.65 § 1 kk i wymierzył mu kary 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w ilości 280 stawek dziennych w wysokości po 70 zł każda,

V. Na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł zwrot równowartości korzyści w kwocie 19.000,00 zł osiągniętej z popełnienia przestępstw przypisanych oskarżonemu **L. P. (1)** w punkcie IV części dyspozytywnej wyroku,

VI. Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego **L. P. (1)** na rzecz Poradni (...) i (...) w L., ul. (...) nawiązkę w kwocie 2.000,00 zł w zakresie skazania z punktu IV części dyspozytywnej wyroku,

VII. Oskarżonego **L. P. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XIX części wstępnej wyroku i za to przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk, na podstawie art. 270 § 1 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

VIII. Oskarżonego **L. P. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XX części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IX. Oskarżonego **L. P. (1)** uniewinnił od popełniania czynów opisanych w punktach: I, VII, XVII, XVIII i XXI części wstępnej wyroku, a kosztami w tym zakresie obciążył Skarb Państwa,

X. Oskarżonego **L. W. (1)** uznał za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach: XXIII, XXIV, XXV, XXVI, XXVII części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, że z opisu czynów wyeliminował działanie oskarżonego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz przyjął, że czynów tych dopuścił się w ciągu przestępstw i za to na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 kk, w zw. z art. 65 § 1 kk, przy zastosowaniu art. 60 § 3 i § 6 pkt 3 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia

wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 kk wymierzył karę grzywny w ilości 200 stawek dziennych w wysokości po 35 zł każda,

XI. Na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł zwrot równowartości korzyści w kwocie 14.100,00 zł osiągniętej z popełnienia przestępstw przypisanych oskarżonemu **L. W. (1)** w punkcie X części dyspozytywnej wyroku,

XII. Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego **L. W. (1)** na rzecz Poradni (...) i (...) w L., ul. (...) nawiązkę w kwocie 2.000,00 zł w zakresie skazania z punktu X części dyspozytywnej wyroku,

XIII. Oskarżonego **L. W. (1)** uznał za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach: XXVIII, XXIX, XXX, XXXI, XXXII części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, że z opisu czynów wyeliminował działanie oskarżonego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz przyjął, że czynów tych dopuścił się w ciągu przestępstw i za to na podstawie art. 55 ust. 3 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w zw. z art. 91 § 1 kk, w zw. z art. 65 § 1 kk, przy zastosowaniu art. 60 § 3 i § 6 pkt 2 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 11 (jedenastu) miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 kk wymierzył karę grzywny w ilości 280 stawek dziennych w wysokości po 35 zł każda,

XIV. Na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł zwrot równowartości korzyści w kwocie 19.000,00 zł osiągniętej z popełnienia przestępstw przypisanych oskarżonemu **L. W. (1)** w punkcie XIII części dyspozytywnej wyroku,

XV. Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego **L. W. (1)** na rzecz Poradni (...) i (...) w L., ul. (...) nawiązkę w kwocie 2.000,00 zł w zakresie skazania z punktu XIII części dyspozytywnej wyroku,

XVI. Oskarżonego **L. W. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XXXIII części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 54 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

XVII. Oskarżonego **L. W. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XXXIV części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 276 kk wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

XVIII. Oskarżonego **L. W. (1)** uniewinnił od popełnienia czynu opisanego w punkcie XXII części wstępnej wyroku, a kosztami w tym zakresie obciążył Skarb Państwa,

XIX. Oskarżonego **D. N.** uznał za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach: XXXVI i XXXVII części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, że z opisu czynów wyeliminował działanie oskarżonego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz przyjął, że czynów tych dopuścił się w ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to, przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk wymierzył mu kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w ilości 200 stawek dziennych w wysokości po 30 zł każda,

XX. Na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł zwrot równowartości korzyści w kwocie 7.560,00 zł osiągniętej z popełnienia przestępstw przypisanych oskarżonemu **D. N.** w punkcie XIX części dyspozytywnej wyroku,

XXI. Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego **D. N.** na rzecz Poradni (...) i (...) w L., ul. (...) nawiązkę w kwocie 2.500,00 zł w zakresie skazania z punktu XIX części dyspozytywnej wyroku

XXII. Oskarżonego **D. N.** uniewinnił od popełnienia czynów opisanych w punktach: XXXV, XXXVIII i XXXIX części wstępnej wyroku, a kosztami w tym zakresie obciążył Skarb Państwa,

XXIII. Oskarżonego **M. N. (1)** uznał za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach: XL, XLI, XLIV i XLV części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, że z opisu czynów wyeliminował działanie oskarżonego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz przyjmuje, że czynów tych oskarżony dopuścił się w ciągu przestępstw i za to przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w zw. z art. 91 § 1 kk, w zw. z art. 65 § 1 kk wymierzył mu kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w ilości 180 stawek dziennych w wysokości po 30 zł każda,

XXIV. Na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł zwrot równowartości korzyści w kwocie 6.800,00 zł osiągniętej z popełnienia przestępstw przypisanych oskarżonemu **M. N. (1)** w punkcie XXIII części dyspozytywnej wyroku,

XXV. Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego **M. N. (1)** na rzecz Poradni (...) i (...) w L., ul. (...) nawiązkę w kwocie 1.500,00 zł w zakresie skazania z punktu XXIII części dyspozytywnej wyroku,

XXVI. Oskarżonego **M. N. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XLII części wstępnej wyroku i za to przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk na podstawie art. 45 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

XXVII. Oskarżonego **M. N. (1)** uznał za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach: XLVII, XLVIII, XLIX i L części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, że z opisu czynów wyeliminował działanie oskarżonego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz przyjmuje, że czynów tych dopuścił się w ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk na podstawie art. 55 ust. 3 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w zw. z art. 91 § 1 kk, w zw. z art. 65 § 1 kk wymierzył mu kary 3 (trzech) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w ilości 230 stawek dziennych w wysokości po 30 zł każda,

XXVIII. Na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł zwrot równowartości korzyści w kwocie 19.000,00 zł osiągniętej z popełnienia przestępstw przypisanych oskarżonemu **M. N. (1)** w punkcie XXVII części dyspozytywnej wyroku,

XXIX. Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego **M. N. (1)** na rzecz Poradni (...) i (...) w L., ul. (...) nawiązkę w kwocie 1.000,00 zł w zakresie skazania z punktu XXVII części dyspozytywnej wyroku,

XXX. Oskarżonego **M. N. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie LI części wstępnej wyroku i za to przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk na podstawie art. 63 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

XXXI. Oskarżonego **M. N. (1)** uniewinnił od popełnienia czynów opisanych w punktach: XLIII, XLVI części wstępnej wyroku, a kosztami w tym zakresie obciążył Skarb Państwa,

XXXII. Oskarżonego **D. W. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie LIII części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, że z opisu czynu wyeliminował działanie oskarżonego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz to, że przedmiotem obrotu stanowiły środki odurzające w postaci 250 gramów amfetaminy o wartości nie mniejszej niż 3.500,00 zł i za to przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk, na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w zw. z art. 12 kk, w zw. z art. 65 § 1 kk wymierzył mu kary 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w ilości 300 stawek dziennych w wysokości po 40 zł każda,

XXXIII. Na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł zwrot równowartości korzyści w kwocie 7.000,00 zł osiągniętej z popełnienia przestępstw przypisanych oskarżonemu **D. W. (1)** w punkcie XXXII części dyspozytywnej wyroku,

XXXIV. Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego **D. W. (1)** na rzecz Poradni (...) i (...) w L., ul. (...) nawiązkę w kwocie 2.000,00 zł w zakresie skazania z punktu XXXII części dyspozytywnej wyroku,

XXXV. Oskarżonego **D. W. (1)** uniewinnił od popełnienia czynów opisanych w punktach: LII, LIV, LV, LVI, LVII, LVIII, LIX, LX, LXI, LXII, LXIII, LXIV, LXV, LXVI, LXVII, LXVIII, LXIX, LXX, LXXI, LXXII, LXXIII, LXXIV, LXXV, LXXVI, LXXVII, LXXVIII, LXXIX, LXXX, LXXXI części wstępnej wyroku, a kosztami w tym zakresie obciążył Skarb Państwa,

XXXVI. Oskarżonego **B. K. (1)** uznał za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach: LXXXII, LXXXIII, LXXXV, LXXXVI, LXXXVII, LXXXVIII, LXXXIX, XC, XCI części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, że z opisu czynu z punktów: LXXXV, LXXXVII, LXXXVIII wyeliminował działanie oskarżonego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz przyjął, że czynów tych dopuścił się w ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk, na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 kk, w zw. z art. 65 § 1 kk, przy zastosowaniu art. 60 § 3 i § 6 pkt 4 kk wymierzył mu karę grzywny w ilości 340 stawek dziennych w wysokości po 60 zł każda,

XXXVII. Na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł zwrot równowartości korzyści w kwocie 23.265,00 zł osiągniętej z popełnienia przestępstw przypisanych oskarżonemu **B. K. (1)** w punkcie XXXVI części dyspozytywnej wyroku,

XXXVIII. Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego **B. K. (1)** na rzecz Poradni (...) i (...) w L., ul. (...) nawiązkę w kwocie 2.500,00 zł w zakresie skazania z punktu XXXVI części dyspozytywnej wyroku,

XXXIX. Oskarżonego **B. K. (1)** uniewinnił od popełnienia czynu opisanego w punkcie LXXXIV części wstępnej wyroku, a kosztami w tym zakresie obciążył Skarb Państwa,

XL. Oskarżonego **L. N. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XCII części wstępnej wyroku i za to przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w zw. z art. 65 § 1 kk wymierzył mu kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w ilości 200 stawek dziennych w wysokości po 30 zł każda,

XLI. Na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł zwrot równowartości korzyści w kwocie 8.000,00 zł osiągniętej z popełnienia przestępstwa przypisanego oskarżonemu **L. N. (1)** w punkcie XL części dyspozytywnej wyroku,

XLII. Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego **L. N. (1)** na rzecz Poradni (...) i (...) w L., ul. (...) nawiązkę w kwocie 1.500,00 zł w zakresie skazania z punktu XL części dyspozytywnej wyroku,

XLIII. Oskarżonego **L. N. (1)** uniewinnił od popełnienia czynów opisanych w punktach: XCIII, XCIV, XCV części wstępnej wyroku, a kosztami w tym zakresie obciążył Skarb Państwa,

XLIV. Oskarżonego **T. T. (1)** uznał za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach: XCVII i XCVIII części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, iż z opisu czynów wyeliminował działanie oskarżonego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz przyjął, że czynów tych dopuścił się w ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył mu kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w ilości 200 stawek dziennych w wysokości po 40 zł każda,

XLV. Na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł zwrot równowartości korzyści w kwocie 3.500,00 zł osiągniętej z popełnienia przestępstwa przypisanego oskarżonemu **T. T. (1)** w punkcie XLIV części dyspozytywnej wyroku,

XLVI. Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego **T. T. (1)** na rzecz Poradni (...) i (...) w L., ul. (...) nawiązkę w kwocie 1.500,00 zł w zakresie skazania z punktu XLIV części dyspozytywnej wyroku,

XLVII. Oskarżonego **T. T. (1)** uniewinnił od popełnienia czynów opisanych w punktach: XCVI, XCIX, C, CI i CII części wstępnej wyroku, a kosztami w tym zakresie obciążył Skarb Państwa,

XLVIII. Oskarżonego **P. P. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie CIII części wstępnej wyroku i za to przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywny w ilości 80 stawek dziennych w wysokości po 30 zł każda,

XLIX. Na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł zwrot równowartości korzyści w kwocie 700,00 zł osiągniętej z popełnienia przestępstwa przypisanego oskarżonemu **P. P. (1)** w punkcie XLVIII części dyspozytywnej wyroku,

L. Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego **P. P. (1)** na rzecz Poradni (...) i (...) w L., ul. (...) nawiązkę w kwocie 500,00 zł w zakresie skazania z punktu XLVIII części dyspozytywnej wyroku,

LI. Oskarżonego **P. P. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie CIV części wstępnej wyroku i za to przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu kary 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w ilości 40 stawek dziennych w wysokości pod 30 zł każda,

LII. Na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł zwrot równowartości korzyści w kwocie 100,00 zł osiągniętej z popełnienia przestępstwa przypisanego oskarżonemu **P. P. (1)** w punkcie LI części dyspozytywnej wyroku,

LIII. Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego **P. P. (1)** na rzecz Poradni (...) i (...) w L., ul. (...) nawiązkę w kwocie 500,00 zł w zakresie skazania z punktu LI części dyspozytywnej wyroku,

LIV. Oskarżonego **A. C. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie CLIII części wstępnej wyroku i za to przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk, na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w zw. z art. 12 kk, w zw. z art. 65 § 1 kk wymierzył mu kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w ilości 220 stawek dziennych w wysokości po 30 zł każda,

LV. Na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł zwrot równowartości korzyści w kwocie 6.350,00 zł osiągniętej z popełnienia przestępstwa przypisanego oskarżonemu **A. C. (1)** w punkcie LVIII części dyspozytywnej wyroku,

LVI. Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego **A. C. (1)** na rzecz Poradni (...) i (...) w L., ul. (...) nawiązkę w kwocie 2.000,00 zł w zakresie skazania z punktu LVIII części dyspozytywnej wyroku,

LVII. Oskarżonego **A. C. (1)** uniewinnił od popełnienia czynów opisanych w punktach: CLIV, CLV, CLVI, CLVII, CLVIII, CLIX, CLX, CLXI, CLXII, części wstępnej wyroku, a kosztami w tym zakresie obciążył Skarb Państwa,

LVIII. Oskarżonego **J. K. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie CLXIII części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

LIX. Oskarżonego **K. L.** uniewinnił od popełnienia czynu opisanego w punkcie CLXIV części wstępnej wyroku, a kosztami w tym zakresie obciążył Skarb Państwa,

LX. Oskarżonego **K. R. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie CLXV części wstępnej wyroku i za to przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk, na podstawie art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w zw. z art. 12 kk wymierzył mu kary 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w ilości 80 stawek dziennych w wysokości po 30 zł każda,

LXI. Na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł zwrot równowartości korzyści w kwocie 700,00 zł osiągniętej z popełnienia przestępstwa przypisanego oskarżonemu **K. R. (1)** w punkcie LXIV części dyspozytywnej wyroku,

LXII. Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego **K. R. (1)** na rzecz Poradni (...) i (...) w L., ul. (...) nawiązkę w kwocie 700,00 zł w zakresie skazania z punktu LXIV części dyspozytywnej wyroku,

LXIII. Oskarżonego **M. K. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie CLXVI części wstępnej wyroku i za to przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk, na podstawie art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w zw. z art. 12 kk wymierzył mu kary 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w ilości 50 stawek dziennych w wysokości po 30 zł każda,

LXIV. Na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł zwrot równowartości korzyści w kwocie 50 zł osiągniętej z popełnienia przestępstwa przypisanego oskarżonemu **M. K. (1)** w punkcie LXVII części dyspozytywnej wyroku,

LXV. Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego **M. K. (1)** na rzecz Poradni (...) i (...) w L., ul. (...) nawiązkę w kwocie 150,00 zł w zakresie skazania z punktu LXVII części dyspozytywnej wyroku,

LXVI. Oskarżonego **M. K. (1)** uniewinnił od popełnienia czynu opisanego w punkcie CLXVII części wstępnej wyroku, a kosztami w tym zakresie obciążył Skarb Państwa,

LXVII. Oskarżonego **A. N.** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie CLXVIII części wstępnej wyroku i za to przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk, na podstawie art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w zw. z art. 12 kk wymierzył mu kary 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w ilości 80 stawek dziennych w wysokości po 30 zł każda,

LXVIII. Na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł zwrot równowartości korzyści w kwocie 500 zł osiągniętej z popełnienia przestępstwa przypisanego oskarżonemu **A. N.** w punkcie LXXI części dyspozytywnej wyroku,

LXIX. Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego **A. N.** na rzecz Poradni (...) i (...) w L., ul. (...) nawiązkę w kwocie 700,00 zł w zakresie skazania z punktu LXXI części dyspozytywnej wyroku,

LXX. Oskarżonego **W. W. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie CLXIX części wstępnej wyroku i za to przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk, na podstawie art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w zw. z art. 12 kk wymierzył mu kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w ilości 180 stawek dziennych w wysokości po 60 zł każda,

LXXI. Na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł zwrot równowartości korzyści w kwocie 1.500,00 zł osiągniętej z popełnienia przestępstwa przypisanego oskarżonemu **W. W. (1)** w punkcie LXXIV części dyspozytywnej wyroku,

LXXII. Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego **W. W. (1)** na rzecz Poradni (...) i (...) w L., ul. (...) nawiązkę w kwocie 2.000,00 zł w zakresie skazania z punktu LXXIV części dyspozytywnej wyroku,

LXXIII. Oskarżonego **A. S. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie CLXX części wstępnej wyroku z tym, iż ustalił, że działalność przestępcza oskarżonego nie stanowiła jego stałego źródła dochodu i za to przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk, na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w zw. z art. 12 kk wymierzył mu kary 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w ilości 180 stawek dziennych w wysokości po 60 zł każda,

LXXIV. Na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł zwrot równowartości korzyści w kwocie 1.550,00 zł osiągniętej z popełnienia przestępstwa przypisanego oskarżonemu **A. S. (1)** w punkcie LXXVII części dyspozytywnej wyroku,

LXXV. Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego **A. S. (1)** na rzecz Poradni (...) i (...) w L., ul. (...) nawiązkę w kwocie 2.000,00 zł w zakresie skazania z punktu LXXVII części dyspozytywnej wyroku,

LXXVI. Oskarżonego **A. S. (1)** uniewinnił od popełnienia czynów opisanych w punktach: CLXXI, CLXXII, CLXXIII, CLXXIV części wstępnej wyroku, a kosztami w tym zakresie obciążył Skarb Państwa,

LXXVII. Przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk, na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 i § 2 kk i art. 91 § 2 kk orzeczone oskarżonemu **Ł. P. (1)** kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i wymierzył mu kary łączne w wymiarze 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w ilości 500 stawek dziennych w wysokości po 70 zł każda,

LXXVIII. Na podstawie art. 85 § 1 kk, art. 86 § 1 kk i art. 91 § 1 i § 2 kk orzeczone oskarżonemu **Ł. W. (1)** kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i wymierzył mu kary łączne w wymiarze 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w ilości 400 stawek dziennych w wysokości po 35 zł każda,

LXXIX. Przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk, na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 i § 2 kk i art. 91 § 2 kk orzeczone oskarżonemu **M. N. (1)** kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i wymierzył mu kary łączne w wymiarze 3 (trzech) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w ilości 300 stawek dziennych w wysokości po 30 zł każda,

LXXX. Przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk, na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 i § 2 kk i art. 91 § 1 kk orzeczone oskarżonemu **P. P. (1)** kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i wymierzył mu kary łączne w wymiarze 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w ilości 120 stawek dziennych w wysokości po 30 zł każda,

LXXXI. Na podstawie art. 60 § 5 kk w zw. z art. 60 § 3 kk oraz art. 73 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 4 (czterech) lat wobec oskarżonego **Ł. W. (1)** warunkowo zawiesił na okres 9 (dziewięciu) lat próby, oddając oskarżonego w tym czasie pod dozór kuratora sądowego,

LXXXII. Na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk, art. 70 § 1 kk przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku i 3 (trzech) wobec oskarżonego **P. P. (1)** warunkowo zawiesił na okres 3 (trzech) lat próby, oddając oskarżonego w tym czasie pod dozór kuratora sądowego,

LXXXIII. Na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk, art. 70 § 1 kk przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności w wymiarze 6 (sześciu) miesięcy wobec oskarżonego **J. K. (1)** warunkowo zawiesił na okres 3 (trzech) lat próby,

LXXXIV. Na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk, art. 70 § 1 kk przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy wobec oskarżonego **K. R. (1)** warunkowo zawiesił na okres 3 (trzech) lat próby,

LXXXV. Na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk, art. 70 § 1 kk przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności w wymiarze 7 (siedmiu) miesięcy wobec oskarżonego **M. K. (1)** warunkowo zawiesił na okres 2 (dwóch) lat próby,

LXXXVI. Na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk, art. 70 § 1 kk przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy wobec oskarżonego **A. N.** warunkowo zawiesił na okres 3 (trzech) lat próby,

LXXXVII. Na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk, art. 70 § 1 kk przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności w wymiarze 2 (dwóch) lat wobec oskarżonego **W. W. (1)** warunkowo zawiesił na okres 5 (pięciu) lat próby,

LXXXVIII. Na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk, art. 70 § 1 kk przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy wobec oskarżonego **A. S. (1)** warunkowo zawiesił na okres 3 (trzech) lat próby,

LXXXIX. Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności zaliczył oskarżonym okresy ich rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie:

- oskarżonemu **Ł. P. (1)** od dnia 10.03.2007r. do dnia 04.06.2008r.
- oskarżonemu **D. N.** od dnia 24.04.2007r. do dnia 15.05.2008r.
- oskarżonemu **M. N. (1)** od dnia 28.05.2007r. do dnia 23.01.2008r.,
- oskarżonemu **D. W. (1)** od dnia 17.07.2007r. do dnia 03.07.2008r.
- oskarżonemu **Ł. N. (1)** od dnia 03.12.2007r. do dnia 28.08.2008r.,
- oskarżonemu **T. T. (1)** od dnia 15.01.2008r. do dnia 25.06.2008r.
- oskarżonemu **A. C. (1)** od dnia 23.04.2008r. do dnia 25.04.2008r.,

XC. Na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonych kar grzywny zaliczył oskarżonym okresy ich rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie:

- oskarżonemu **Ł. W. (1)** od dnia 10.03.2007r. do dnia 05.09.2007r.
- oskarżonemu **B. K. (1)** od dnia 22.11.2007r. do dnia 24.11.2007r.

przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności odpowiada kwocie równej dwukrotności stawki dziennej,

XCI. Przyznał od Skarbu Państwa na rzecz:

- **adw. B. G.** kwotę 8.160,00 zł plus podatek VAT,
- **adw. B. M.** kwotę 2.040,00 zł plus podatek VAT,
- **adw. L. K.** kwotę 7.560,00 zł plus podatek VAT,
- **adw. Z. D.** kwotę 2.400,00 zł plus podatek VAT,

tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym: **W. W. (1)**, **Ł. P. (1)**, **M. N. (1)** oraz **Ł. N. (1)** z urzędu;

XCII. na podstawie art.624 § 1 kpk zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Apelacje od tego wyroku wnieśli prokurator oraz obrońcy oskarżonych.

Prokurator – na podstawie art. 425 § 1, 2 k.p.k. i art. 444 k.p.k. - zaskarżył wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu na niekorzyść:

1. Ł. W. (1) – odnośnie podstawy prawnej skazania w zakresie punktu X i punktu XIII części dyspozytywnej wyroku, w zakresie nie orzeczenia co najmniej jednego z obligatoryjnych obowiązków w okresie próby z art. 72 § 1 k.k.
2. M. N. (1) – odnośnie podstawy prawnej skazania w zakresie punktu XXVI części dyspozytywnej wyroku.
3. P. P. (1) – odnośnie podstawy prawnej skazania w punkcie LXXXVI części dyspozytywnej wyroku.
4. K. R. (1) – odnośnie podstawy prawnej skazania w zakresie punktu LXIV części dyspozytywnej wyroku.
5. M. K. (1) – odnośnie podstawy prawnej skazania w zakresie punktu LXVII części dyspozytywnej wyroku.
6. A. N. – odnośnie podstawy prawnej skazania w zakresie punktu LXXI części dyspozytywnej wyroku.
7. W. W. (1) – odnośnie podstawy prawnej skazania w zakresie punktu LXXIV części dyspozytywnej wyroku.
8. Ł. P. (1) – od całości na niekorzyść w zakresie czynu wskazanego w punkcie XVII części wstępnej wyroku z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.
9. Ł. N. (1) – od całości na niekorzyść w zakresie czynów wskazanych w punkcie XCIII części wstępnej wyroku z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. oraz w punkcie XCIV części wstępnej wyroku z art. 63 ust. 1 i inne, ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w punkcie XCV z art. 118 § 1 k.k. w zw. z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

i powołując się na przepisy art. 427 § 1, 2 k.p.k., art. 437 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 1, 2, 3 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił:

I. obrazę przepisu prawa materialnego, to jest art. 33 § 2 k.k., poprzez nieprawidłowe wskazanie podstawy prawnej orzeczenia kary grzywny wobec **Ł. W. (1)** w zakresie punktu X części dyspozytywnej wyroku za przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. (opisane w punktach XXIII, XXIV, XXV, XXVI, XXVII części wstępnej wyroku), podczas gdy właściwą podstawą orzeczenia kary grzywny w niniejszym przypadku powinien być przepis art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

II. obrazę przepisu prawa materialnego, to jest art. 33 § 2 k.k. poprzez nieprawidłowe wskazanie podstawy prawnej orzeczenia kary grzywny wobec **Ł. W. (1)** w zakresie punktu XIII części dyspozytywnej wyroku za przestępstwa z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 81 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. (opisane w punktach XXVIII, XXIX, XXX, XXXI, XXXII części wstępnej wyroku), podczas gdy właściwą podstawą orzeczenia kary grzywny w niniejszym przypadku powinien być przepis art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

III. obrazę przepisu prawa materialnego, to jest art. 73 § 1 k.k. poprzez nieprawidłowe wskazanie podstawy prawnej orzeczenia wobec **Ł. W. (1)** dozoru kuratora, w związku z orzeczeniem kary łącznej w wymiarze 4 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres lat 9, w zakresie punktu LXXXV części dyspozytywnej wyroku, podczas gdy właściwą podstawą orzeczenia dozoru kuratora powinien być przepis art. 73 § 2 k.k., albowiem oskarżony z popełnionych przestępstw (z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii) uczynił sobie stałe źródło dochodu, w rozumieniu art. 65 § 1 k.k.

IV. obrazę przepisu prawa materialnego, to jest art. 72 § 1 k.k. obecnie obowiązującego kodeksu karnego, polegającą na nieorzeczeniu przez Sąd I instancji wobec oskarżonego **Ł. W. (1)** w związku z warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, wskazanych w tym przepisie, co najmniej jednego z obligatoryjnych obowiązków w okresie próby.

V. obrazę przepisu prawa materialnego, to jest art. 45 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, poprzez nieprawidłowe wskazanie wyżej wymienionego przepisu, jako podstawy wymiaru kary wobec **M. N. (1)** w zakresie punktu XXVI części dyspozytywnej wyroku, za przestępstwo z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (opisane w punkcie XLII części wstępnej wyroku), podczas gdy prawidłową podstawą wymiaru kary pozbawienia wolności w niniejszym przypadku powinien być przepis art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

VI. obrazę przepisu prawa procesowego, to jest art. 413 § 1 pkt 6 k.p.k. poprzez niewskazanie przez Sąd I instancji, w punkcie LXXXVI części dyspozytywnej wyroku, przepisów ustawy karnej, to jest art. 73 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeczonego wobec **P. P. (1)**, środka probacyjnego w postaci dozoru kuratora.

VII. obrazę przepisu prawa materialnego, to jest art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., poprzez nieprawidłowe wskazanie podstawy prawnej orzeczenia kary grzywny wobec **K. R. (1)** w zakresie punktu LXIV części dyspozytywnej wyroku za przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. (opisane w punkcie CLXV części wstępnej wyroku), podczas gdy właściwą podstawą orzeczenia kary grzywny w niniejszym przypadku powinien być przepis art. 33 § 2 k.k. przy zast. art. 4 § 1 k.k.

VIII. obrazę przepisu prawa materialnego, to jest art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., poprzez nieprawidłowe wskazanie podstawy prawnej orzeczenia kary grzywny wobec **M. K. (1)** w zakresie punktu LXVII części dyspozytywnej wyroku za przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. (opisane w punkcie CLXVI części wstępnej wyroku), podczas gdy właściwą podstawą orzeczenia kary grzywny w niniejszym przypadku powinien być przepis art. 33 § 2 k.k. przy zast. art. 4 § 1 k.k.

IX. obrazę przepisu prawa materialnego, to jest art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., poprzez nieprawidłowe wskazanie podstawy prawnej orzeczenia kary grzywny wobec **A. N.** w zakresie punktu LXXI części dyspozytywnej wyroku za przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. (opisane w punkcie CLXVIII części wstępnej wyroku), podczas gdy właściwą podstawą orzeczenia kary grzywny w niniejszym przypadku powinien być przepis art. 33 § 2 k.k., przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k.

X. obrazę przepisu prawa materialnego, to jest art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. w zw. z art. 12 k.k., poprzez nieprawidłowe wskazanie podstawy prawnej orzeczenia kary grzywny wobec **W. W. (1)** w zakresie punktu LXXIV części dyspozytywnej wyroku za przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. (opisane w punkcie CLXIX części wstępnej wyroku), podczas gdy właściwą podstawą orzeczenia kary grzywny w niniejszym przypadku powinien być przepis art. 33 § 2 k.k. przy zast. art. 4 § 1 k.k.

XI. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, wyrażający się w błędnym przyjęciu przez Sąd I instancji poglądu, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przypisania oskarżonemu **Ł. P. (1)** sprawstwa zarzucanego mu przestępstwa – wskazanego w punkcie XVII części wstępnej wyroku z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci wyjaśnień Ł. N. (1) oraz materiał z kontroli korespondencji telefonicznej ((...) (...), (...) L., (...) K.) i poczynione na jego podstawie ustalenia, prowadzą do wniosku przeciwnego.

XII. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, wyrażający się w błędnym przyjęciu przez Sąd I instancji poglądu, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przypisania oskarżonemu **Ł. N. (1)** sprawstwa zarzucanego mu przestępstwa – wskazanego w punkcie XCIII części wstępnej wyroku z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci wyjaśnień samego oskarżonego oraz materiał z kontroli korespondencji telefonicznej ((...) (...)) i poczynione na jego podstawie ustalenia, prowadzą do wniosku przeciwnego.

XIII. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, wyrażający się w błędnym przyjęciu przez Sąd I instancji poglądu, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przypisania oskarżonemu **Ł. N. (1)** sprawstwa zarzucanego mu przestępstwa – wskazanego w punkcie XCIV części wstępnej wyroku z art. 63 ust. 1 i art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci wyjaśnień samego oskarżonego oraz materiał z kontroli korespondencji telefonicznej i poczynione na jego podstawie ustalenia, prowadzą do wniosku przeciwnego.

XIV. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, wyrażający się w błędnym przyjęciu przez Sąd I instancji poglądu, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przypisania oskarżonemu **Ł. N. (1)** sprawstwa zarzucanego mu przestępstwa – wskazanego w punkcie XCV części wstępnej wyroku z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci wyjaśnień samego oskarżonego oraz materiału z kontroli korespondencji telefonicznej ((...) (...), L., Lotnik) i poczynione na jego podstawie ustalenia, prowadzą do wniosku przeciwnego.

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

Ad.I. przyjęcie, że podstawą prawną orzeczenia wobec **Ł. W. (1)** kary grzywny w zakresie punktu X części dyspozytywnej wyroku, jest przepis art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Ad.II. przyjęcie, że podstawą prawną orzeczenia wobec **Ł. W. (1)** kary grzywny w zakresie punktu XIII części dyspozytywnej wyroku, jest przepis art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Ad.III. przyjęcie, że podstawą prawną orzeczenia wobec **Ł. W. (1)** dozoru kuratora, w zakresie punktu LXXXV części dyspozytywnej wyroku jest przepis art. 73 § 2 k.k.

Ad.IV. orzeczenie wobec **Ł. W. (1)** na podstawie art. 72 § 1 k.k. w związku z warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, wskazanych w tym przepisie, co najmniej jednego z obligatoryjnych obowiązków w okresie próby.

Ad.V. przyjęcie, że podstawą wymiaru kary wobec **M. N. (1)** w zakresie punktu XXVI części dyspozytywnej wyroku, za przestępstwo z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. (opisane w punkcie XLII części wstępnej wyroku), jest przepis art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Ad.VI. przyjęcie, że podstawą orzeczenia wobec **P. P. (1)** dozoru kuratora w zakresie punktu LXXXVI części dyspozytywnej wyroku jest art. 73 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

Ad. VII. Przyjęcie, że podstawą orzeczenia kary grzywny wobec **K. R. (1)** w zakresie punktu LXIV części dyspozytywnej wyroku jest przepis art. 33 § 2 k.k. przy zast. art. 4 § 1 k.k.

Ad. VIII. Przyjęcie, że podstawą orzeczenia kary grzywny wobec **M. K. (1)** w zakresie punktu LXVII części dyspozytywnej wyroku jest przepis art. 33 § 2 k.k. przy zast. art. 4 § 1 k.k.

Ad. IX. przyjęcie, że podstawą orzeczenia kary grzywny wobec **A. N.** w zakresie punktu LXXI części dyspozytywnej wyroku jest przepis art. 33 § 2 k.k. przy zast. art. 4 § 1 k.k.

Ad. X. przyjęcie, że podstawą orzeczenia kary grzywny wobec **W. W. (1)** w zakresie punktu LXXIV części dyspozytywnej wyroku jest przepis art. 33 § 2 k.k. przy zast. art. 4 § 1 k.k.

Odnosnie **Ł. P. (1)** wniósł o:

Ad. XII. uchylenie wyroku w zakresie czynu wskazanego w punkcie XVII części wstępnej wyroku z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Legnicy.

Odnosnie **Ł. N. (1)** wniosł o:

Ad. XIII, XIV, i XV – uchylenie wyroku w zakresie czynów wskazanych w punktach XCIII oraz XCIV, XCV części wstępnej wyroku – to jest odpowiednio z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz z art. 63 ust. 1 i inne, ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Legnicy.

Obrońcy oskarżonych: D. N., D. W. (1), T. T. (1) i A. C. (1), - na podstawie art. 425 § 1 i § 2 k.p.k. i art. 444 k.p.k. zaskarżyła powyższy wyrok w części w zakresie: punktów XIX, XX i XXI części dyspozytywnej na korzyść oskarżonego **D. N.**; punktów XXXII, XXXIII i XXXIV części dyspozytywnej na korzyść **D. W. (1)**; punktów XLIV, XLV i XLVI części dyspozytywnej na korzyść **T. T. (1)**; oraz punktów LVIII, LIX i LX części dyspozytywnej na korzyść **A. C. (1)**.

Powołując się na treść art. 427 § 1 i 2 k.p.k., art. 437 § 1 k.p.k. i art. 439 pkt 2 k.p.k. – zarzuciła:

I. rozpoznanie sprawy i przeprowadzenie rozpraw w dniach: 25 marca 2011 r., 20 kwietnia 2011 r., 25 maja 2011 r., 20 lipca 2011 r., 1 września 2011 r., 2 września 2011 r., 21 września 2011 r., 23 września 2011 r., 18 października 2011 r., 28 października 2011 r., 18 listopada 2011 r., 29 listopada 2011 r., 20 grudnia 2011 r., 19 stycznia 2012 r., 29 lutego 2012 r., 17 marca 2012 r., 4 kwietnia 2012 r., 17 maja 2012 r., 23 maja 2012 r., 4 lipca 2012 r., 5 września 2012 r., 18 października 2012 r., 22 listopada 2012 r., 28 listopada 2012 r., 16 stycznia 2013 r., 20 lutego 2013 r., 28 marca 2013 r., 22 maja 2013 r., 5 lipca 2013 r., 5 września 2013 r., 16 października 2013 r., 27 listopada 2013 r., 3 stycznia 2014 r., 7 lutego 2014 r., 26 marca 2014 r., 7 maja 2014 r., 2 lipca 2014 r., 17 września 2014 r., 29 października 2014 r., 30 października 2014 r., 5 listopada 2014 r., 12 listopada 2014 r., 17 grudnia 2014 r., 18 lutego 2015 r., 27 marca 2015 r., 1 kwietnia 2015 r., 12 maja 2015 r., 25 czerwca 2015 r., 2 września 2015 r., 4 września 2015 r., 28 października 2015 r., 30 października 2015 r., 9 grudnia 2015 r., 11 grudnia 2015 r., 17 lutego 2016 r., 19 lutego 2016 r., 20 kwietnia 2016 r., 22 kwietnia 2016 r., 17 czerwca 2016 r., 7 września 2016 r., 19 października 2016 r., 7 grudnia 2016 r., 4 stycznia 2017 r. – pomimo nieobecności sędziego D. K., wyznaczonej do orzekania w przedmiotowej sprawie i biorącej udział w pierwszej rozprawie w dniu 2 marca 2011 roku oraz w kolejnych pierwszych rozprawach w niniejszej sprawie, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Wskazując na powyższy zarzut wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Jednocześnie, z ostrożności procesowej, na wypadek nieuwzględnienia zarzutu bezwzględnej przyczyny odwoławczej – na podstawie art. 438 pkt 1, 2, 3 k.p.k. zarzuciła:

W zakresie punktu XXXVI części wstępnej wyroku (dotyczącej skazania oskarżonego D. N.):

I. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wyroku, w postaci:

- art. 7 k.p.k., polegającą na dokonaniu przez Sąd I instancji oceny dowodów wbrew zasadom prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, wyrażająca się w uznaniu za wiarygodne wyjaśnień Ł. W. (1) w części dotyczącej udziału oskarżonego D. N. w obrocie 1.500 gramami amfetaminy, 6.000 sztukami tabletek ekstazy i 100 sztukami znaczków LSD, przy jednoczesnym braku jakichkolwiek innych dowodów potwierdzających depozycje w/w współoskarżonego, pomimo, iż w innych konfiguracjach podmiotowo-przedmiotowych, zaistniałych w niniejszej sprawie, jeżeli wyjaśnienia oskarżonego Ł. W. (1) (oraz innych pomawiających) nie znajdowały potwierdzenia w innym materiale dowodowym, uznawane były za niewiarygodne i nie wystarczające do przypisania winy oskarżonym o poszczególne czyny.

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, a mający wpływ na jego treść, polegający na bezpodstawnym uznaniu sprawstwa oskarżonego D. N. w obrocie 1.500 gramami amfetaminy, 6.000 sztukami tabletek extasy i 100 sztukami znaczków LSD, na skutek uznania za wiarygodne w tym zakresie wyjaśnień Ł. W. (1), podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, jakoby depozycje Ł. W. (1) we wskazanej powyżej części znajdowały potwierdzenie w jakichkolwiek innych dowodach, w związku z czym ustalenia faktyczne Sądu meriti są oczywiście błędne.

W zakresie punktu XXXVII części wstępnej wyroku (dotyczącej skazania oskarżonego D. N.):

III. obrazę przepisów postępowania, mająca wpływ na treść wyroku, w postaci:

- art. 7 k.p.k., polegającą na dokonaniu przez Sąd I instancji oceny dowodów wbrew zasadom prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, wyrażająca się w uznaniu za wiarygodne wyjaśnień B. K. (1) w części dotyczącej udziału oskarżonego D. N. w obrocie 50 sztukami tabletek extasy, przy jednoczesnym braku jakichkolwiek innych dowodów potwierdzających depozycje w/w współoskarżonego, pomimo, iż w innych sytuacjach, zaistniałych w niniejszej sprawie, jeżeli wyjaśnienia oskarżonego Ł. W. (1) lub B. K. (1) nie znajdowały potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym, uznawane były za niewiarygodne i nie wystarczające do przypisania winy oskarżonym o poszczególne czyny.

IV. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, a polegający na bezpodstawnym uznaniu sprawstwa oskarżonego D. N. w obrocie 50 sztukami tabletek extasy, na skutek uznania za wiarygodne w tym zakresie wyjaśnień B. K. (1), podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, jakoby depozycje B. K. (1) we wskazanej powyżej części znajdowały potwierdzenie w innych dowodach, w związku z czym ustalenia faktyczne Sądu meriti są oczywiście błędne.

W zakresie punktu LIII części wstępnej wyroku (dotyczącej skazania oskarżonego D. W. (1)):

V. obrazę przepisów prawa materialnego w postaci art. 65 § 1 k.k., polegającą na błędnej wykładni w/w przepisu i w konsekwencji nieprawidłowe uznanie, że D. W. (1) z działalności przestępczej uczynił sobie stałe źródło dochodu, pomimo, iż przypisane oskarżonemu zachowanie miało charakter incydentalny i nie przynosiło stałego dochodu, a tym samym oskarżony nie wypełnił znamion art. 65 § 1 k.k.

VI. obrazę przepisów postępowania, mająca wpływ na treść wyroku, w postaci:

- art. 7 k.p.k., polegającą na dokonaniu przez Sąd I instancji oceny dowodów wbrew zasadom prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, wyrażająca się w uznaniu za wiarygodne wyjaśnień B. karskiego w części dotyczącej udziału oskarżonego D. W. (1) w obrocie nie mniej niż 7.000 gramami marihuany, rzekomo zakupionej przez tego oskarżonego od Ł. P. (1), przy jednoczesnym braku jakichkolwiek innych dowodów potwierdzających depozycje B. K. (1) w tym zakresie, pomimo, iż w innych okolicznościach, ustalonych w zakresie przedmiotowego zarzutu (obróć 250 gramami amfetaminy, w jakim uczestniczyć miał D. W. (1)), o ile wyjaśnienia oskarżonego B. K. (1) nie znajdowały potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym, uznawane zostały za niewiarygodne i nie wystarczające do przypisania winy oskarżonemu w tym zakresie;

- art. 424 pkt 2 k.p.k., polegającą na nie wyjaśnieniu podstawy prawnej wyroku w jego pisemnym uzasadnieniu, w szczególności podstawy prawnej przypisania oskarżonemu D. W. (1) uczynienia sobie z działalności przestępczej stałego źródła dochodu, pomimo, iż skazując oskarżonego za udział w obrocie środkami odurzającymi Sąd I instancji uznał, iż D. W. (1) z działalności tej uczynił sobie stałe źródło dochodu.

VII. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, a polegający na:

- bezpodstawnym uznaniu sprawstwa oskarżonego D. W. (1) w obrocie 7.000 gramami marihuany, na skutek uznania za wiarygodne w tym zakresie wyjaśnień B. K. (1), podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego

nie wynika, jakoby depozycje B. K. (1) we wskazanej powyżej części znajdowały potwierdzenie w innych dowodach, w związku z czym ustalenia faktyczne Sądu meriti są oczywiście błędne;

- bezpodstawnym uznaniu, że D. W. (1) z przypisanej mu działalności przestępczej uczynił sobie stałe źródło dochodu, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego doprowadzić winna Sąd meriti do przekonania, że penalizowane zachowania oskarżonego D. W. (1) miały wyłącznie charakter incydentalny i nie stanowiły dlań stałego źródła dochodu.

W zakresie punktu XCVII części wstępnej wyroku (dotyczącej skazania oskarżonego T. T. (1)) :

VIII. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wyroku, w postaci:

- art. 7 k.p.k., polegającą na dokonaniu przez Sąd I instancji oceny dowodów wbrew zasadom prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, wyrażająca się w uznaniu za wiarygodne wyjaśnień Ł. W. (1) w części dotyczącej udziału oskarżonego T. T. (1) w obrocie 500 gramami marihuany, przy jednoczesnym braku jakichkolwiek innych dowodów potwierdzających depozycje w/w współoskarżonego, pomimo, iż w innych okolicznościach, ustalonych w niniejszej sprawie, jeżeli wyjaśnienia oskarżonego Ł. W. (1) (oraz innych pomawiających) nie znajdowały potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym, uznawane były za niewiarygodne i nie wystarczające do przypisania winy oskarżonym o poszczególne czyny.

IX. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, a mający wpływ na jego treść, polegający na bezpodstawnym uznaniu sprawstwa oskarżonego T. T. (1) w obrocie 500 gramami marihuany, na skutek uznania za wiarygodne w tym zakresie wyjaśnień Ł. W. (1), podczas gdy ze z gromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, jakoby depozycje Ł. W. (1) we wskazanej powyżej części znajdowały potwierdzenie w innych dowodach, w związku z czym ustalenia faktyczne Sądu meriti są oczywiście błędne.

W zakresie punktu XCVIII części wstępnej wyroku (dotyczącej oskarżonego T. T. (1)):

X. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wyroku w postaci:

- art. 7 k.p.k., polegającą na dokonaniu przez Sąd I instancji oceny dowodów wbrew zasadom prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, wyrażająca się w uznaniu za wiarygodne wyjaśnień B. K. (1) w części dotyczącej udziału oskarżonego T. T. (1) w obrocie 3.000 gram marihuany, przy jednoczesnym braku jakichkolwiek innych dowodów potwierdzających depozycje w/w współoskarżonego, pomimo, iż w innych okolicznościach, zaistniałych w niniejszej sprawie, jeżeli wyjaśnienia oskarżonego B. K. (1) nie znajdowały potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym, uznawane były za niewiarygodne i nie wystarczające do przypisania winy oskarżonym o poszczególne czyny.

XI. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść, a polegający na:

- bezpodstawnym uznaniu sprawstwa oskarżonego T. T. (1) w obrocie 3.000 gram marihuany, na skutek uznania za wiarygodne w tym zakresie wyjaśnień B. K. (1), podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, jakoby depozycje B. K. (1) we wskazanej powyżej części znajdowały potwierdzenie w innych dowodach, w związku z czym ustalenia faktyczne Sądu meriti są oczywiście błędne.

W zakresie punktu LVIII części dyspozytywnej wyroku (dotyczącej oskarżonego T. T. (1)):

XII. obrazę przepisów prawa materialnego w postaci art. 45 § 1 k.k., wyrażającą się w błędnej wykładni w/w przepisu i zobowiązanie T. T. (1) do zwrotu korzyści majątkowej w kwocie 3.500 zł, osiągniętej z popełnienia przestępstw, opisanych w punktach XCVII i XCVIII części wstępnej wyroku, podczas gdy z opisów w/w czynów wynika jednoznacznie, że T. T. (1) był wyłącznie osoba pośredniczącą pomiędzy stronami transakcji narkotykowych i z popełnienia w/w przestępstw korzyści nie osiągnął, wobec czego zobowiązanie go do zwrotu takiej korzyści jest bezpodstawne.

W zakresie punktu LVIII części dyspozytywnej wyroku (dotyczącej oskarżonego A. C. (1)):

XIII. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wyroku, w postaci:

- art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k., polegającą na sporządzeniu przez Sąd I instancji uzasadnienia zaskarżonego wyroku wbrew wymogom określonym przez naruszony przepis i zaniechaniu wskazania, dlaczego Sąd Okręgowy w Legnicy nie uznał za wiarygodne i nie wziął pod uwagę zeznań S. G., złożonych przed Sądem orzekającym i za wiarygodne uznał wyłącznie wyjaśnienia S. G., złożone w toku postępowania przygotowawczego, prowadzonego przez prokuraturę Okręgową w Łodzi;

- art. 424 § 1 pkt 2 k.p.k. polegającą na nie wyjaśnieniu podstawy prawnej wyroku w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, w szczególności podstawy prawnej przypisania oskarżonemu A. C. (2) czynienia sobie z działalności przestępczej stałego źródła dochodu, pomimo, iż skazując oskarżonego za udział w obrocie środkami odurzającymi, Sąd I instancji uznał, iż A. C. (1) z działalności tej uczynił sobie stałe źródło dochodu.

XIV. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść, a polegający na:

- bezpodstawnym uznaniu sprawstwa oskarżonego A. C. (1) w obrocie nie mniej niż 6.350 gramami marihuany, na skutek uznania za wiarygodne w tym zakresie wyłącznie wyjaśnień S. G., złożonych podczas postępowania przygotowawczego prowadzonego przez prokuraturę Okręgową w Łodzi, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności z zeznań S. G. złożonych przed Sądem meriti, jak również prawidłowo ocenionych wyjaśnień A. C. (1) wynika jednoznacznie, że oskarżony ten nie uczestniczył w obrocie narkotykami;

- bezpodstawnym uznaniu, że A. C. (1) z przypisanej mu działalności przestępczej uczynił sobie stałe źródło dochodu, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego, zgromadzonego w niniejszej sprawie doprowadzić winna Sąd meriti do przekonania, że penalizowane zachowania oskarżonego miały wyłącznie charakter incydentalny i nie stanowiły dlań stałego źródła dochodu.

Podnosząc powyższe zarzuty, wniosła o:

- uniewinnienie D. N. od popełnienia czynów opisanych w punktach XXXVI i XXXVII części wstępnej wyroku;

- uniewinnienie D. W. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie LIII części wstępnej wyroku; ewentualnie wyeliminowanie z opisu czynu uczynienia sobie przez oskarżonego stałego źródła dochodu z działalności przestępczej;

- uniewinnienie T. T. (1) od popełnienia czynów opisanych w punktach XCVII i XCIII części wstępnej wyroku; ewentualnie uchylenie orzeczenia zawartego w punkcie XLV części dyspozytywnej wyroku;

- uniewinnienie A. C. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie CLIII części wstępnej wyroku,; ewentualnie wyeliminowanie z opisu czynu uczynienia sobie przez oskarżonego stałego źródła dochodu z działalności przestępczej.

Na wypadek nie uwzględnienia powyższych zarzutów, działając na podstawie art. 438 pkt 4 k.p.k. wyrokowi zarzuciła:

XV. rażąco niewspółmierność kar orzeczonych wobec oskarżonych D. N., D. W. (1), T. T. (1) i A. C. (1), wyrażającą się w wymierzeniu im kar pozbawienia wolności o charakterze bezwzględnym, na skutek nienależytego uwzględnienia okoliczności łagodzących, w postaci uprzedniej niekaralności oskarżonych, ich pozytywnej opinii, długotrwałości okresu, jaki upłynął od popełnienia przez nich przestępstw oraz prowadzenia od tego czasu nienagannego trybu życia, ustabilizowania sytuacji rodzinnej i zawodowej, na skutek czego wymierzone oskarżonym kary są niewspółmiernie surowe i nieadekwatne do stopnia społecznej szkodliwości zarzucanych im przestępstw.

Podnosząc powyższy zarzut wniosła o: wymierzenie oskarżonym D. N., D. W. (1), T. T. (1) i A. C. (1) kar pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat z warunkowym zawieszeniem ich wykonania na okres próby lat 4.

Obrończyni oskarżonego W. W. (1) zaskarżyła wyrok w całości.

Na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. zarzuciła:

1. naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść wydanego w sprawie rozstrzygnięcia, a to art. 7 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k. z uwagi na dokonanie oceny dowodów dotyczących oskarżonego bez uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego poprzez przyjęcie za w pełni wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego B. K. (1) i dokonanie w oparciu tylko o nie podstawowych ustaleń faktycznych w zakresie czynu opisanego w pkt CLXIX części wstępnej wyroku podczas gdy prawidłowa ocena wyjaśnień oskarżonego B. K. (1) prowadzi do ujawnienia, iż miał on powód do tego, aby bezpodstawnie pomówić W. W., składając obciążające oskarżonego wyjaśnienia.
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść zaskarżonego wyroku, polegający na ustaleniu, że oskarżony udzielił innym nieustalonym dotychczas osobom środki odurzające pochodzące od B. K. (1) w ilości nie mniejszej niż 1000 gramów marihuany i nie mniejszej niż 500 gramów amfetaminy, choć z zeznań świadków D. W. (1) i M. Ś. wynika, że nie sprzedali oni B. K. (1) 250 i 100 gramów amfetaminy, którą następnie B. K. (1) zbył W. W. (1).
3. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść zaskarżonego wyroku, polegający na ustaleniu, że w okresie od sierpnia 2006 r. do maja 2007 r. oskarżony nabył od B. K. (1) w/w ilości środków odurzających podczas gdy z nagrań O. i (...) wynika, że kontakty telefoniczne pomiędzy oskarżonymi odbywały się w okresie od 2 marca 2007 r. do 17 maja 2007 r.
4. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść zaskarżonego wyroku, polegający na ustaleniu, że przedmiotem zakupu przez oskarżonego od B. K. (1) były narkotyki, podczas gdy z wyjaśnień oskarżonego B. K. (1) wynika, że „zdarzało mu się sprzedawać sterydy, że nie jest pewien, czy w tym czasie, gdy handlował narkotykami, czy sprzedawał odżywkę”.

Podnosząc powyższe zarzuty, wniosła o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego W. W. (1) od zarzucanego mu czynu:
ewentualnie:
2. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Obrończyni oskarżonego Ł. N. (1) zaskarżyła wyrok co do pkt XL-XLII, zarzucając:

1. na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. – obrazę przepisów postępowania która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a w szczególności:
 - a) art. 4 k.p.k. polegające na przyjęciu za podstawę tylko i wyłącznie okoliczności przemawiających za prawidłowością wersji aktu oskarżenia przy jednoczesnym zaniechaniu rozważenia okoliczności wersji korzystnej dla oskarżonego;
 - b) art. 5 § 2 k.p.k. polegające na nie rozstrzygnięciu nie dających się usunąć wątpliwości na korzyść oskarżonego;
 - c) art. 7 k.p.k. poprzez ustalenie okoliczności faktycznych dotyczących zarzucanemu oskarżonemu czynu opisanego w pkt XCII zaskarżonego wyroku z przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów polegającym na:
 - uznaniu zeznań świadka P. S. (1) za wiarygodny dowód popełnienia przez oskarżonego czynu opisanego w pkt XCII zaskarżonego wyroku w sytuacji gdy w/w świadek nie był naocznym świadkiem przekazywania przez oskarżonego Ł. N. (1) marihuany oskarżonemu Ł. P. (1), nie miał wiedzy o ilości oraz wartości narkotyku, a podana przez niego wersja wydarzeń oparta jest wyłącznie na jego domysłach;

- uznaniu wyjaśnień oskarżonego Ł. N. (1) za wiarygodny dowód popełnienia przez oskarżonego czynu opisanego w pkt XCII zaskarżonego wyroku w sytuacji, gdy wyjaśnienia te zostały odwołane przez oskarżonego, wyjaśnienia te są lakoniczne, nie zawierają szczegółów procedury opisanego w w/w zarzucie takich jak źródło pochodzenia narkotyku, daty transakcji czy konkretne ilości marihuany;

- uznaniu, iż nagrana rozmowa telefoniczna z dnia 22.11.2006 r. (...) stanowi dowód potwierdzający sprzedaż 8.000 g marihuany przez oskarżonego Ł. N. (1) oskarżonemu Ł. P. (1) w sytuacji, gdy z treści rozmowy nie wynika, by doszło kiedykolwiek do transakcji pomiędzy współoskarżonymi.

1. na podstawie art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia mający wpływ na jego treść poprzez:

- uznanie oskarżonego Ł. N. (1) za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XCII zaskarżonego wyroku mimo że materiał dowodowy jest niewystarczający do przypisania oskarżonemu sprawstwa, zawiera rozbieżności co do ilości oraz wartości narkotyku, jest niekompletny do ustalenia rzeczywistej wagi zbytej marihuany, źródła jej pochodzenia, dat rzekomych transakcji.

Mając powyższe na uwadze, wniosła o:

- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od czynu opisanego w pkt XCII zaskarżonego wyroku;

ewentualnie:

- uchylenie przedmiotowego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Z daleko idącej ostrożności procesowej w razie nieuwzględnienia powyższego wniosku – na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 4 k.p.k. zarzuciła: rażąco niewspółmierność kary, polegającą na wymierzeniu oskarżonemu Ł. N. (1) bezwzględnej kary 2 lat pozbawienia wolności i wniosła o wymierzenie bezwzględnej kary 9 miesięcy pozbawienia wolności.

Obrończyni oskarżonego Ł. P. (1) zaskarżyła wyrok co do winy i kary w całości w zakresie punktów I do VIII części dyspozytywnej wyroku.

Na podstawie art. 427 § 1 i § 2 k.p.k., art. 437 § 1 k.p.k. i art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. i art. 404 § 1 i § 2 k.p.k., zarzuciła:

I. nieważność postępowania polegającą na tym, że:

1. rozpoznanie sprawy i przeprowadzenie rozpraw w okresie od 25 marca 2011 r. do 4 stycznia 2017 r. pomimo nieobecności sędziego D. K., biorącej udział w pierwszej rozprawie w dniu 2 marca 2011 r. oraz w kolejnych pierwszych rozprawach w niniejszej sprawie, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą zgodnie z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

2. w składzie Sądu Okręgowego uczestniczyła początkowo ławniczka D. K., następnie E. B. (2), a następnie, począwszy od rozprawy z dnia 1 września 2012 r. zastąpiła ją J. S., przy czym, jak wprost wynika z petitum zaskarżonego wyroku Sąd rozpoznawał sprawę na 64 terminach rozpraw, a na pięciu pierwszych rozprawach w innym składzie niż ten, przed którym zapadł wyrok, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą zgodnie z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

I. naruszenie przepisu art. 410 k.p.k., polegające na tym, że Sąd Okręgowy oparł ustalenia faktyczne na materiale dowodowym nieujawnionym na rozprawie – przeprowadzonym przed dniem 17 maja 2012 r., a zatem przed dniem, w którym odroczonej rozprawę prowadził od początku, w sytuacji gdy zgodnie z treścią przepisów art. 404 § 1 i § 2 k.p.k. nie ma możliwości prowadzenia sprawy w dalszym ciągu jeżeli skład Sądu uległ zmianie;

w konsekwencji powyższych zarzutów wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Z ostrożności procesowej, w przypadku nieuwzględnienia powyższych zarzutów, na podstawie przepisów art. 438 pkt 2, 3 i 4 k.p.k. zarzuciła:

II. naruszenie przepisów postępowania karnego mające wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, a mianowicie:

1. treści art. 6 k.p.k. polegające na naruszeniu prawa oskarżonego do obrony, a wyrażające się poprzez:

a) prowadzenie sprawy pod nieobecność obrońcy oskarżonego w szczególności w sytuacjach, gdy obrońca F. S. (1) nie był obecny na rozprawach i oskarżony nie wyrażał zgody na jej prowadzenie lub w sytuacjach gdy obrońca był nieobecny i ustanowił substytucję w osobie adwokata I. S., która nie była właściwie umocowana (brak pełnomocnictwa substytucyjnego, a nadto oskarżony nie wyrażał zgody na prowadzenie sprawy przez innego adwokata, który nie był zorientowany w aspektach jego obrony i jego zdaniem zachodziła kolizja interesów oskarżonych, których wówczas broniła Adwokat I. S.);

b) oddaleniu wniosków dowodowych składanych przez obrońców oskarżonego Ł.(...)- F. S. (2) i B. M., m.in. w pismach z dnia 15 grudnia 2011 r. i z dnia 9 listopada 2015 r., w których obrońcy wnioskowali o:

- przesłuchanie w charakterze świadków szereg osób na okoliczność obrotu narkotykami przez B. K. (1) i weryfikacji wiarygodności jego zeznań w stosunku do zarzutów przypisanych oskarżonemu;

- przesłuchanie w charakterze świadków funkcjonariuszy (...) Oddział w O., odpowiedzialnych za konwojowanie oskarżonych, na okoliczność kontaktów B. K. (1) i Ł. N. (1) i ustalenia przez nich linii obrony obciążającej Ł. P. (1);

- dopuszczenie dowodu z opinii biegłych z zakresu medycyny sądowej, toksykologii oraz psychologii i psychiatrii, na okoliczność możliwości swobodnego składania wyjaśnień i odtwarzania faktów z pamięci oraz na okoliczność stopnia rozwoju osobowości oskarżonych Ł. W. (1) i B. K. (1);

- dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłych lub innej opinii biegłych z zakresu fonoskopii na okoliczność czy dotychczasowa opinia biegłych w odniesieniu do oskarżonego Ł. P. (1) wydana w sprawie jest rzetelna z uwagi na brak atestu Instytutu (...) w stosunku do urządzeń, którymi wykonywane były badania głosu oskarżonego oraz na okoliczność czy materiał porównawczy służący do jej sporządzenia został uzyskany zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;

- dopuszczenie dowodu z informacji od operatorów telekomunikacyjnych na okoliczność ujawnienia treści sms pomiędzy B. K. (1) a P. P. (1);

co uniemożliwiło weryfikację dowodów obciążających oskarżonego i uniemożliwiło mu prawo do obrony w procesie karnym;

c) oddaleniu wniosków obrońcy o sprostowanie protokołów rozpraw z dnia 23 października 2014 r., 29 października 2014 r. i 5 listopada 2014 r., których sprostowanie, zdaniem obrony, było konieczne w niniejszej sprawie z uwagi na rażące emocjonalny i subiektywny stosunek przewodniczącego składu orzekającego w stosunku do oskarżonego i jego obrońcy, co stanowiło podstawę do wyłączenia sędziego w trybie art. 41 § 1 k.p.k. i wskazywało na istnienie okoliczności tego rodzaju, że w ocenie oskarżonego i jego obrońcy wywoływało uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności przewodniczącego składu orzekającego w niniejszej sprawie;

d) uniemożliwienie obrońcy Adwokat B. M. poprzez oddalenie wniosku o przeprowadzenie rozprawy z wyłączeniem jawności i wniosku o udostępnienie obrońcy oskarżonego notatek obrońcy, które sporządziła w Kancelarii (...) na podstawie akt tajnych, co skutkowało zarówno materialnym i formalnym naruszeniem prawa do obrony.

1. treści art. 7 k.p.k. poprzez dowolną i wybiórczą ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego z jednoczesnym pominięciem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego polegającym na:

a) uznaniu wyjaśnień współoskarżonych B. K., Ł. W., Ł. N. i M. N. oraz zeznań świadków P. S. i W. F. za wiarygodne, spójne i dające podstawę do uznania oskarżonego za winnego przypisanych mu czynów, w sytuacji gdy współoskarżeni i świadkowie, którzy również brali udział w handlu narkotykami byli zainteresowani umniejszeniem własnej odpowiedzialności i przerzuceniem jej na Ł. P. (1) w związku z współpracą z organami ścigania CBS i Prokuratury Okręgowej w celu uzyskania dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary na podstawie art. 60 § 3 i § 6 k.k., co też znalazło odzwierciedlenie w zaskarżonym orzeczeniu;

b) uznaniu, że wyjaśnienia Ł. W. nie mogły być zmyślone z uwagi na to, że znał on szczegóły transakcji oraz, że wspólnie wyjeżdżał z P. do Holandii, a nadto, że Ł. W. sprowadzał samochód dla Ł. P. i wiedział jakiej marki jest to pojazd, co kłóci się z zasadami logiki, gdyż fakt podawania szczegółów działalności Ł. W. (1) nie wyklucza jego konfabulacji w zakresie obciążenia Ł. P. i umniejszenia swojej odpowiedzialności, natomiast fakty dotyczące znajomości z Ł. P. nie przesądzają o tym, że oskarżony P. brał udział w przypisanych mu przestępstwach;

c) uznaniu wyjaśnień B. K. i Ł. W. za wiarygodne, spójne i dające podstawę do uznania oskarżonego za winnego przypisanych mu czynów, w sytuacji gdy:

- brak jest innych dowodów umożliwiających zweryfikowanie wyjaśnień tych oskarżonych, w szczególności kontekście oddalenia wniosku dowodowego obrońcy o przesłuchanie świadków na okoliczność wiarygodności wyjaśnień B. K. i Ł. W. oraz na okoliczność, że wraz z Ł. N. uzgadniali linię obrony podczas konwojowania ich do różnych czynności procesowych;

- fakt zażywania narkotyków oraz leków przeciwbólowych T. przez B. K. i Ł. W., wobec oddalenia wniosków o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych z zakresu medycyny sądowej, poddaje w wątpliwość wiarygodność ich zeznań w związku z wpływem substancji psychoaktywnych na ich zachowanie i możliwość odtwarzania z pamięci faktów, a także na możliwość konfabulacji wywołanej zaburzeniami zachowania w wyniku zażywania substancji psychoaktywnych;

d) uznaniu nagrań z kontroli korespondencji elektronicznej rozmów prowadzonych pomiędzy oskarżonymi za wiarygodny dowód, że rozmowy te prowadził oskarżony Ł. P. (1), w sytuacji gdy:

- obrona kwestionowała brak opinii fonoskopijnej, w odniesieniu do niektórych rozmów i niezgodność z prawem przeprowadzenia dowodu z opinii fonoskopijnej w postępowaniu przygotowawczym wobec zrzutów obrońcy dotyczących nielegalności i nieprawidłowości przeprowadzenia takiej opinii na podstawie niezgodnie z prawem pozyskanego materiału porównawczego i brakami dotyczącymi legalizacji urządzeń pomiarowych zgodnie z normami urzędu Miar i W.;

- rozmowy utrwalone na płytach CD zawierają niezrozumiałe stwierdzenia i wypowiedzi, które Sąd bezpodstawnie ocenił, że są rozmowami prowadzonymi, jak Sąd się domyśla, prawdopodobnie w związku z transakcjami narkotyków;

e) pominięciu dowodów zgromadzonych w Kancelarii (...) i nieujawnionych na rozprawie głównej wobec odmowy przeprowadzenia posiedzenia Sądu na rozprawie w Kancelarii (...), co stanowiło przedmiot wniosku dowodowego obrońcy skarżonego z dnia 9 listopada 2015 r.;

f) uznaniu, że materiał dowodowy pozwala na ustalenie, że oskarżony handlował narkotykami i uczynił z tego stałe źródło dochodu, w sytuacji gdy brak jest jednoznacznych dowodów winy oskarżonego, a nadto, z ostrożności procesowej, przy uznaniu, że oskarżony uczestniczył w transakcjach, to zachowanie takie stanowiło stałe źródło dochodu, w sytuacji gdy oskarżony nie osiągał żadnych dochodów z transakcji, a w czasie zatrzymania na gorącym uczynku zabezpieczono marihuanę zakupioną przez oskarżonego, z czego wynika, że nie mógł on osiągnąć żadnego dochodu gdyż nigdy nie wprowadził jej do obrotu.

1. treści art. 4 w zw. z art. 410 k.p.k. polegające na niewszechstronnym rozpoznaniu sprawy i ustaleniu podstawy rozstrzygnięcia z pominięciem materiału dowodowego znajdującego się w Kancelarii (...) oraz z pominięciem okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego w związku z oddaleniem jego wniosków dowodowych i rozstrzygnięciem wątpliwości na niekorzyść oskarżonego.

2. treści art. 41 § 1 k.p.k. polegające na uznaniu przez Sąd, że nie zachodzą okoliczności, które wywołują uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w niniejszej sprawie, w sytuacji gdy obrońcy oskarżonego wielokrotnie wskazywali na takie okoliczności, a zdaniem oskarżonego zachowanie przewodniczącego składu sądu było nacechowane wrogością i szczególną złośliwością skierowaną wobec osoby Ł. P. (1) przejawiają się nie tylko w podniesionym tonie jego głosu, ale przede wszystkim we wszystkich orzeczeniach i czynnościach Sądu dotyczących wszelkich wniosków składanych przez oskarżonego lub jego obrońców, co wskazywało na istnienie okoliczności tego rodzaju, że w ocenie oskarżonego wywoływało uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności przewodniczącego składu orzekającego w niniejszej sprawie.

3. treści art. 170 § 1 pkt 2 oraz pkt 4 k.p.k. polegające na uznaniu, że wnioski obrony nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia i zmierzają do przedłużenia postępowania, w sytuacji gdy bez ich bezpośredniego przeprowadzenia niemożliwym stało się zweryfikowanie prawdziwości wyjaśnień podawanych przez współoskarżonych, którzy obciążyli oskarżonego Ł. P..

4. treści art. 424 § 1 pkt 2 k.p.k. polegające na niewskazaniu dlaczego Sąd nie uznał dowodów przeciwnych oraz na niewyjaśnieniu podstawy prawnej wyroku w jego pisemnym uzasadnieniu, w szczególności podstawy prawnej przypisania oskarżonemu Ł. P. (1) uczynienia sobie z działalności przestępczej stałego źródła dochodu, pomimo, że skazując go za udział w obrocie środkami odurzającymi Sąd przyjął kwalifikację art. 65 k.k.

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, a polegający na przyjęciu, że :

1. oskarżony popełnił czyn VIII opisany w części wstępnej wyroku w zakresie w jakim miał on udostępnić środki odurzające D. W. (1) za pośrednictwem T. turskiego, w sytuacji gdy w punkcie XXXV części dyspozytywnej wyroku Sąd Okręgowy uniewinnił D. W. (1) od zarzutu LIV dotyczącego nabycia środków odurzających od Ł. P. (1);

2. oskarżony popełnił przypisane mu czyny w sytuacji gdy brak jest jednoznacznych dowodów winy oskarżonego w zakresie w jakim nie przyznał się on do popełnienia przestępstw;

3. oskarżony uczynił sobie z przestępstw stałe źródło dochodu, skoro sąd nie dysponuje żadnymi dowodami w sprawie uzyskanych korzyści i nie analizował sytuacji majątkowej i finansowej oskarżonego w okresie obejmującym czas w jakim miałby popełnić przypisane mu czyny.

4. oskarżony osiągnął korzyść majątkową w wyniku działalności przestępczej w wysokości 118.020 zł i 19.000 zł, w sytuacji gdy sąd z jednej strony dubluje ilość transakcji z udziałem oskarżonego, sumując te same transakcje opisane przez różnych oskarżonych, a nadto dodaje rzekomą korzyść jaką oskarżony miałby osiągnąć z ostatniej z transakcji pomimo, że faktycznie została ona udaremniona a całość marihuany została zabezpieczona przez funkcjonariuszy Policji – CBS, natomiast środki na jej zakup musiałyby pochodzić z poprzednich transakcji, skoro Sąd przyjął, że oskarżony uczynił sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu.

Z ostrożności procesowej, w przypadku nieuwzględnienia przez sąd powyższych zarzutów i argumentów, dodatkowo zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

I. rażąco niewspółmierność kary i niewłaściwe zastosowanie środków karnych w tym instytucji zwrotu równowartości osiągniętej korzyści, polegające na:

1. wymierzeniu oskarżonemu kary pozbawienia wolności oraz kary grzywny w wysokości rażąco niewspółmiernej w stosunku do pozostałych współoskarżonych, którym w również mierze przypisuje się udział w obrocie środkami odurzającymi;
2. pominięciu przy wydaniu orzeczenia w przedmiocie kary okoliczności dotyczących postawy i zachowania sprawy przed i po popełnieniu przestępstwa, tj. okoliczności w zakresie prewencji indywidualnej;
3. pominięciu w rozstrzygnięciu o karze uzasadnienia, które z okoliczności stanowiły element obciążających, a które z okoliczności element łagodzący odpowiedzialność karną w stosunku do Ł. P. (1);
4. błędnym zastosowaniu art. 45 § 1 k.k. przez orzeczenie zwrotu równowartości korzyści rzekomo osiągniętej przez oskarżonego z popełnionych przestępstw w wysokości 118.020,00 zł i 19.000 zł, w sytuacji gdy:
 - przy oskarżonym zatrzymano środki odurzające w postaci 10 kg marihuany, które to zabezpieczono i stanowią one dowód rzeczowy w niniejszym postępowaniu i winny podlegać przypadkowi na zasadzie art. 44 § 1 k.k., co wykluczałoby możliwość zastosowania instytucji zwrotu równowartości korzyści z art. 45 § 1 k.k.;
 - zatrzymane przy oskarżonym środki odurzające muszą ulec przypadkowi, a w takim przypadku niemożliwym jest stosowanie obu instytucji jednocześnie: przypadku z art. 44 k.k. i zwrotu równowartości korzyści z art. 45 k.k.;
 - Sąd nie podaje z ilu transakcji w jakich wysokościach wynika kwota przyjętego zwrotu równowartości korzyści majątkowej, co wskazuje na to, że Sąd dubluje ilość transakcji z udziałem oskarżonego, sumując te same transakcje opisane przez różnych oskarżonych, a nadto dodaje rzekomą korzyść jaką oskarżony miałby osiągnąć z ostatniej z transakcji pomimo, że faktycznie została ona udaremniona a całość marihuany została zabezpieczona przez funkcjonariuszy Policji – CBS natomiast środki na jej zakup musiałyby pochodzić z poprzednich transakcji, skoro Sąd przyjął, że oskarżony uczynił sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu.

Stawiając powyższe zarzuty, wniosła o:

1. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania – w przypadku stwierdzenia przez Sąd Apelacyjny nieważności postępowania.
2. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od czynów opisanych w punktach II, III, IV, V, VI, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XIX, XX części wstępnej wyroku.
3. wymierzenie kary 1 roku pozbawienia wolności za czyn opisany w punkcie XVI części wstępnej wyroku, do którego popełnienia przyznał się oskarżony przy przyjęciu kwalifikacji z art. 55 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i zastosowaniu art. 4 w zw. z art. 60 § 2 k.k. i wyeliminowanie z opisu czynu kwalifikacji z art. 65 § 1 k.k. oraz zaliczenie na poczet tej kary okresu tymczasowego aresztowania;

ewentualnie:

4. uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do Sądu I instancji celem ponownego rozpoznania.

Ponadto wniosła o:

5. zmianę rozstrzygnięcia w przedmiocie środków karnych – zmianę orzeczenia z pkt II i V tj. zwrotu równowartości korzyści osiągniętej z popełnienia przestępstwa, na środek karny opisany w art. 44 § 1 k.k., tj. przypadku przedmiotów pochodzących z przestępstwa.

Z ostrożności procesowej – na zasadzie art. 438 pkt 4 k.p.k. – wniosła o:

1. wymierzenie oskarżonemu kary jednego roku pozbawienia wolności za czyny opisane w części II, III, IV, V, VI, VIII, IX, X i XI z jednoczesnym wyeliminowaniem działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.
2. wymierzenie oskarżonemu przy zastosowaniu art. 60 § 2 k.k. kary 2 lat pozbawienia wolności za czyny opisane w części XII, XIII, XIV, XV i XVI z jednoczesnym wyeliminowaniem działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.
3. wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w wysokości 100 stawek po 20 zł za czyn opisany w punkcie XIX wyroku.
4. wymierzenie oskarżonemu kary 6 miesięcy ograniczenia wolności za czyn opisany w punkcie XX wyroku.
5. wymierzenie oskarżonemu, przy zastosowaniu art. 4 § 1, na podstawie art. 4 § 1 k.k., na podstawie art. 60 § 2 k.k. w zw. z art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. orzeczenie oskarżonemu kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności oraz kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 20 zł.
6. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k., na zasadzie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. zawieszenie wykonania orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze dwóch lat pozbawienia wolności na okres próby lat 5 z jednoczesnym oddaniem oskarżonego pod dozór kuratora sądowego;

ewentualnie:

7. uchylenie wyroku oraz przekazanie sprawy do Sądu I instancji celem ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego M. N. (1) zaskarżył wyrok w części dotyczącej wymiaru kary pozbawienia wolności.

Na zasadzie art. 427 § 2 i 438 pkt 4 k.p.k. zarzucił rażąco niewspółmierność kary.

Na zasadzie art. 437 § 1 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu M. N. (1) kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Obrońca oskarżonego P. P. (1) na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. wyrokowi zarzucił:

I. obrazę przepisów postępowania, a w szczególności art. 5 § 2 k.p.k. i art. 7 k.p.k. wynikającą z pobieżnej i niedostatecznie wnikliwej i niepełnej oceny materiału dowodowego, skutkującą niezasadnym nieprawidłowym ustaleniem, że oskarżony P. P. (1) nabył od B. K. (1) wbrew przepisom ustawy nie mniej niż 700 g marihuany, zaś od nieustalonej osoby przy współudziale swego brata T. P., 100 tabletek ekstazy.

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający istotny wpływ na jego treść skutkujący nieprawidłowe rozstrzygnięcie sprawy wynikający z przecenienia wartości dowodu z wyjaśnień oskarżonego B. K. (1), wskazującego kuzyna P. P. (1) jako jednego z odbiorców rozprawdzonej przez niego marihuany oraz z niemożności zweryfikowania tych wyjaśnień z braku innych dowodów obciążających oskarżonego P. P. (1), co – zważywszy na wieloletni konflikt między kuzynami – czyni wyjaśnienia B. K. (1) mało wiarygodnymi i tym samym uzasadnia rozstrzygnięcie istniejących wątpliwości na korzyść oskarżonego P. P. (1), zaś w kwestii nabycia 100 tabletek ekstazy, wynikający (błąd faktyczny) z niepewności czy zarejestrowane trzy rozmowy telefoniczne rzeczywiście dotyczyły wskazanego środka odurzającego i czy transakcja została sfinalizowana.

Podnosząc powyższe zarzuty – na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. – wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego P. P. (1) od popełnienia zarzucanych mu występków karnych.

Obrońca oskarżonego J. K. (1) zaskarżył wyrok w całości (co do winy) w zakresie dotyczącym pkt LXII oraz LXXXVII.

Na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. zarzucił:

A. nieważność postępowania z przyczyny wskazanej w przepisie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. polegającej na tym, że w składzie Sądu Okręgowego, począwszy od rozprawy z dnia 1 września 2012 r., a zastąpiła ją J. S., przy czym, jak wprost wynika z petitum zaskarżonego wyroku, Sąd rozpoznawał sprawę na 64 terminach rozpraw, a na pięciu pierwszych rozprawach w innym składzie niż ten, przed którym zapadł wyrok.

B. uchybienie przepisowi art. 410 k.p.k. w zakresie, w jakim Sąd Okręgowy oparł ustalenia faktyczne na materiale dowodowym nieujawnionym na rozprawie – przeprowadzonym przed dniem 17 maja 2012 r., a zatem przed dniem, w którym odroczoną rozprawę prowadził od początku, wobec brzmienia przepisu art. 404 § 1 k.p.k. i wobec braku skorzystania z możliwości przydanej przez art. 404 § 2 k.p.k., a pozwalającego prowadzić odroczoną rozprawę w dalszym ciągu.

Na wypadek gdyby Sąd Apelacyjny uznał, że postępowanie ani nie było dotknięte kwalifikowaną wadą nieważności, ani też nie było prowadzone od początku po odroczeniach bez następczego powołania się na przepis art. 404 § 2 k.p.k. zarzucił:

C. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia a mogących mieć wpływ na wynik sprawy w zakresie, w jakim Sąd Okręgowy ustalił, że:

1. oskarżony J. K. (1) 12 stycznia 2017 r. brał udział we wtargnięciu grupy kilkudziesięciu mężczyzn do restauracji (...) i w ramach podziału ról brał udział w pobiciu S. W. oraz A. F. i dokonał – w tym samym miejscu i czasie – zniszczeń wyposażenia lokalu (...) w L. wyrządzając tym szkodę o łącznej wartości 8.500 zł w sytuacji, w której twierdzenie to jawi się jako nieuprawnione na gruncie zebranego materiału dowodowego.

2. oskarżony J. K. (1) brał udział w pobiciu S. W. oraz A. F. w ramach podziału ról przy jednoczesnym braku jakiegokolwiek ustaleń co do podziału ról oraz tego, jaka rola miałyby przypadać J. K. (1).

3. oskarżony dopuścił się zniszczenia mienia o wartości 8.500 zł w sytuacji, w której nie można przyjąć odpowiedzialności J. K. (1) w kontekście tego, że jakiegokolwiek dowód nie wskazuje na tę okoliczność ani w zakresie sprawstwa, ani w zakresie zamiaru – przy czym niezbędne było poczynienie ustaleń co do strony podmiotowej i zamiaru bezpośredniego kierunkowego po stronie J. K. (1).

4. oskarżony był osobą karaną sędownie w sytuacji, w której na dzień wyrokowania przez Sąd I instancji wszelkie uprzednie wyroki karne J. K. (1) uległy już zatarciu i był on osobą legitymującą się przymiotem niekaralności, przy czym okoliczność tę Sąd I instancji powinien ustalić poprzez zwrócenie się do Krajowego Rejestru Karnego o aktualną kartę karną J. K. (1) – przy czym wniosku z miesiąca września 2016 r. nie można uznać za realizację tego obowiązku.

Podnosząc powyższe zarzuty, wniósł o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w przypadku stwierdzenia nieważności postępowania;

- zmianę przedmiotowego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego J. K. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Wskazanie w siedmiu apelacjach przez obrońców oskarżonych na bezzwłódną przyczynę odwoławczą **z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.**, obliuguje do odniesienia się na wstępie do tego problemu, albowiem jego rozstrzygnięcie jest warunkiem dalszego procedowania, bądź nie w zakresie innych zarzutów sformułowanych we wszystkich 21 apelacjach stron.

Dokładna analiza protokołów rozpraw nie potwierdza zasadności stawianego zarzutu.

Stosownie do treści art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia, Sąd odwoławczy na posiedzeniu uchyła zaskarżone orzeczenie jeżeli sąd był nienależycie obsadzony lub którykolwiek z jego członków nie był obecny na rozprawie.

In concreto chodzi o nieobecność na całej rozprawie ławniczki D. K., która brała udział w rozprawie w dniu 2 marca 2011 r. oraz w kilku następnych, a była nieobecna w kolejnych terminach, tj. od 25 marca 2011 r. do 18 stycznia 2017 r.

Zagadnienie wymagające rozstrzygnięcia oparte jest na następującym stanie faktycznym:

W sprawie wyznaczano następuje terminy rozpraw:

1. **2 marca 2011 r.**: z udziałem ławników: D. K. i H. Ł.. Wobec niestawiennictwa 5 oskarżonych rozprawę odroczono do 25 marca 2011 r.;
2. **25 marca 2011 r.**: z udziałem ławników: D. K. i H. Ł., na tej rozprawie rozstrzygnięto odmownie o wnioskach z art. 387 k.p.k., o wyłączeniu do odrębnego postępowania oraz o środku zapobiegawczym w zakresie zmniejszenia sumy poręczenia;
3. **20 kwietnia 2011 r.**: z udziałem ławników: E. B. (2) i H. Ł. – nie stawilo się dwóch oskarżonych, nie podjęto żadnych czynności procesowych. Kolejny termin wyznaczono na 25 maja 2011 roku.
4. **25 maja 2011 r.,:** z udziałem ławników: E. B. (2) i H. Ł. – rozprawę odroczono na 20 lipca 2011 r. z powodu śmierci obrońcy jednego z oskarżonych.
5. **20 lipca 2011 r.**: z udziałem ławników: E. B. (2) i H. Ł. – rozprawę odroczono na 1 września 2011 r. z powodu nieobecności 2 oskarżonych.
6. **1 września 2011 r.**: z udziałem ławników: nowej J. S. oraz H. Ł. (t. 46). Na tę rozprawę stawili się wszyscy oskarżeni (17) ich obrońcy, Odebrano dane osobowe od oskarżonych oraz odczytano akt oskarżenia.

Od tej daty na wszystkich rozprawach były obecne ławniczki J. S. i H. Ł. (59 rozpraw). W składzie z ich udziałem zapadł wyrok.

Jak wynika z powyższego w okresie od 2 marca 2011 r. do 20 lipca 2011 r. wyznaczono 5 terminów nieskutecznych rozpraw z udziałem 2 innych ławniczek, jednakże na żadnej z tych rozpraw nie udało się rozprawy skutecznie rozpocząć.

Oczywiście te pierwsze pięć terminów rozpraw wadliwie ujęto w części wstępnej wyroku. Jest to uchybienie techniczne, które nie może mieć znaczenia dla oceny na gruncie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Można je potraktować jako oczywistą omyłkę sekretarską

W doktrynie i orzecznictwie wykładnia przepisu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. jest w zasadzie jednolita i nie nasuwa wątpliwości. Nieobecność na całej rozprawie któregośkolwiek z członków składu orzekającego jako bezwzględna podstawa odwoławcza, stanowi realizację dyrektywy niezmienności składu orzekającego wynikającej z zasady koncentracji. Zasada ta ma największe znaczenie na rozprawie głównej z uwagi na bezpośrednie przeprowadzanie dowodów przed sądem, które następnie stanowią podstawę dowodową wyroku. Chodzi o to, by cały materiał dowodowy, który ma być podstawą orzekania dotarł do świadomości członków składu orzekającego. Z tych przyczyn omawiany przepis należy wkładać funkcjonalnie.

W tym kontekście funkcjonalne odczytanie przepisu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. prowadzi do wniosku, że to uchybienie wystąpi w wypadku nieobecności któregośkolwiek z członków składu orzekającego na rozprawie, gdy sąd przystąpił do rozpoznania sprawy. Ma to miejsce w momencie podjęcia czynności związanych z ujawnieniem na rozprawie głównej okoliczności stanowiących podstawę wyroku (art. 410 k.p.k.), w których powinni uczestniczyć wszyscy członkowie

składu orzekającego. W fazie wstępnej rozprawy będą to okoliczności dotyczące osoby oskarżonego (art. 213 § 1 k.p.k.), a na etapie przewodu sądowego - przeprowadzanie dowodów. Konieczny jest również udział wszystkich członków składu orzekającego w głosach końcowych i na etapie wyrokowania (zob. D. Świecki (red.), Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom II, wyd. III, WPK 2017).

Problemem tym zajmował się szczegółowo Sąd Najwyższy, który w postanowieniu z dnia 7 czerwca 2016 r., sygn. akt: V KK 30/16, OSNKW 2016/9/61 – sformułował tezę, że: „nieobecność członka składu orzekającego na całej rozprawie w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 in fine k.p.k. nie obejmuje czynności podejmowanych przed przystąpieniem do rozpoznania sprawy”. Tak również piśmiennictwo: T. Grzegorzczak. Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Warszawa 2014, t. II, str. 148; D. Świecki (w:) D. Świecki (red.). Kodeks postępowania karnego. Komentarz, Warszawa 2015 r., t. II, s. 147; J. Grajewski, S. Steinborn: Komentarz aktualizowany do art. 439 Kodeksu postępowania karnego. Lex 2015, teza 20).

W innym judykacie Sąd Najwyższy stwierdził, że : „jeżeli członek składu orzekającego był obecny podczas przeprowadzenia wszystkich dowodów w sprawie, a więc wszystkie okoliczności stanowiące podstawę wyrokowania zostały ujawnione w jego obecności, to wykluczone jest uznanie, że <<nie był obecny na całej rozprawie>> w rozumieniu art. 388 pkt 2 in fine k.p.k. z 1969 r.” (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. z 1997 r. – SA) – uchwała Sądu Najwyższego z 30 września 1998 r., I KZP 13/98, OSNKW 1998/9-10/poz. 45. Podobne stanowisko Sądu Najwyższego wyrażono w uzasadnieniu wyroku z 10 czerwca 2010 r., IV KK 428/09, Lex nr 590289.

Przy istniejącej wykładni art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. nie ma wątpliwości, że ławnicy J. S. i H. Ł. były obecne na całej rozprawie i stanowiły – obok sędziego – skład sądu który przystąpił do rozpoznania sprawy w dniu 1 września 2011 r., aż do jej zakończenia w dniu wyrokowania.

Pięć pierwszych terminów wyznaczonych przed dniem 1 września 2011 r. w innym składzie mimo, że rozprawy co prawda były wywoływane (co podnosi obrona), to sprowadzały się do sprawdzania stawiennictwa, kwestii porządkowych lub o znaczeniu incydentalnym. Na żadnym z tych terminów sąd nie przystąpił do rozpoznania sprawy.

Słusznie na poparcie wykładni funkcjonalnej art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. wskazuje się, że z § 1 in principio wynika, że wymienione w nim uchybienia dotyczą nie określonej „czynności procesowej”, lecz „zaskarżonego orzeczenia”. Zaskarżony w niniejszej sprawie wyrok zapadł w składzie, w którym każdy z jego członków był obecny na całej rozprawie, tj. w jej fazie wstępnej obejmującej czynności określone w art. 213 § 1 k.p.k., w fazie obejmującej postępowanie dowodowe (art. 410 k.p.k.), głosy stron oraz wyrokowanie.

Z tych przyczyn Sąd Apelacyjny nie zaakceptował stanowiska obrońców o wystąpieniu uchybienia bezwzględnie określonego w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Odnosnie do apelacji obrońcy oskarżonego J. K. (1) .

Obok wskazania na uchybienie bezwzględnie określone w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., o którym była mowa na wstępie uzasadnienia, skarżący sformułował zarzut naruszenia prawa procesowego art. 410 k.p.k.

Obraza powyższego przepisu w istocie zasada się na naruszeniu art. 404 § 2 k.p.k. i to jest problem ważny do rozważenia na wstępie, albowiem niesie ewentualne doniosłe konsekwencje.

W petitum apelacji mowa o tym, że od 17 maja 2012 r. Sąd prowadził rozprawę odroczoną od początku, bo nie skorzystał z możliwości określonej w art. 404 § 2 k.p.k., co skutkowało tym, że nie mógł oprzeć ustaleń faktycznych na dowodach ujawnionych przed dniem 17 maja 2012 r.

W uzasadnieniu apelacji na str. 6 skarżący wskazuje nadto drugi przypadek, kiedy to 19 stycznia 2012 r. odroczono rozprawę do 29 lutego 2012 r. co powinno oznaczać, że od 29 lutego 2012 r. rozprawa toczy się od początku. Tu także brak postanowienia wydanego w trybie art. 404 § 2 k.p.k.

Skoro Sąd nie powtórzył przeprowadzonych wcześniej czynności procesowych, to zdaniem skarżącego dokonał ustaleń faktycznych z obrazą art. 410 k.p.k.

Kontrolując zarzuty podniesione przez obrońcę oskarżonego J. K. (1) przyznać należy, że w toku wieloletniego procedowania zdarzyło się, że Sąd orzekający zaniechał wyrażenia stanowiska w przedmiocie kontynuowania odroczonej rozprawy, mimo że faktycznie tak postąpił. W myśl art. 404 § 2 k.p.k. rozprawę odroczoną prowadzi się w nowym terminie od początku. Sąd może wyjątkowo prowadzić rozprawę odroczoną w dalszym ciągu, chyba, że skład sądu uległ zmianie.

W przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy faktycznie rozpoczął rozprawę 1 września 2011 roku. Wyrok wydano 18 stycznia 2017 r. W czasie ponad 5 lat odbyło się 59 rozpraw w tym samym składzie. W tym też okresie nigdy zamiarem sądu nie było prowadzenie rozprawy od początku. Postępowaniem było objętych 19 oskarżonych. Akta (wraz z materiałami związkowymi) liczyły blisko 100 tomów. Z uwagi na niemożność zarządzania każdorazowo przerw na czas do 35 dni (art. 401 § 2 k.p.k.) rozprawy były odraczane z powodu przekroczenia 35 dniowego terminu (przynależnego przerwie). Prowadzenie rozprawy w dalszym ciągu było możliwe tak z powodu przekroczenia w niewielkim stopniu czasokresu przerwy jak i z powodu niezmienności składu. Wyjątkowy wypadek, o którym mowa w § 2 art. 404 k.p.k. zachodzi wówczas, gdy materiał dowodowy jest bardzo obszerny, a obiektywnie zachodzące przeszkody powodują konieczność nawet wielokrotnego odraczania rozprawy. W takiej sytuacji każdorazowa nieodzowność prowadzenia wszystkich czynności dowodowych od początku spowodować może nieuzasadnioną przewlekłość postępowania, wykluczającą ukończenie sprawy w rozsądnym terminie (art. 2 § 1 pkt 4 i art. 6 ust. 1 EKPC).

W sytuacji jaka wystąpiła w niniejszej sprawie Sąd orzekający każdorazowo miał podstawy do zastosowania art. 404 § 2 k.p.k., wobec spełnienia wymaganych przesłanek. Nie zwalniało to sądu od wydania stosownego postanowienia o prowadzeniu rozprawy w dalszym ciągu, nawet wtedy, gdy z oglądu całych akt sprawy wynika, że wolą sądu była zawsze kontynuacja rozprawy i zapewne także i strony miały tego świadomość, zwłaszcza, że niejednokrotnie Sąd z wyprzedzeniem podawał kolejne terminy rozpraw.

Niewydanie postanowienia o prowadzeniu w dalszym ciągu rozprawy odroczonej w myśl § 2 jest uchybieniem z zakresu względnych podstaw odwoławczych (art. 438 pkt 2 k.p.k.), zatem ma znaczenie w orzekaniu odwoławczym tylko wtedy, gdy mogło to mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku i to na niekorzyść skarżącego (por. wyrok SA w Krakowie z 10 października 2013 r., II AKa 111/13, KZS 2013, z. 12, poz. 43; postanowienie Sądu Najwyższego z 1 lipca 2010 r., IV KK 150/10, Lex nr 843608).

Zauważyć trzeba, że w toku postępowania pierwszoinstancyjnego obrona nie zgłaszała odpowiedniego wniosku i nie dała wyrazu dezaprobie dla kontynuowania rozprawy. Wnioskować zatem należy, że strona w realiach faktycznych sprawy nie znalazła powodów przemawiających za koniecznością rozpoznania sprawy od początku lub chociażby ponownego przeprowadzenia dowodu z zeznań jednego świadka przesłuchanego bez udziału obrońcy w dniu 29 lutego 2012 r. Gdy chodzi o 17 maja 2012 r., to przeprowadzone dowody nie dotyczyły oskarżonego J. K. (1).

Analiza protokołów rozpraw m.in. w w/w datach wskazuje na to, że brak wydania postanowienia w trybie art. 404 § 2 k.p.k. stanowi jedynie przeoczenie Sądu. Wydane zarazem postanowienia na podstawie art. 376 § 2 i 3 k.p.k. „o prowadzeniu rozprawy pod nieobecność (tu wymienionych oskarżonych), bo złożyli już w sprawie wyjaśnienia, a o terminie rozprawy wyznaczonej na dzień dzisiejszy zostali prawidłowo powiadomieni”, dowodzi woli kontynuowania długotrwałego procesu.

Z powyższego wypływa wniosek, że formalne zaniechanie wydania przez Sąd postanowienia o prowadzeniu rozprawy w dalszym ciągu na podstawie art. 404 § 2 k.p.k. nie musi skutkować uznaniem, że proces toczy się od początku, a dotychczas przeprowadzone dowody nie mogą służyć za podstawę ustaleń faktycznych w myśl art. 410 k.p.k.

Analiza czynności procesowych podejmowanych przez Sąd meriti od 1 września 2011 r. do 18 stycznia 2017 r., wskazuje na prowadzenie rozprawy odroczonej w dalszym ciągu, w tym samym składzie. Każda rozprawa, o ile dochodziła

do skutku służyła przeprowadzeniu kolejnych dowodów, z wykorzystaniem dnia sesyjnego w pełnym zakresie. Jeżeli przyjąć, że norma art. 404 § 2 k.p.k. została formalnie naruszona, to uchybienie takie nie mogło mieć wpływu na treść wyroku w rozumieniu art. 438 pkt 2 k.p.k.

Nie zyskał także akceptacji Sądu odwoławczego zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia o sprawstwie i winie oskarżonego w zakresie przestępstwa pobicia dwóch mężczyzn, dokonanego wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami 12 stycznia 2007 r. w restauracji (...) w L. i zniszczenia mienia na kwotę 8.500 zł na szkodę właścicielki lokalu - zakwalifikowanego z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. i art. 288 § 1 k.k. i zw. z art. 11 § 2 k.k.

Zebrany materiał dowodowy dotyczący zdarzeń w restauracji (...) w L. był wystarczający do przyjęcia, że oskarżony J. K. (1) był współsprawcą przypisanych mu czynów. Poza sporem jest okoliczność, że w dniu 12 stycznia 2007 r. do lokalu (...) w L. wtargnęła grupa kilkudziesięciu mężczyzn, którzy dokonali pobicia dwóch ochroniarzy A. F. i S. W., a następnie zdemolowali restaurację wyrządzając szkodę w mieniu na kwotę 8.500 zł. W oszacowaniu ilości napastników są rozbieżności w zeznaniach załogi z uwagi na dynamizm akcji, jak i chowanie się personelu. Jak zeznała jedna z kelnerek „do restauracji wpadło ok. 40 osób (k. 350). Akcja była krótkotrwała, po czym napastnicy zbiegli”.

Jak wynika z praktyki orzeczniczej pokrzywdzeni z reguły nie wskazują imiennie napastników z uwagi na łączące ich relacje. Właścicielka i obsługa restauracji również jest powściągliwa w swoich wypowiedziach. Istotnym w niniejszej sprawie okazały się nagrania z monitoringu lokalu (...) w L.. Na zdjęciach widoczny jest oskarżony J. K. (1) jak przemieszcza się wewnątrz lokalu (k. 309, 310, 312). Oskarżony znajduje się obok oskarżonego Ł. P. (1) wśród grupy wielu mężczyzn po wejściu do wnętrza restauracji. Odpada zatem pierwsze tłumaczenie oskarżonego J. K. (1), że tam go nie było, a jeżeli mógł być, to na dyskotecę. Przeczy temu charakter fotografii. Ważne jest to, że funkcjonariusze policji J. W. i A. W. rozpoznali oskarżonego J. K. (1), którego znali z racji wykonywania wcześniej czynności służbowych. Oczywiście, że z uwagi na niechęć pokrzywdzonych i personelu lokalu do składania pełnych zeznań, nie można było ustalić kto z napastników jakie czynności sprawcze wykonywał. Przestępstwo pobicia i bójki ma taki charakter, że nie jest konieczne ustalenie konkretnych zachowań sprawców. Aktywności grupy dowodzą skutki w postaci pobicia dwóch pokrzywdzonych i zdemolowania lokalu.

Zauważyć należy, że oskarżony J. K. (1) znajdował się obok oskarżonego Ł. P. (1). Ten po zakończeniu zdarzenia w rozmowie telefonicznej z kolegą mówi: „jestem pod chatą, mam spodnie całe we krwi, idę się przebrać (...)” (godz. 23¹² – (...) L. – k. 41). Nie ma takiej możliwości, by w tych realiach w zestawieniu z obrazem wtargnięcia do lokalu bardzo dużej grupy mężczyzn, wśród których jest oskarżony J. K. – uwidocznionym na monitoringu – mieć wątpliwości co do zamiaru działania mężczyzn, którzy cel swój zrealizowali.

Do przypisania udziału w pobiciu nie jest konieczne udowodnienie, że sprawca zadał pokrzywdzonemu lub pokrzywdzonym cios w postaci uderzenia, kopnięcia i.t.d., a wystarczające jest świadome połączenie działania jednego ze sprawców z działaniem drugiego człowieka lub większej grupy osób przeciwko innemu człowiekowi lub grupie osób. Odpowiedzialność za udział w pobiciu ma charakter wspólnej odpowiedzialności za następstwa działania, co stanowi odstępstwo od zasady indywidualizacji odpowiedzialności karnej. Sprawcy odpowiadają niezależnie od tego, czy można ustalić który z nich spowodował konkretne następstwa, ale pod warunkiem, że każdy z nich możliwość nastąpienia ich przewidywał albo mógł i powinien był przewidzieć (tak np. wyrok SA w Gdańsku z 21 lipca 2016 r., II AKa 157/16, Lex nr 2171194, podobnie wyrok SA w Warszawie z 19 maja 2016 r., II AKa 131/16, Lex nr 2171268).

Twierdzenie apelacji o ewentualnej obecności oskarżonego w lokalu jest nieprzekonujące, skoro jest on w grupie wielu osób, którzy wkroczyli do lokalu, pobili dwóch ochroniarzy i zdemolowali restaurację. O grozie sytuacji którą wywołali napastnicy in gremio świadczy fakt, że personel uciekał, chował się i bał się ujawnić, kto personalnie podejmował czynności wykonawcze pobicia i niszczenia mienia. Zastraszenie obsługi hotelu i skutki działań grupy mężczyzn niewątpliwie potwierdzają zaangażowanie w pobicie i niszczenie mienia, tym samym każdemu z nich można przypisać „wzięcie udziału w pobiciu” oraz w niszczeniu mienia.

Prawdą jest, że od tego czynu został uniewinniony oskarżony D. N. z powodu braku pewnych dowodów na jego obecność w lokalu. Nie wyklucza to skazania za zarzucany czyn zarówno oskarżonego J. K. (1) jak i oskarżonego Ł. P. (1). Nie ma też znaczenia jak przeważnie ubierał się oskarżony J. K. (1). Skoro był znany wcześniej funkcjonariuszom policji, którzy go rozpoznali, a zatem ubiór nie był elementem służącym rozpoznaniu sprawcy.

Rację ma natomiast apelujący, że ustalenie Sądu orzekającego o uprzedniej karalności oskarżonego J. K. (1) było wadliwe. Jak wynika z danych o karalności uzyskanych przez Sąd I instancji przed zamknięciem przewodu sądowego (k. 12167, t. LX) jak i z danych uzyskanych przez Sąd odwoławczy (k.12708, t. LXII) J. K. (1) nie był karany.

Uchybienie Sądu Okręgowego, wskazujące na omyłkę, wobec dysponowania danymi z K. nie przełożyło się na uznanie orzeczenia o karze za rażąco niewspółmierne w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k.

Wymierzenie oskarżonemu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności mieści się w dolnych granicach ustawowego zagrożenia za czyn z art. 288 § 1 k.k., który był podstawą wymiaru kary, wobec zastosowania art. 11 § 3 k.k. Kara orzeczona uwzględnia stopień winy sprawcy, społeczną szkodliwość popełnionych czynów i spełnia właściwe cele w zakresie społecznego oddziaływania (art. 53 § 1 k.k.). O łagodności wymierzonej kary świadczy też to, że wobec oskarżonego zastosowano dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary z art. 69 § 1 k.k., ufając, że oskarżony będzie w przyszłości przestrzegał porządku prawnego.

Odnosnie do apelacji obrońcy oskarżonego Ł. P. (1).

Podniesiony w apelacji problem bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. został omówiony na wstępie niniejszego uzasadnienia, jako że był podniesiony także przez innych skarżących. W świetle dokonanych ustaleń wobec stanowiska judykatury oraz piśmiennictwa omawiane uchybienie bezwzględne nie zaistniało.

W pkt II skargi apelacyjnej podniesiono zarzut naruszenia art. 410 k.p.k. polegający na tym, że Sąd Okręgowy cyt.: „oparł ustalenia faktyczne na materiale dowodowym nieujawnionym na rozprawie – przeprowadzonym przed dniem 17 maja 2012 r., a zatem przed dniem, w którym odroczonej rozprawę prowadził od początku, w sytuacji, gdy zgodnie z treścią art. 404 § 1 i 2 k.p.k. nie ma możliwości prowadzenia sprawy w dalszym ciągu, jeżeli skład sądu uległ zmianie”.

Powyzszy zarzut nie został wyjaśniony i opisany w części motywacyjnej apelacji. Jest on nieuzasadniony jako, że w dniu 17 maja 2012 r. na rozprawie skład sądu nie uległ zmianie (k. 10160, t. 50). Tożsamy skład sądu procedował od 1 września 2011 r. do 18 stycznia 2017 r. Szersze uwagi na temat uchybienia przez Sąd przepisowi art. 404 § 2 k.p.k., polegającego jedynie na zaniechaniu wydania koniecznego postanowienia o prowadzeniu rozprawy w dalszym ciągu rozprawy odroczonej prowadzonej w tym samym składzie, zawarto w części dotyczącej apelacji obrońcy oskarżonego J. K. (1). Tej kwestii obrońcy oskarżonego Ł. P. (4) jednak nie porusza.

Nie zyskał aprobaty Sądu odwoławczego zarzut obrazy art. 6 k.p.k. polegający na naruszeniu prawa oskarżonego do obrony. Oskarżony Ł. P. (1) od rozpoczęcia procesu tj. od 1 września 2011 r. korzystał z pomocy obrońcy z wyboru – adw. F. S. (1). Tenże adwokat prawie zawsze był osobiście obecny na rozprawach przed Sądem I instancji. Jeżeli kilka razy z jakichś przyczyn było to niemożliwe, wówczas zapewniał oskarżonemu obronę w osobie innych obrońców. Nie stwierdzono, by oskarżony występował bez udziału obrońcy, a mimo tego Sąd prowadził rozprawę. Były natomiast przypadki kiedy oskarżony Ł. P. (1) nie godził się na udział w rozprawie substytutu wyznaczonego przez adw. F. S. (1).

Na przykład w dniu 19 stycznia 2012 r. na rozprawę stawiał się substytut adw. F. S. – adw. A. K. (pełnomocnictwo subst., k. 9576, t. 47). Wówczas oskarżony nie godził się na udział tegoż obrońcy, bo miał być przesłuchany ważny dla niego świadek P. S. (1). Sąd wniosku nie uwzględnił uznając, że oskarżony jest należycie reprezentowany (k. 9585). Na marginesie zauważyć należy, że na rozprawie w dniu 17 maja 2012 r. oraz 23 maja kontynuowano przesłuchanie tego świadka, a oskarżonego reprezentował osobiście adw. F. S. (1). Również w dniu 5 września 2012 r. adwokata F. S. (1) zastępował adw. A. K., zgodnie z pełnomocnictwem udzielonym przez adw. F. S..

Na rozprawie w dniu 27 marca 2015 r. za adw. F. S. stawił się jego aplikant, przedkładając pełnomocnictwo. Wtedy także oskarżony nie wyrażał zgody na prowadzenie rozprawy, uznając, że substytut nie zna sprawy. Sąd wniosku nie uwzględnił argumentując, że oskarżony jest należycie reprezentowany.

Zdarzyło się też w toku kilkudziesięciu (ok. 60 rozpraw), że adwokat F. S. substytuował do obrony oskarżonego Ł. P. (1) – adwokat I. S., która w niniejszej sprawie broniła innych oskarżonych. Było to w dniach:

- 5 lipca 2013 r. – rozprawę odroczone z powodu choroby innego z oskarżonych;

- 16 października 2013 r. – na tej rozprawie wysłuchano biegłego lekarza na okoliczność stanu zdrowia innego oskarżonego, po czym rozprawę odroczone;

- 27 listopada 2013 r. (t. 55). W tym dniu oskarżony Ł. P. wniósł o odroczenie rozprawy, nie wyrażając zgody na substytucję.

Na rozprawie odsłuchiowano część nagrań na okoliczność udziału w grupie przestępczej oskarżonego Ł. P. (1) i innych. Po odtworzeniu nagrań oskarżony Ł. P. (1) odmówił ustosunkowania się do treści nagrań, bo nie zgadzał się na substytucję.

Adw. I. S. była jednocześnie obrońcą T. T. (1), D. W. (1), D. N..

Skomentowania nagrań odmówił też oskarżony D. W., a T. T. nie rozpoznał swojego głosu.

Od udziału w grupie przestępczej wszyscy oskarżeni zostali uniewinnieni.

Na tle dokonanych ustaleń występują dwa problemy. Pierwszy dotyczy braku zgody oskarżonego do prowadzenia rozprawy z udziałem substytutu obranego obrońcy, drugi zaś kolizji interesów oskarżonych.

Co do substytucji stwierdzić należy, iż jest to instytucja prawem przewidziana i często ma zastosowanie w procesach sądowych. Służy sprawnemu procedowaniu sądów, i przeciwdziała przewlekłości postępowania. W myśl art. 25 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze w wypadku gdy adwokat prowadzący sprawę nie może wziąć osobiście udziału w rozprawie lub wykonać osobiście poszczególnych czynności w sprawie, może on udzielić substytucji.

Niniejszy proces toczył się ponad 6 lat, wyznaczono w tym czasie ok. 60 terminów rozpraw. Oczywistym jest, że w sprawie w której aktem oskarżenia objętych jest ponad 20 osób, może zdarzyć się sytuacja, że dany obrońca z różnych przyczyn nie może uczestniczyć w rozprawie i wówczas wyznacza substytutu.

Jak stwierdził Sąd Najwyższy obrońca z urzędu może, podobnie jak obrońca z wyboru, korzystać z możliwości pełnomocnictwa dalszego i skorzystanie z tego uprawnienia nie jest samo w sobie nierzetelnością prowadzenia obrony. Istotne bowiem z punktu widzenia rzetelnej obrony jest to, co czyni obrońca, a nie czy czyni to osobiście (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 6 października 2011 r., II KZ 59/11, Lex nr 1044041).

In concreto słusznie Sąd orzekający stanął na stanowisku, że oskarżony Ł. P. (1) w sytuacjach zastępstwa obrończego był reprezentowany należycie i nie było podstaw do odroczenia rozprawy.

W sytuacji udzielenia substytucji przez adw. F. S. (1) adwokat I. S., Sąd każdorazowo stwierdzał w protokole rozprawy, że pisemne upoważnienie do obrony znajduje się w aktach sprawy. Gdyby nawet w jakimś przypadku go zabrakło z uwagi na wieloletni proces, to zawód adwokata jest zawodem zaufania publicznego, więc nie zachodzą wątpliwości, że takie pełnomocnictwo dalsze rzeczywiście zostało udzielone. Nie ma obawy, że każdorazowa substytucja (było ich kilka) zapewniała oskarżonemu prawo do obrony tak w znaczeniu formalnym jak i materialnym. Na żadnym z terminów, którego zastępstwo dotyczyło, obrona oskarżonego nie doznała uszczerbku. Dowodzi tego rodzaj i zakres czynności procesowych dokonanych w wymienionych terminach.

Także w dalszej fazie postępowania, po rozwiązaniu stosunku obrończego z adw. F. S. (1) oskarżonemu Ł. P. zapewniono obronę z urzędu, aż do czasu ustanowienia stałego obrońcy z urzędu w osobie adw. B. M..

Wbrew zarzutowi skarżącej obraza art. 6 k.p.k. nie wyraziła się w naruszeniu prawa do obrony oskarżonego Ł. P. (1) przez udzielenie upoważnienia do obrony adwokat I. S., która broniła innych oskarżonych w tej samej sprawie, przez co zachodziła kolizja interesów oskarżonych. W uzasadnieniu apelacji brak jakiegokolwiek argumentacji na temat zarzutu sprzeczności interesów oskarżonych, mimo że zarzut ten jest poważny i rodzić może doniosłe skutki. Podjęcie się przez adwokata obrony kilku oskarżonych w jednej sprawie, w sytuacji, gdy ich interesy są ze sobą sprzeczne, stanowi naruszenie podstawowego prawa oskarżonego jakim jest prawo do obrony w procesie karnym i z reguły ma wpływ na treść wyroku (zob. wyrok SN z 12 czerwca 1980 r., II KR 163/80, OSNKW 1980/nr 8/poz. 69).

Sprawowanie obrony oskarżonych, co do których ujawniono by sprzeczność interesów, należałoby rozpatrywać w ramach względnych uchybień odwoławczych z art. 438 pkt 2 k.p.k. To zaś poprzedzone być musi właściwymi ustaleniami i wskazaniem okoliczności potwierdzających kolizję interesów oskarżonych, a tego w apelacji nie ma.

Sprzeczność interesów oskarżonych zachodzi wtedy, gdy obrona jednego z oskarżonych w sposób nieuchronny naraża dobro drugiego z nich, albo inaczej mówiąc, gdy wyjaśnienia jednego z oskarżonych, czy też dowody przez niego powołane oraz ich ocena, godzą w interesy drugiego oskarżonego, w rezultacie czego rodzi się kolizja interesów prowadząca w takiej sytuacji do unicestwienia roli obrońcy w procesie karnym. Stanowi to niewątpliwie pogwałcenie uprawnień oskarżonych przewidzianych w art. 6 k.p.k. (wyrok Sądu Najwyższego z 26 października 1971 r., V KRN 375/71, OSNKW 1972, nr 2, poz. 36; S. Steinborn (red.) Kodeks postępowania karnego. Komentarz do wybranych przepisów, Lex/el. 2016).

Pomiędzy oskarżonym Ł. P. (1), a pozostałymi oskarżonymi wymienionymi wcześniej, a bronionymi przez adw. I. S., nie zachodziła kolizja interesów. Wszyscy oskarżeni przeczli działalności przestępczej opisanej w akcie oskarżenia. W szczególności przeczli udziałowi w zorganizowanej grupie przestępczej. W zakresie tego czynu (z art. 258 § 1 k.k.) przeprowadzono na rozprawie w dniu 27 listopada 2013 r. dowód z zapisu rozmów nagranych w ramach podsłuchów telefonicznych. Żaden z oskarżonych bronionych przez adw. I. S. nie rozpoznał swojego głosu. Od tego czynu wszyscy oskarżeni zostali uniewinnieni.

Nie ma zatem najmniejszych podstaw do uznania, że wyjaśnienia oskarżonych D. W. (1), D. N. czy T. T. (1), naraziły dobro oskarżonego Ł. P. (1).

Również w apelacji brak wzmianki o tym, który z oskarżonych bronionych przez adw. I. S. i w jakikolwiek sposób przyczynił się do pogorszenia sytuacji procesowej oskarżonego Ł. P. (1).

Odnosząc się do dalszych okoliczności wskazanych w apelacji mających znamionować obrazę art. 6 k.p.k. stwierdzić należy, bez względu na ich ocenę, że nie są przejawem naruszenia prawa oskarżonego do obrony.

Realizowanie prawa do obrony oprócz biernego charakteru może przybierać również formę aktywną. Ustawodawca przewidział dla tej strony postępowania karnego wiele uprawnień odpowiadających standardowi prawa do obrony, wypracowanych na gruncie orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (zob. P. Wiliński [red.] Rzetelny proces karny).

W szczególności jako najistotniejsze z punktu widzenia możliwości realizacji prawa do obrony w tym znaczeniu uznać należy prawo do: składania wniosków o wykonanie czynności dowodowej (art. 167 k.p.k.), zadawania pytania podmiotom przesłuchiwanym (art. 370 § 1 k.p.k.), wypowiedzania się co do przeprowadzonego dowodu (art. 175 § 2, art. 367 k.p.k.), zaskarżania orzeczeń (art. 425 k.p.k.) – zob. D. Świecki [red.] Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I, wyd. III, WKP 2017). Niewątpliwie do katalogu uprawnień oskarżonego należy składanie wniosku o wyłączenie sędziego na podstawie art. 41 § 1 k.p.k., czy też wniosku o sprostowanie protokołu.

Tych uprawnień w żaden sposób oskarżonego nie pozbawiono, co wynika z akt sprawy. W istocie obrońcy nie chodzi o prawo oskarżonego do wyżej opisanego działania, a o rezultaty składanych wniosków. Nieuwzględnienie in concreto wniosków dowodowych, niewątpliwie winno być rozpatrywane pod kątem obrazu art. 170 k.p.k., a nie naruszenia prawa do obrony.

Wniosku o wyłączenie sędziego – w trybie art. 41 § 1 k.k. – nie uwzględnił Sąd w innym składzie. Dyscyplinowanie zaś stron w dużym wieloosobowym procesie nie jest przejawem złego nastawienia do którejś ze stron, tylko służy zapewnieniu prawidłowego procedowania. Nieuwzględnienie zaś wniosku o sprostowanie protokołów rozpraw (opisanych w pkt III C apelacji) jest niezaskarżalne, ale wydawane po sporządzeniu oświadczenia protokolanta. Wbrew twierdzeniu skarżącej z akt sprawy nie wynika, aby prawo do obrony oskarżonego Ł. P. (1) było naruszone.

Prawdą jest, że Sąd Okręgowy na rozprawie 19 lutego 2016 r. (k. 12001-12002, t. 60), oddalił szereg wniosków dowodowych składanych przez obronę w pismach z dnia 15 grudnia 2011 r. i z dnia 9 listopada 2015 r. uznając, że wnioski te nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia i zmierzają do przedłużenia postępowania (art. 170 § 1 pkt 2 i 4 k.p.k.). Te zarzuty zostały ponownie przedstawione w apelacji jako naruszenie prawa procesowego art. 170 § 1 pkt 2 i 4 k.p.k., art. 424 § 1 pkt 2, art. 41 § 1 k.p.k., art. 4 w zw. z art. 410 k.p.k. – i rzeczywiście podlegają rozpoznaniu pod kątem względnych podstaw odwoławczych określonych w art. 438 pkt 2 k.p.k.

Kontrola decyzji Sądu pierwszej instancji o oddaleniu wniosków dowodowych, wskazuje na słuszność podjętego postanowienia. W odniesieniu do treści wniosków dowodowych złożonych przez obrończynię oskarżonego adw. B. M. z 9 listopada 2015 r. (k. 11887, t. 58) sformułowanych na bazie wniosków złożonych przez wcześniejszego obrońcę oskarżonego adw. F. S. (1) (k. 9577-9582, t. 47) dodatkowo wskazać należy na dalsze okoliczności, które stanowią potwierdzenie argumentacji przytoczonej przez Sąd orzekający.

W pkt 1 wniosku dowodowego zawarto żądanie przeprowadzenia dowodu z kompleksowej opinii fonoskopijnej zespołu biegłych na okoliczność, czy dotychczasowa opinia biegłych jest rzetelna i wiarygodna, w szczególności przy uwzględnieniu, że oskarżony nie rozpoznaje swojego głosu na nagraniach i nie wyraził zgody na pobranie próbek materiału głosowego do wydania opinii, biegli nie wskazali metody, parametrów technicznych oraz legalizacji i homologacji sprzętu i oprogramowania do wydania opinii.

Sąd Okręgowy na k. 12005 bardzo szczegółowo odniósł się do wszystkich kwestii poruszonych we wniosku. Dodać do tego należy, że opinie fonoskopijne były w sprawie wydawane i eksperci z tej dziedziny posługiwali się metodami badawczymi, jakie aktualnie w nauce są dostępne.

Opinii tych jest kilka, zaś oskarżony Ł. P. (1) nie tylko nie rozpoznawał swojego głosu po odsłuchaniu nagrań, ale też odmawiał w ogóle wyjaśnień w tym względzie.

Wniosek dowodowy o powołanie opinii „kompleksowej” zespołu biegłych nie znajduje podstawy prawnej, a powinien być oparty na przesłankach z art. 201 k.p.k. Autorka wniosku nie stawia dotychczas wydanym opiniom zarzutu, że są niepełne, niejasne, wewnętrznie sprzeczne, a jedynie oczekuje od zespołu nowych biegłych oceny, czy dotychczas wydana opinia jest rzetelna i wiarygodna. Słusznie Sąd Okręgowy uznał, że wniosek dowodowy w tym zakresie zasługuje na oddalenie.

W pkt 2 wniosku dowodowego zawarto żądanie dopuszczenia dowodu z opinii biegłych z zakresu medycyny sądowej, toksykologii, psychiatrii, psychologii na okoliczność ustalenia, czy lek o nazwie (...) mógł mieć wpływ na stan psychiczny i możliwość swobodnego składania wyjaśnień przez współoskarżonego Ł. W. (1), jak też jaki wpływ na treść jego depozycji mógł mieć ból spowodowany urazem szczęki.

Słusznie Sąd wniosek ten oddalił jako nie mający znaczenia dla rozstrzygnięcia. Zażywanie leków przeciwbólowych nie zakłóca funkcjonowania człowieka w ogólności, zważywszy na rodzaj niewielkiego urazu, o jakim mowa. Oskarżony Ł. W. (1) jest jednym z tych oskarżonych, który ujawnił przestępczy proceder. Składał wyjaśnienia w różnym czasie, także

przed sądem. Żaden z organów przesłuchujących go nie dostrzegł jakichkolwiek okoliczności utrudniających kontakt z oskarżonym, a jego depozycje podlegały weryfikacji innymi dowodami.

Także wniosek w zakresie przeprowadzenia dowodów z opinii psychologicznej czy psychiatrycznej oskarżonego B. K. (1) na okoliczność ustalenia stopnia rozwoju emocjonalnego, zdolności postrzegania i odtwarzania faktów, zapamiętywania oraz konfabulacji, słusznie został oddalony. Oprócz motywów zawartych w postanowieniu sądu (k. 12006, t. 59) wskazać należy, że oskarżony B. K. (1) był badany przez biegłych lekarzy psychiatrów, którzy nie stwierdzili u niego zaburzeń, o których mowa we wniosku. Jak wynika z opinii sądowo-psychiatrycznej z 19.03.2010 r. B. K. (1) nie wykazuje zaburzeń psychotycznych, ani nie jest upośledzony umysłowo. Zaburzenia zachowania w latach szkolnych, skłonność do nadużywania środków odurzających (bez cech uzależnienia), wskazują na istnienie zaburzeń osobowości.

Oskarżony B. K. (1) posiada wykształcenie wyższe. Jak wynika z opinii zorientowany auto i allopsychicznie, intelekt w normie, nie ujawnia urojeń (...) (opinia sądowo-psychiatryczna, k. 7818-7821, t. 40). Okoliczności podane we wniosku dotyczące chwalenia się oskarżonego kolegom możliwościami „załatwienia fałszywych euro, czy prawa jazdy”, nie stanowią o skłonności do konfabulacji. W niniejszym postępowaniu oskarżony opisał swoją i innych osób działalność przestępczą i jego wyjaśnienia podlegają ocenie jak pozostałe dowody.

W pkt 3 wniosku dowodowego obrończyni domagała się przeprowadzenia dowodu z informacji operatorów telekomunikacyjnych na okoliczność treści wiadomości tekstowych sms między oskarżonymi B. K. (1) a braćmi T. i P. P. (1) z lat 2006-2007.

Jeżeli w uzasadnieniu wniosku mowa o groźbach jakie miały być kierowane pod adresem braci P., to okoliczności te nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy oskarżonego Ł. P. (1) i nie służą weryfikacji wyjaśnień oskarżonego B. K. (1) w zakresie opisanej działalności przestępczej.

Nadto wniosek o ustalenie i przesłuchanie w charakterze świadków funkcjonariuszy CBS – Wydz. Terenowego w O., którzy w postępowaniu przygotowawczym konwojowali oskarżonego Ł. N. (1) – na okoliczność presji wywieranej na niego przez funkcjonariuszy, czego skutkiem miało być złożenie wyjaśnień obciążających współoskarżonych – słusznie Sąd meriti oddalił, uznając że z uwagi na 9-letni upływ czasu dowód taki byłby bezwartościowy, nie mógłby mieć znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

W pkt 5 wniosku dowodowego obrończyni oskarżonego wniosła o przeprowadzenie rozprawy z wyłączeniem jawności i udostępnienie jej notatek z akt tajnych, które zostały objęte klauzulą tajności, ewentualnie o zwolnienie z notatek klauzuli tajności w celu korzystania z nich na posiedzeniu jawnym. Motywacja oddalenia tego wniosku przez Sąd jest słuszna, ale lakoniczna.

W Kancelarii (...) znajduje się 5 teczek opatrzonych klauzulą „poufne”. Obrończyni oskarżonego zapoznawała się z tymi materiałami w dniach:

- 15 września 2015 r.;
- 21 września 2015 r. w godz. 9²⁵ do 10⁵⁵;
- 23 września 2015 r. w godz. 9⁴⁰ do 12¹⁰;
- 7 października 2015 r. godz. 9⁵⁰.

Poczynione przez obrończynię notatki umieszczono w zamkniętej kopercie opatrzonej klauzulą „poufne”.

Wnioski dowodowe zostały złożone przez obrończynię 9 listopada 2015 r. Nie jest zatem przekonujący argument, że obrończyni miała jakiegokolwiek przeszkody do sformułowania wniosków dowodowych, bo to uczyniła. Także w dalszej fazie postępowania przed Sądem pierwszej instancji dostęp do notatek znajdujących się w Kancelarii (...) w Sądzie

Okręgowym w Legnicy, nie był niczym ograniczony. W każdym czasie obrończyni mogła z owych notatek skorzystać. Niewątpliwie zaniechanie obrończyni w tym względzie nie obarcza Sądu orzekającego, przez co zarzut naruszenia przez Sąd prawa do obrony oskarżonego jest zupełnie bezzasadny.

W uzupełnieniu wskazać należy, że także na rozprawie odwoławczej obrończyni oskarżonego adw. B. M. wniosła o umożliwienie jej zapoznania się z własnymi notatkami umieszczonymi w kopercie opatrzonej klauzulą „poufne”, w celu umożliwienia jej złożenia nowych wniosków dowodowych i odroczenia rozprawy odwoławczej na 30 dni. Sąd Apelacyjny zarządził godziną przerwę w celu umożliwienia obrończyni sięgnięcia po notatki w Kancelarii (...), a w pozostałym zakresie wniosku nie uwzględnił.

Sposób działania obrończyni jednoznacznie dowodzi chęci przedłużenia postępowania. Raz jeszcze podkreślić należy, że zarówno w Sądzie Okręgowym jak i w Sądzie Apelacyjnym we Wrocławiu (tu po przekazaniu akt do instancji odwoławczej) dostęp do Tajnej Kancelarii był możliwy każdego dnia roboczego i dokonanie czynności zapoznania się z własnymi notatkami było li tylko wyrazem woli autora. Wydaje się, że czynienie w tych okolicznościach sądowi zarzutu naruszenia prawa oskarżonego do obrony (art. 6 k.p.k.) jest nie tylko nieuprawnione, ale stanowi pewne nadużycie.

Co się tyczy przeprowadzenia na rozprawie dowodów osobowych zawnioskowanych w akcie oskarżenia do odczytania (wnioskowanych przez adw. F. S.), to w konsekwencji Sąd za zgodą stron w tej formie dowody przeprowadził na rozprawie.

Powyższe zagadnienia w znacznej części objęte zostały w apelacji zarzutem obrazy **art. 7 k.p.k.** Zarzut ten jest oczywiście bezzasadny. Sąd Okręgowy dokonał oceny wiarygodności materiału dowodowego w oparciu o wszechstronną, zgodną z zasadami logicznego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego analizę. Ocena ta nie jest dowolna, w niczym nie narusza reguły określonej w art. 7 k.p.k.

Skarżąca w apelacji dąży do zdyskwalifikowania tych dowodów, które potwierdzają sprawstwo oskarżonego. Sąd podważanie wiarygodności wyjaśnień oskarżonych B. K. (1), Ł. W. (1), Ł. N. (1) czy świadka P. S. (3).

Posądzanie oskarżonego Ł. W. (4) o zmyślanie faktów, konfabulację, jest wysoce nieuprawnione i nie znajdujące podstawy w materiale dowodowym. Teza o wpływie środka przeciwbólowego na możliwość składania wyjaśnień jest bezpodstawna i wysunięta na potrzeby niniejszego procesu.

To samo odnosi się do wyjaśnień oskarżonego B. K. (1), którego stan psychiczny był poddany ocenie biegłych lekarzy psychiatrów, (o czym była mowa wyżej).

Obaj ci oskarżeni przyznali się do działalności przestępczej, opisali kontakty z innymi osobami w kraju, nie tylko z oskarżonymi w niniejszym procesie. Dotyczy to także świadka P. S. (1) (oskarżonego w odrębnym postępowaniu). Oskarżony Ł. N. (1) również przyznał się do uczestnictwa w obrocie środkami odurzającymi, w tym do kontaktów z oskarżonym Ł. P. (1), mimo, że jego depozycje ulegały zmianie.

Namacalnym dowodem wiarygodności wyjaśnień oskarżonego Ł. W. (1) w zakresie współdziałania z Ł. P. (1) w dokonywaniu wewnątrzspółnotowego nabycia środków odurzających jest zdarzenie z dnia 9/10 marca 2007 r. i ich zatrzymanie w B. po przejściu transportu ponad 10 kg marihuany przywiezionej z Holandii. O współdziałaniu z grupą tzw. (...) zeznają świadkowie, którzy objęci byli postępowaniem karnym toczącym się przed Sądem Okręgowym w Poznaniu. O zakresie działalności oskarżonego, znacznych rozmiarów, zeznają zarówno współoskarżeni w tej sprawie jak i w innych postępowaniach, często prawomocnie zakończonych. Sąd Okręgowy przy wszystkich ustaleniach działalności przestępczej oskarżonego Ł. P. (1), jak i pozostałych oskarżonych, wskazał podstawy dowodowe i znajdujące one potwierdzenie w aktach sprawy. Oprócz dowodów osobowych są dowody z nagrań rozmów telefonicznych, które wobec szczerych wyjaśnień oskarżonych Ł. W. (1) i B. K. (1), pozwoliły na rozwianie wątpliwości tak w zakresie używanego słownictwa, sprecyzowania czasu i przebiegu określonych transakcji, głównie dotyczących obrotu marihuaną. Lektura kilkudziesięciu tomów akt nie pozostawia wątpliwości co do słuszności ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd meriti.

Apelująca nie wskazuje, które ustalenia kwestionuje. Metoda podważania w ogóle wiarygodności wyjaśnień oskarżonych przyznających się do winy, okazała się zawodna. Wskazać przy tym należy, że pomówienia współoskarżonych Ł. W. (1) i B. K. (1), nie służyły ich ekskulpacji, jakkolwiek mogli oni skorzystać z nadzwyczajnego złagodzenia kary. Sprawcy ci podjęli decyzję o ujawnieniu działalności przestępczej, deklarując chęć zmiany dotychczasowego sposobu życia i to z powodzeniem. B. K. (1) w międzyczasie ukończył studia i prowadzi nienaganny tryb życia. Brak też informacji o negatywnym zachowaniu oskarżonego Ł. W. (1).

Na temat opinii fonoskopijnej była mowa wyżej i w tym zakresie Sąd odwoławczy nie znajduje podstaw do jej podważania.

Nie jest oparty na prawdziwych przesłankach zarzut obraz art. 410 k.p.k. dotyczący pominięcia dowodów zgromadzonych w Tajnej Kancelarii i nieujawnionych na rozprawie, wobec odmowy przeprowadzenia rozprawy w Kancelarii (...), co stanowiło przedmiot wniosku dowodowego obrońcy z 9.XI.2015 r.

Jak już wcześniej wskazano przedmiotem wniosku dowodowego obrońcy oskarżonego Ł. P. (1) z 9.XI.2015 r. było „przeprowadzenie rozprawy z wyłączeniem jawności i udostępnienie obrońcy oskarżonego jej notatek z akt tajnych” (k.11887). Notatki obrońcy nie stanowią materiału dowodowego, będącego podstawą ustaleń faktycznych. Są wytworzone przez obrońcę i tylko on jest ich dysponentem. Materiał dowodowy opatrzony klauzulą „poufne”, to dokumenty wytworzone w toku śledztwa. W przedmiotowej sprawie to 5 teczek, z którymi zapoznał się Sąd orzekający. Oznacza to, że przy wyrokowaniu nie zostały pominięte dowody zgromadzone w Tajnej Kancelarii.

Nadto w ramach zarzutu obrazu art. 7 k.p.k. w pkt 2f apelacji obok stwierdzenia o braku jednoznacznych dowodów winy oskarżonego Ł. P. (1), podniesiono z ostrożności procesowej, że przy uznaniu, że oskarżony uczestniczył w transakcjach, to wątpliwe jest uznanie, że zachowanie takie stanowiło „stałe źródło dochodu”, w sytuacji gdy, cyt.: „oskarżony nie osiągnął żadnych dochodów z transakcji, a w czasie zatrzymania na gorącym uczynku zabezpieczono marihuanę zakupioną przez oskarżonego, z czego wynika, że nie mógł on osiągnąć żadnego dochodu, gdyż nie wprowadził jej do obrotu”.

Powyższe stanowisko w świetle ustaleń sądu o zakresie działalności przestępczej oskarżonego Ł. P. (1), jest oczywiście bezzasadne. Oskarżonemu przypisano popełnienie dwóch kategorii przestępstw z ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Pierwsza grupa to uczestnictwo w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości (art. 56 ust. 3 u.p.n. w zw. z art. 12 i art. 65 § 1 k.k.). Dziewięć tego rodzaju przestępstw opisanych w pkt II, III, IV, V, VI, VIII, IX, X i XI ujęto w ciąg przestępstw. Czas trwania tego rodzaju czynów datował się od połowy 2005 r. do początku 2007 roku. Łączna ilość środków odurzających stanowiąca przedmiot obrotu to ponad 100 kg marihuany (101,2 kg). Druga grupa przestępstw dotyczy wewnątrzspółnotowego nabycia znacznej ilości środków odurzających – kwalifikowanych z art. 55 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. Pięć tego rodzaju przestępstw opisanych w pkt XII – XVI – ujęto w ciąg przestępstw opisanych w pkt IV zaskarżonego wyroku. Czas popełnienia tych przestępstw to okres od stycznia 2007 roku do marca 2007 roku. Łączna ilość środków odurzających to 67,4 kg, z tym, że ilość marihuany z czynów od pkt XII do pkt XV wynosi 57 kg. 10.400 g dotyczy czynu z 7-10 marca 2007 roku, kiedy to oskarżony wraz z oskarżonym Ł. W. (1) zostali zatrzymani po przejęciu transportu.

Twierdzenie obrony, że oskarżony nie osiągał ze swojej działalności żadnych dochodów, nie wymaga komentarza. Trudno o polemikę, gdy przedmiotem przestępstw jest łącznie ok. 170 kg marihuany, a działalność ta rozciąga się na lata 2005 (od lipca) do 2007 r. (marzec). Oczywiście ostatni transport zatrzymany w dniu 10.03.2007 r. nie mógł być przedmiotem obrotu, ale nie ma to znaczenia przy ustalaniu sprawstwa i winy oskarżonego w zakresie przypisanych mu czynów, tylko dla orzeczenia w trybie art. 45 § 1 k.k.

Negowanie w przypadku oskarżonego Ł. P. (1) ustalenia, że działanie jego stanowiło „stałe źródło dochodu” w rozumieniu art. 65 § 1 k.k. jest poglądem nieakceptowalnym. Wręcz przeciwnie, taka skala działania sprawcy może stanowić akademicki przykład na oczywistość zastosowania art. 65 § 1 k.k.

Literatura i orzecznictwo wykładając pojęcie „stałego źródła dochodu”, nie dotyczą tak ogromnej skali handlu środkami odurzającymi przez tak znaczny okres czasu, dlatego odwoływanie się do dorobku doktryny jest tu bezprzedmiotowe. Wystarczy uwzględnić czas trwania działalności przestępczej, stałość i systematyczność takich zachowań, ogromne rozmiary wewnątrzspółnotowego nabywania marihuany oraz bardzo znaczne ilości będące przedmiotem obrotu marihuaną w kraju, o wartości kilkuset tysięcy złotych, by przeciętny człowiek nie miał żadnych wątpliwości, że omawiany proceder był stałym źródłem dochodu sprawcy, co obligowało sąd do ujęcia w kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonemu Ł. P. (1) art. 65 § 1 k.k.

Szczegółowa kontrola ustaleń faktycznych w oparciu o akta sprawy wobec zarzutu apelacji błędu w ustaleniach przyjętych za podstawę orzeczenia doprowadziła do drobnych korekt zaskarżonego wyroku.

Dotyczą one:

- 1) wyeliminowania z opisu czynu przypisanego oskarżonemu w pkt I części rozstrzygającej, obejmującej skazanie za czyn zawarty w pkt VIII części wstępnej, ustalenia o przekazaniu środków odurzających m.in. oskarżonemu D. W. (1) wobec uniewinnienia tego oskarżonego od opisanego zachowania.
- 2) zmiany opisu czynu przypisanego oskarżonemu w pkt I części rozstrzygającej, obejmującej skazanie za czyn zawarty w pkt VI części wstępnej przez przyjęcie, że oskarżony nabył od Ł. N. (1) nie 8.000 g marihuany, tylko 6.000 g – wobec wątpliwości w tym zakresie, które zgodnie z art. 5 § 2 k.p.k. należało rozstrzygnąć na korzyść obu oskarżonych.
- 3) zmiany orzeczenia w pkt II części rozstrzygającej, dotyczącej wysokości zwrotu równowartości korzyści osiągniętej z przestępstw przypisanych oskarżonemu w pkt I na mocy art. 45 § 1 k.k.

Przyjmując, iż przedmiotem obrotu było łącznie 101.200 g marihuany (a sprawca zarabiał 1 zł na 1 g marihuany), to zwrot równowartości korzyści osiągniętej z przestępstw opiewać powinien na kwotę 103.200 zł.

Wbrew twierdzeniu skarżącej nie podlegało weryfikacji orzeczenie w pkt IV wyroku – wydane w trybie art. 45 § 1 k.k. Zasądzona kwota zwrotu równowartości korzyści osiągniętej z popełnienia przestępstw dotyczących wewnątrzspółnotowego nabycia marihuany w wysokości 19.000 zł jest za niska. Dotyczyć powinna 57 kg marihuany, bez uwzględnienia transportu z 10 marca 2007 r., który został zatrzymany. Zatem przy przyjęciu metodologii liczenia korzyści zastosowanej przez Sąd orzekający kwota jest niedoszacowana, ale nie może ulec zmianie na niekorzyść w instancji odwoławczej.

Niezależnie od apelacji Sąd skorygował opis czynu przypisany oskarżonemu w pkt VIII części rozstrzygającej poprzez eliminację ustalenia o działaniu oskarżonego w ramach kierowanej przez niego grupy przestępczej oraz działaniu wspólnie i w porozumieniu z D. N., bo takich ustaleń nie dokonano, a oskarżony został uniewinniony od przestępstwa z art. 258 § 1 i 3 k.k., a od przypisanego czynu został też uniewinniony D. N..

Rozpoznając końcowo ewentualny zarzut apelacji rażącej niewspółmierności kary pozbawienia wolności i grzywny, stwierdzić należy jego niezasadność. Za ciąg przestępstw dotyczących uczestnictwa w obrocie znaczną ilością środków odurzających (101,2 kg) marihuany – z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. w zw. z art. 91 k.k., art. 4 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. wymierzono oskarżonemu karę 3 lat pozbawienia wolności oraz 300 stawek dziennych grzywny, po 70 zł każda.

Wniosek obrony o wymierzenie za ten ciąg kary 1 roku pozbawienia wolności z jednoczesnym wyeliminowaniem działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jest nie do zaakceptowania. Działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jest oczywiste. Jest to zresztą istota uczestnictwa w obrocie środkami odurzającymi. Oczywiście nie ma to znaczenia dla orzeczenia grzywny, wszak ustawa z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii z uwzględnieniem jej wersji względniejszej dla sprawcy – wg art. 4 § 1 k.k. – (Dz.U.2005,179.1485) zawierała sankcje grzywny i kary pozbawienia wolności do lat 10.

Ogromna skala działalności przestępczej oskarżonego, długotrwałość, uczynienie sobie z tego procederu stałego źródła dochodu (art. 65 k.k.), wiodąca rola w organizowaniu działalności, jej zasięg, przemawia za bardzo wysokim stopniem winy oskarżonego Ł. P. (1), a to wymaga takiej reakcji prawnej, która będzie adekwatna do tych okoliczności jak i uwzględni potrzeby w zakresie społecznego oddziaływania.

Porównanie wysokości kary do kar orzeczonych wobec oskarżonych B. K. (1) i Ł. W. (1) jest zawodne, zważywszy na fakt, iż ci ostatni oskarżeni zdecydowali się na ujawnienie całokształtu działalności przestępczej swojej i innych osób.

Za ciąg przestępstw polegających na wewnątrzspółnotowym nabyciu znacznej ilości środków odurzających (67,204 kg marihuany) – z art. 55 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 k.k. i art. 4 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. oskarżonemu wymierzono karę 4 lat pozbawienia wolności i grzywnę 280 stawek dziennych, po 70 zł każda.

Jak już wyżej była mowa wyeliminowanie z kwalifikacji prawnej art. 65 § 1 k.k. nie jest możliwe, wobec spełnienia przesłanek koniecznych do jego zastosowania. Nie wchodzi w rachubę zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary z art. 60 § 2 k.k. ani tym bardziej warunkowe zawieszenie jej wykonania.

Uzasadnienie zarzutu rażącej niewspółmierności kary pomija zupełnie wagę czynów przypisanych oskarżonemu, ogromną skalę działalności przestępczej i skutki w postaci wprowadzenia na rynek tak dużej ilości substancji szkodliwych dla zdrowia i życia ludzi. Ustawa z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii już w tekście pierwotnym wewnątrzspółnotowe nabycie znacznej ilości środków odurzających uznała za zbrodnię, wskazując tym samym na wysoką społeczną szkodliwość tego rodzaju czynów.

Wymierzona oskarżonemu kara 4 lat pozbawienia wolności jest karą łagodną, ale niewątpliwie uwzględnia znaczny upływ czasu od czynów. Nie ma też podstaw do zmiany rodzaju kary wymierzonej oskarżonemu za udział w pobiciu dwóch mężczyzn w restauracji (...) w L. oraz zniszczenie mienia. Kara 10 miesięcy pozbawienia wolności uwzględnia dyrektywy wymiaru kary z art. 53 k.k. i nie wymaga korygowania. To samo dotyczy kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za występki z art. 270 § 1 k.k.

Kara łączna 5 lat pozbawienia wolności i kara łączna grzywny w ilości 500 stawek dziennych, po 70 zł każda, wymierzona została z zastosowaniem zasady asperacji i nie jest karą surową, a tym bardziej karą rażąco niewspółmierną w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k., a tylko kara o takich znamionach podlegałaby weryfikacji.

Odnośnie do apelacji prokuratora co do oskarżonych Ł. P. (1) i Ł. N. (1) w zakresie uniewinnienia od czynów z pkt XVII, XCIII, XCIV, XCV a/o oraz odnośnie do apelacji obrońcy oskarżonego Ł. N. (1).

Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mogącego mieć wpływ na treść orzeczenia uniewinniającego oskarżonych od trzech pierwszych czynów, nie jest pozbawiony słuszności.

Ocena dowodów dokonana przez Sąd orzekający na str. 131 uzasadnienia wyroku nie przystaje do oceny zawartej na stronie 148. Rozważania nie są wystarczająco spójne i wyczerpujące, by zaakceptować orzeczenia o uniewinnieniu oskarżonych od popełnienia trzech z zarzucanych im czynów.

Brak przedmiotowych szaf, które miały być przeznaczone do uprawy konopi, nie przesadza o niemożności podjęcia rozstrzygnięcia innego niż uniewinnienie. Istotne w tej sprawie są wyjaśnienia oskarżonego Ł. N. (1), który w śledztwie opisał okoliczności zakupu pierwszej szafy razem z oskarżonym Ł. P. w Holandii, podając cenę zakupu 2000-2100 euro. Za szafę płacił oskarżony Ł. P. (1). Jak wynika z dalszych wyjaśnień oskarżonego Ł. N. (1) szafę tę później odkupił od Ł. P. (1) (k. 2844). O zakupie drugiej szafy przez Ł. P. (1) za pośrednictwem K. K. (1) mówi oskarżony Ł. N. (1) w dalszych wyjaśnieniach (k. 2845). Tę szafę montował Ł. N. (1) w L.. Szafę wraz z oprzyrządowaniem miał widzieć w mieszkaniu wynajmowanym przez Ł. P. oskarżony Ł. W. (1) (k. 1454).

Słusznie Prokurator podnosi, że oskarżony Ł. N. (1) do omawianych czynów przyznawał się w toku przesłuchania z udziałem obrońcy. Rzeczą Sądu orzekającego jest dokonanie oceny przyczyn odwołania wyjaśnień przez oskarżonego Ł. N. (1) i rozstrzygnięcia także w kontekście innych dowodów osobowych, która wersja jest prawdziwa. Nie bez znaczenia jest skazanie K. K. (1) wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubinie z 28.04.2016 r., sygn.. akt: II K 1699/14 za czyny z art. 54 ust. 1 oraz z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (odpis wyroku Sądu Rejonowego - k. 12235, t. LX).

Wbrew ocenie Sądu Okręgowego w świetle wyjaśnień oskarżonego Ł. N. (1) nie ma problemu z ustaleniem czasokresu posiadania przedmiotowych szaf przez kolejne osoby, o ile można by uznać pierwsze depozycje oskarżonego Ł. N. (1) za prawdziwe. Wątpliwości sądu co do możliwości uprawy konopi w owych szafach są do usunięcia na podstawie wyjaśnień Ł. N. (1), który sam stwierdził, że przez dwa miesiące przy użyciu szafy uprawiał 22 krzaki konopi, z czego uzyskał ok. 180 g marihuany, którą wprowadził do obrotu, pod warunkiem, że mówił prawdę.

Oczywiście ranga omawianych zarzutów jest zdecydowanie mniejsza od tych czynów, za które oskarżeni zostali skazani, niemniej jednak okoliczności czynów, o których mowa nie zostały do końca wyjaśnione i postępowanie w tym zakresie musi zostać powtórzone. Oprócz oceny wyjaśnień oskarżonych Ł. N. (1), Ł. P. (1), Ł. W. (1) oraz zeznań K. K. (1), Sąd orzekający oceni wartość dowodów z podsłuchów rozmów telefonicznych pod kryptonimem (...) (...) i Lotnik 2.

Nie uwzględnił natomiast Sąd odwoławczy zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych w odniesieniu do uniewinnienia oskarżonego Ł. N. (1) od popełnienia czynu z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 63 § 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Czyn zarzucany oskarżonemu miał polegać na udzieleniu pomocy oskarżonemu Ł. P. (1) do uprawy konopi przez złożenie szafy i podłączenie oprzyrządowania. Przyjmując nawet, że oskarżony Ł. N. (1) w styczniu 2007 roku opisane czynności wykonał, to zachowanie to nie wystarcza do uznania, że oskarżony udzielił pomocy Ł. P. (1) do prowadzenia niedozwolonej uprawy nieustalonej ilości krzaków konopi. Nie ma żadnych dowodów, że oskarżony Ł. P. (1) miał zamiar podjęcia uprawy konopi. Jeżeli założyć, że oskarżony Ł. N. (1) mówił w śledztwie, to pierwszą szafę oskarżony Ł. P. (1) zbył, a los drugiej nie jest znany.

Nota bene oskarżyciel publiczny zarzut uprawy konopi w okresie styczeń-luty 2007 r. sformułował wobec oskarżonego Ł. P. (1) w pkt XVIII a/o, ale oskarżony od tego czynu został prawomocnie uniewinniony, albowiem w tym zakresie wyroku nie zaskarżono.

W myśl definicji pomocnictwa zawartej w art. 18 § 3 k.k. odpowiada za pomocnictwo, kto w zamiarze aby inna osoba dokonała czynu zabronionego swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie (...). Montując szafę oskarżony nie działał w zamiarze, aby Ł. P. (1) prowadził uprawę konopi. Gdyby rozważać ewentualnie przygotowanie do przestępstwa z art. 63 § 1 k.k., to ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii nie przewiduje karalności za przygotowanie tego typu czynu.

Z tych przyczyn Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżony wyrok w zakresie czynu z pkt XV a/o – zarzucanego oskarżonemu Ł. P. (1) oraz w zakresie czynów z pkt XCIII i XCIV a/o – zarzucanych oskarżonemu Ł. N. (1) i przekazał sprawę w tej części do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Legnicy.

Nie uwzględnił jednocześnie apelacji Prokuratora w zakresie uniewinnienia oskarżonego Ł. N. (1) oraz zarzutu opisanego w pkt XCV.

Odnośnie do apelacji obrończyni oskarżonego Ł. N. (1) stwierdzić należy, że skarga ta zasługuje częściowo na uwzględnienie.

Wszystkie zarzuty apelacji dotyczące obrazy prawa procesowego art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. oraz zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku – kwestionujące w ogólności sprawstwo i winę oskarżonego, nie zyskały akceptacji instancji odwoławczej. Uczestnictwo oskarżonego w obrocie środkami odurzającymi w postaci marihuany w okresie wskazanym w wyroku (w pkt XL) nie nasuwa żadnych wątpliwości.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd Okręgowy wskazał podstawy dowodowe tych ustaleń. Dysponował dowodami w postaci wyjaśnień oskarżonego Ł. N. (1) ze śledztwa, zeznaniami świadka P. S. (1) oraz nagraniem rozmów (...).

Wbrew stanowisku skarżącej nie ma podstaw do kwestionowania wiarygodności tych dowodów, co do zasady nawet w sytuacji, gdyby dyskusyjne były ilości marihuany wprowadzonej do obrotu. Istotne jest, że sam oskarżony przyznał się do dostarczenia Ł. P. (1) marihuany w trzech partiach po 2-3 kg każda (k. 2846). Słusznie Sąd Okręgowy nie zaakceptował przyczyn odwołania tych wyjaśnień, uznając za niewiarygodne wywody o wywożeniu oskarżonego w śledztwie do lasu (str. 148 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Pierwsze wyjaśnienia oskarżonego Ł. N. (1) znajdują potwierdzenie w nagraniu rozmowy telefonicznej pod kryptonimem (...) z 22.XI.2006 r. Z treści tej rozmowy wynika że: „z tego źródła P. zakupił ok. 6 kg marihuany” (k. 2844-2849). O trzykrotnym załatwieniu P. marihuany mówi świadek P. S. (1) (np. k. 5900). Wbrew twierdzeniu obrony nie są to domniemania świadka, ale jego wiedza. Jedyna wątpliwość może dotyczyć ilości dostarczonej przez Ł. N. (1) oskarżonemu Ł. P. (1) marihuany. I tylko w tym zakresie należało przyznać rację obrońcy oskarżonego w kontekście zarzutu obrazy art. 5 § 2 k.p.k. Oczywiście przewija się ilość 8 kg, ale skoro też mowa o 6 kg, a sam oskarżony mówi o 3-krotnej dostawie po 2-3 kg, to Sąd powinien był skorzystać z reguły in dubio pro reo. Z tych przyczyn Sąd Apelacyjny skorygował opis czynu zawarty w pkt XL części rozstrzygającej ustalając, że oskarżony Ł. N. (1) uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi w postaci 6.000 g marihuany o wartości nie mniejszej niż 90.000 zł, co skutkowało zmianą orzeczenia w pkt XLI przez obniżenie kwoty zwrotu równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa do 6.000 zł.

W pozostałym zakresie ustalenia faktyczne zostały dokonane na podstawie nie budzących wątpliwości dowodów, których ocena jest zgodna z zasadami wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego, bez uchybienia zasadzie oceny swobodnej określonej w art. 7 k.p.k.

W apelacji końcowo podniesiono zarzut rażącej niewspółmierności kary. Zasługiwał on na częściowe uwzględnienie z kilku powodów. Przede wszystkim w postępowaniu odwoławczym zweryfikowano na korzyść oskarżonego ilość i wartość środków odurzających wprowadzonych do obrotu (z 8 do 6 kg o wartości 90 tys. zł). Nadto należało uwzględnić, że od chwili czynu do czasu orzekania upłynęło ok. 10 lat. Oskarżony Ł. N. (1) nie był dotychczas karany. Założył rodzinę, pracuje, uczestniczy w kursach językowych, posiada 5-letniego syna, przestrzega porządku prawnego.

W tych okolicznościach, kierując się też wewnętrzną sprawiedliwością wyroku, Sąd Apelacyjny uznał, że karę pozbawienia wolności w bezwzględnej postaci należy obniżyć do 9 miesięcy. Kara w tym wymiarze aktualnie spełnia dyrektywy sądowego wymiaru kary określone w art. 53 k.k.

Wbrew wnioskowi obrony zastosowanie warunkowego zawieszenia wykonania kary nie wchodzi w rachubę. Oskarżony odpowiada w warunkach art. 65 § 1 k.k., skala działalności przestępczej i waga czynu powoduje, że nie spełnia wymagań do zastosowania art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

Z tych przyczyn orzeczono jak w pkt IV, V, VI części dyspozytywnej.

Odniesienie do apelacji obrońcy oskarżonych D. N. i A. C. (1).

Problem bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. został rozważony na wstępie niniejszego uzasadnienia i w tym zakresie Sąd odwoławczy zdanie wyraził, nie podzielając poglądu wyrażonego w apelacji obrońcy oskarżonych.

W odniesieniu do oskarżonego **D. N.** zarówno zarzut obrazy art. 7 k.p.k. jak i zarzut błędu w ustaleniach faktycznych oparty jest na kwestionowaniu wartości dowodowej wyjaśnień oskarżonych Ł. W. (1) oraz B. K. (1). Ponieważ oskarżonemu przypisano popełnienie dwóch przestępstw uczestnictwa w obrocie środkami odurzającymi z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii ujętymi w ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k., a pierwsze z przestępstw ma związek z Ł. W. (1), a drugie z B. K. (1), to skarżąca pisze odrębnie o każdej podstawie dowodowej skazania, deprecjonując depozycje każdego z pomawiających D. N. współsprawców.

Skoro pomówienia dotyczą dwóch osób, a nie jednej, to już wniosek, że nie są przypadkowe. Cechy jakie przypisuje się B. K. (1) (mitoman, kłamca) nie znajdują potwierdzenia w materiale dowodowym, choćby w opinii sądowo-psychiatrycznej (była o tym mowa w części dotyczącej oskarżonego Ł. P. (1)).

Co do wartości dowodowej depozycji oskarżonego B. K. (1), to brak podstaw do ich dezawuowania. Oczywistym jest, że po wielu latach od czynów oskarżony miał prawo powoływać się na niepamięć, toteż odwoływał się do wyjaśnień ze śledztwa, które (jak zauważa obrońcy) składane były w oparciu o odtwarzane mu zapisy rozmów telefonicznych, czy notatki.

Okoliczności te są wyrazem rzetelności przy składaniu wyjaśnień, co sprawia, że skarżąca nie ma racji. W przypadku oskarżonego Ł. W. (1) obrona nie wskazuje na istotne okoliczności mogące podważać wiarygodność jego wyjaśnień. Zarzut ogólnikowości jest nieumotywowany, przeczy treści dowodu, tj. wyjaśnieniom tego oskarżonego (k. 207-208, 370-371, 376-377).

Pomija się w apelacji dowód z prowadzonych rozmów telefonicznych pomiędzy oskarżonymi: (...) K., (...) K. 1, K. 2 – które Sąd Okręgowy przywołuje na stronie 136 uzasadnienia. Lektura akt sprawy nie pozostawia też wątpliwości o znajomościach przestępczego środowiska, m.in. między oskarżonym B. K. (1), Ł. P. (1), Ł. W. (1), a D. N., należącym do grupy kibiców. Uzyskanie wiadomości o handlu narkotykami nie było w tym środowisku trudne. Pomija się także w apelacji, że świadkowie K. R., M. G., P. I. i A. Ż. potwierdzili, że nabywali od oskarżonego Ł. W. (1) w badanym okresie amfetaminę. Pozostaje to w związku z zaopatrywaniem się Ł. W. (1) w amfetaminę właśnie u oskarżonego D. N.. W apelacji skutecznie nie zdyskwalifikowano dowodów wskazujących na sprawstwo i winę oskarżonego D. N. w zakresie przypisanych mu czynów.

Wobec braku podstaw do stwierdzenia obrazy prawa procesowego art. 7 k.p.k., ustalenia faktyczne uznano za prawidłowe, mające pełne oparcie w zebranych dowodach. Ma tego świadomość skarżąca formułując zarzut ewentualny rażącej niewspółmierności kary poprzez orzeczenie kary w wysokości 2 lat pozbawienia wolności w jej bezwzględnej postaci. Wniosek o zastosowanie warunkowego zawieszenia tej kary na okres 4 lat jest oczywiście bezzasadny.

Przedmiotem przestępstwa przypisanego oskarżonemu D. N. jest 1,5 kg amfetaminy, tj. środka psychotropowego o wyjątkowej szkodliwości dla zdrowia człowieka. Okoliczność ta nie wymaga szczególnego dowodzenia, bo jest to wiedza powszechnie znana. Nadto chodzi o 6.000 sztuk tabletek ekstazy i 100 znaczków LSD. Stopień szkodliwości społecznej czynów oskarżonego jest bardzo wysoki i wymaga trafnej represji. Przekłada się to na wysoki stopień winy oskarżonego. W żadnym więc razie nie ma podstaw do wyjątkowo łagodnego potraktowania oskarżonego nawet, jeżeli od chwili czynu upłynął znaczny okres czasu.

Twierdzenie skarżącej o założeniu rodziny przez oskarżonego, posiadanie małego dziecka, nie jest wystarczające. Nie przekonuje też argument o karalności oskarżonego za zachowania równoległe z tymi rozpoznawanymi w toku niniejszego postępowania. Potwierdza li tylko tezę o jego wysokim stopniu zdemoralizowania i potrzeby wyciągnięcia właściwych konsekwencji z działalności przestępczej.

Jak wynika z danych o karalności (k. 12188, t. LX) D. N. skazany był wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubinie z 25.04.2012 r. (sygn.. akt: II K 667/11) za przestępstwo z art. 158 § 1 k.k. Wyrokiem z dnia 27.01.2015 r. Sądu Okręgowego w Legnicy (sygn.. akt: III K 59/11) za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i art. 148 § 3 k.k. na karę 8 lat pozbawienia wolności.

Ujawnione w sprawie okoliczności potwierdzają słuszność orzeczenia skazującego oskarżonego D. N. za przypisane przestępstwo, jak i słuszność orzeczenia w zakresie wymiaru kary.

Odnosnie do oskarżonego **A. C. (1)** zarzut obrazy prawa procesowego art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. nie jest zasadny. Uzasadnienie wyroku nawet jeżeli nie w pełni czyni zadość wymaganiom art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k., z uwagi na nieosiągające w niektórych fragmentach wysokiego stopnia szczegółowości, to jest zrozumiałe.

Ustalony przez Sąd Okręgowy stan faktyczny zawiera podstawy dowodowe i nie ma trudności z jego weryfikacją w postępowaniu odwoławczym. Dwa główne dowody w sprawie oskarżonego A. C. (1) to depozycje S. G. i M. R.. Sąd Okręgowy wziął pod uwagę treść protokołów przesłuchania S. G. w charakterze podejrzanego (k.4642-4645, 6014-6015, jak i częściowo w charakterze świadka – k. 9791-92).

Chociaż brak w uzasadnieniu konkretnego wskazania, że za wiarygodne depozycje uznano te złożone w toku przesłuchania w charakterze podejrzanego, to z wywodów na temat ich zgodności z zeznaniami świadka M. R. (k. 6007-6012) nie ma wątpliwości, które z nich i dlaczego Sąd uznał za prawdziwe i uczynił je podstawą ustaleń faktycznych. Trudno o bardziej szczegółowy opis relacji S. G. z A. C. (1), niż przedstawił je właśnie S. G.. Każda z wizyt u oskarżonego A. C. została opisana z detalami. Nie ma wątpliwości co do czasu, ani co do ilości przekazywanej marihuany. Nawet mowa o jej złej jakości i trudnościach w zbyciu, jak też o odroczonym terminie płatności. M. R., który przyjechał do L. z S. G. w celu rozliczenia się z A. C. (1) za marihuanę, wyklucza towarzyski cel wizyty „w celu zabicia czasu”, jak się pisze w apelacji na str. 21.

Szczegółowy opis zdarzeń podany przez S. G., uzupełniony przez M. R., wyklucza wymyślenie tego rodzaju relacji nawet, gdy oskarżony w istocie wypiera się znajomości z S. G., negując zajmowanie się obrotem marihuaną. Dowody zebrane w sprawie, ich ocena na gruncie art. 7 k.p.k. zgodnie z zasadami wiedzy, poprawnego rozumowania zgodnego z zasadami doświadczenia życiowego sprawia, że ustalenia faktyczne przyjęte za podstawę zaskarżonego wyroku nie nasuwają żadnych wątpliwości, toteż Sąd odwoławczy w pełni je zaakceptował.

W konsekwencji trafna jest ocena prawna zachowania oskarżonego przyjęta w pkt LVIII zaskarżonego wyroku – z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Niniejsza sprawa dotyczy w ogólności uczestnictwa w obrocie środkami odurzającymi na ogromną skalę. Jej wielkość zawiera się od kilku, kilkudziesięciu kilogramów, a nawet ok. 101 kg (w odniesieniu do oskarżonego Ł. P. (1)). Dowodzenia, że obrót taką ilością marihuany jest działalnością stanowiącą „stałe źródło dochodu” w rozumieniu art. 65 § 1 k.k., Sąd Okręgowy zapewne nie uznał za konieczne, bo wykładnia art. 65 § 1 k.k. nie nasuwa wątpliwości. Także orzecznictwo w tym zakresie jest czytelne.

Jak się przyjmuje w judykaturze „Sprawca czyni z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu (art. 65 § 1 k.k.), gdy dopuszcza się przestępstwa z pewną regularnością i z niego uzyskuje systematycznie dochód który nie musi być jedynym ani głównym źródłem jego utrzymania (...)” (tak wyrok SA w Krakowie z 28 kwietnia 2016 r., II AKA 48/16, Lex nr 2155392). „Stalość” źródła dochodu oznacza jego niezmiennosc, trwałość oraz ciągłość (por. wyrok SA w Gdańsku z 25 października 2016 r., II AKA 140/16 Lex nr 2201316; podobnie wyrok SA w Katowicach z 28 lipca 2016 r., II AKA 277/16, Lex nr 2115428).

Czas trwania działalności przestępczej nie jest wyznacznikiem, który miałby decydować o ustaleniu, że sprawcy z popełnienia przestępstwa uczynili sobie stałe źródło dochodu. Nawet bowiem jego krótkotrwałość nie stanowi przeszkody dla takiego ustalenia. Niezbędnym zaś jest wykazanie elementu stałości i systematyczności takich zachowań, które przysparzają sprawcy profity z przestępstwa (wyrok SA we Wrocławiu z 6 marca 2014 r., II AKA 31/14, Lex nr 1454680).

Oskarżony A. C. (1) prowadził działalność przestępczą w okresie około 8 miesięcy. W tym czasie uczestniczył w obrocie marihuaną w ilości 6.300 g. Owa działalność jak najbardziej kwalifikuje się do określenia „stałe źródło dochodu” w rozumieniu art. 65 § 1 k.k. Zapewniała ona oskarżonemu systematyczne profity ze sprzedaży marihuany przez dość długi czas, jego działania były wielokrotnie powtarzające się, generujące określone systematyczne dochody. I nie

ma tu znaczenia wysokość osiągniętych zysków. Nie można nazwać działalności oskarżonego jako mającej charakter incydentalny – wbrew temu co pisze się w apelacji.

Analiza akt sprawy, ustaleń dokonanych przez Sąd I instancji, czyni bezpodstawny wniosek apelacji o uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanego mu przestępstwa. Bezzasadny jest też wniosek o wyeliminowanie z podstawy prawnej skazania oskarżonego przepisu art. 65 § 1 k.k., z przyczyn wyżej wskazanych.

Uwzględniając, iż od daty czynu upłynęło ponad 10 lat i zachowując wewnętrzną sprawiedliwość wyroku, Sąd Apelacyjny uwzględnił częściowo zarzut rażącej niewspółmierności kary. Skutkowało to obniżeniem kary pozbawienia wolności do roku. Jednakże waga popełnionego czynu, jego społeczna wysoka szkodliwość, działanie w warunkach art. 65 § 1 k.k. oraz karalność oskarżonego A. C. (1) przed popełnieniem czynu będącego przedmiotem osądu w niniejszej sprawie, wyklucza możliwość jeszcze łagodniejszego potraktowania oskarżonego. Działalność przestępcza oskarżonego datuje się od 1995 r. W informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego uwidoczniono 10 wyroków skazujących go za różnego rodzaju przestępstwa (głównie przeciwko mieniu) przez różne sądy (dane o karalności – k. 12195-12196). Rodzaj popełnionego przestępstwa będącego przedmiotem osądu w niniejszej sprawie, sposób życia oskarżonego przed i po popełnieniu przestępstwa – wbrew ocenie skarżącej – uniemożliwiała zastosowanie wobec tego oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary określonego w art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

Z tych przyczyn zaskarżony wyrok w pozostałej części podlegał utrzymaniu w mocy.

Odnosnie do apelacji obrońcy oskarżonego W. W. (1).

Zarzuty zawarte w skardze odwoławczej nie zasługują na uwzględnienie. W sytuacji gdy przedmiotem oceny są wyjaśnienia współoskarżonego lub zeznania świadka, które można weryfikować innymi dowodami, to zarzut naruszenia art. 5 § 2 k.p.k. jest nieuprawniony.

Reguła określona w art. 5 § 2 k.p.k. nie ma zastosowania gdy wątpliwości w zakresie przyjętych ustaleń podnosi strona, a nie stały się one udziałem orzekającego merytorycznie sądu, który dowody ocenił w zgodzie z dyspozycją art. 7 k.p.k. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 7 lipca 2017 r., III KK 117/17, Lex nr 2342142).

W odniesieniu do oceny wyjaśnień B. K. (1) obciążającego W. W. (1), skarżąca stawia zarzut obrazy art. 7 k.p.k. podnosząc, że B. K. (1) miał powód do pomówienia W. W. (1), gdyż ten ostatni nazwał go kiedyś tchórzem. Słusznie Sąd orzekający nie uznał tej okoliczności za mogącą zdyskwalifikować wyjaśnienia oskarżonego B. K. (1). Jak już wyżej wielokrotnie wskazywano B. K. (1) był tym oskarżonym w niniejszym procesie, który zdecydował się na ujawnienie własnej działalności przestępczej, jak też działalności wielu innych osób, z którymi łączył go handel środkami odurzającymi lub psychotropowymi.

Jego wyjaśnienia uznano za prawdziwe. W znacznym zakresie dały się one weryfikować innymi dowodami. Jeżeli tenże oskarżony potrafił określić, że sprzedał W. W. (1) w okresie od wakacji 2006 r. do marca 2007 r. ok. 1000 g marihuany, to nie ma powodów tej okoliczności podważać. Nadto w okresie objętym aktem oskarżenia tj. do maja 2007 r. sprzedał W. W. łącznie 500 g amfetaminy. Przy bardzo rozległej działalności przestępczej B. K. (1) nie ma rozstrzygającego znaczenia to, czy źródłem pochodzenia amfetaminy był wówczas D. W. (1), M. Ś., czy inna osoba. Z ustaleń poczynionych przez Sąd I instancji nie wynika aby przyjął, że okres działalności oskarżonego W. W. (1) zakończył się w marcu 2007 r., bo wyrok dotyczy maja 2007 r.

Dowód, który w znacznej części potwierdza wiarygodność wyjaśnień oskarżonego B. K. (1) to szereg nagranych rozmów telefonicznych między B. K. (1) a W. W. (1) zarejestrowanych podczas (...) O., (...) – wyszczególnionych na str. 160 uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Dotyczą one okresu od 2 marca 2007 r. do 17 maja 2007 r.

Sprzeczne z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego byłoby uznanie, że określenia takie jak: „białe” czy „zielone”, dotyczyły kupna odżywek. Jeżeli rozmówca nie ma nic do ukrycia nie musi posługiwać się niejako szyfrem. W

przypadku nabycia odżywek żaden z mężczyzn nie miał powodów, by nie używać nazw odżywek, producentów i.t.p. Właśnie w taki zakamuflowany sposób handlarze narkotyków realizują określone transakcje, co jest faktem notoryjnie znanym.

Obrońcy oskarżonego W. W. (1) nie wykazała skutecznie naruszenia art. 7 k.p.k., bo nie wykazała, że Sąd oceniając dowody naruszył zasady logicznego rozumowania, wiedzy i doświadczenia życiowego. Nie ma więc podstaw do stwierdzenia, że dokonano dowolnej oceny dowodów, sprzecznie z regułą oceny swobodnej wyrażonej w art. 7 k.p.k.

W konsekwencji poczynione ustalenia faktyczne, wbrew zarzutowi apelacji, są prawidłowe i zasługują na pełną aprobatę w świetle całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie i to w zakresie dotyczącym nie tylko oskarżonego W. W. (1), ale także pozostałych osób objętych aktem oskarżenia w niniejszej sprawie. Właśnie całościowa lektura akt sprawy daje obraz wielu powiązań między różnymi osobami, na terenie wykraczającym poza obręb (...) i (...). Charakter działalności przestępczej, skala obrotu środkami odurzającymi ukazuje ogromny rozmiar działalności przestępczej różnych osób. Ich odpowiedzialność determinowana była możliwościami dowiedzenia im sprawstwa i winy w określonym zakresie.

Kara 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 5 lat oraz wymierzenie 180 stawek grzywny, po 60 zł każda, jest karą nie noszącą cech rażącej niewspółmierności w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k., zwłaszcza gdy zauważyć, że przedmiotem przestępstwa było też 500 g amfetaminy, tj. bardzo groźnej dla zdrowia i życia substancji psychotropowej. Tę łagodną stosunkowo karę daje się zrozumieć wyłącznie z powodu znacznego upływu czasu od popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu przestępstwa.

Z tych przyczyn zaskarżony wyrok (w zakresie apelacji obrońcy) podlegał utrzymaniu w mocy. Niewielka zmiana dotyczyła skorygowania podstawy prawnej orzeczenia o grzywnie – stosownie do apelacji prokuratora.

O kosztach nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym oskarżonym Ł. P. (1), M. N. (1) i W. W. (1) orzeczono na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. o adwokaturze (Dz.U. z 2016 r., poz. 1579) oraz § 4 ust. 1 i § 17 ust. 1 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. 2016.1814 z dnia 2016.10.18).

Obciążenie kosztami postępowania odwoławczego oskarżonych w zakresie poniesionych przez Skarb Państwa wydatków w częściach ich dotyczących, znajduje podstawę prawną w przepisach art. 627 k.p.k. w zw. z art. 634 i 633 k.p.k.

Zwolnienie oskarżonych od uiszczenia opłat uzasadnione jest znaczną skalą dolegliwości materialnych wynikających w orzeczonych grzywnach i zwrotu równowartości korzyści osiągniętych z przestępstw (art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych).

Utrzymanie zaś w mocy wyroku uniewinniającego Ł. N. (1) od czynu opisanego w pkt XCV powoduje obciążenie kosztami postępowania Skarbu Państwa (art. 632 ust. 2 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k.).

SSA Grzegorz Kapera SSA Barbara Krameris SSA Bogusław Tocicki